

DIARI DE SESSIONS DEL **PLE** DEL PARLAMENT DE LES ILLES BALEARS

DLPM 770-1987

Fq.Con.núm. 33/27

VI legislatura

Any 2005

Núm. 76

Presidència del Molt Honorable Sr. Pere Rotger i Llabrés

Sessió celebrada dia 29 de novembre del 2005

Lloc de celebració: Seu del Parlament

SUMARI

I. PREGUNTES:

- 1) RGE núm. 7805/05**, de l'Hble. Diputat Sr. Miquel Ramon i Juan, del Grup Parlamentari Esquerra Unida i Els Verds, relativa a anul·lació de la convocatòria de cursos de formació. 3778
 - 2) RGE núm. 8107/05**, de l'Hble. Diputat Sr. Gaspar Oliver i Mut, del Grup Parlamentari Popular, relativa a acords amb l'administració de l'Estat en matèria de planificació energètica. 3779
 - 3) RGE núm. 9531/05**, de l'Hble. Diputada Sra. Patrícia Abascal i Jiménez, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a tancament de l'empresa Yanko. 3780
 - 4) RGE núm. 9533/05**, de l'Hble. Diputada Sra. Rosa Maria Alberdi i Castell, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a seguretat al col·legi públic de Santa Isabel. 3781
 - 5) RGE núm. 9526/05**, de l'Hble. Diputada Sra. Margalida Rosselló i Pons, del Grup Parlamentari Esquerra Unida i Els Verds, relativa a modificació del PDSRU de Mallorca. 3782
 - 6) RGE núm. 9540/05**, de l'Hble. Diputada Sra. Maria Anna López i Oleo, del Grup Parlamentari Popular, relativa a col·laboració entre la Conselleria de Salut i el sector de la restauració pel que fa a la Llei de drogodependències i altres addiccions. 3784
-
-

- 7) RGE núm. 9542/05**, de l'Hble. Diputat Sr. Antoni Pastor i Cabrer, del Grup Parlamentari Popular, relativa a increment de les ajudes al jovent. 3784
- 8) RGE núm. 9543/05**, de l'Hble. Diputat Sr. Jaume Ricard Tadeo i Florit, del Grup Parlamentari Popular, relativa a projecte de Centre Nacional de Formació Laboral. 3785
- 9) RGE núm. 9534/05**, de l'Hble. Diputat Sr. Francesc Quetglas i Rosanes, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a seguretat a les obres públiques. 3785
- 10) RGE núm. 9537/05**, de l'Hble. Diputat Sr. Pere Sampol i Mas, del Grup Parlamentari PSM-Entesa Nacionalista, relativa a nou impost. 3787
- 11) RGE núm. 9541/05**, de l'Hble. Diputat Sr. Francesc Molina i Fresneda, del Grup Parlamentari Popular, relativa a projecte de reforma del centre es Pinaret. 3788
- 12) RGE núm. 9538/05**, de l'Hble. Diputada Sra. Assumpta Vinent i Barceló, del Grup Parlamentari Popular, relativa a Pla de qualitat de les aigües de bany a l'illa de Mallorca. 3788
- 13) RGE núm. 9539/05**, de l'Hble. Diputat Sr. Gaspar Oliver i Mut, del Grup Parlamentari Popular, relativa a implicació de les empreses de les Illes Balears en l'adopció de sistemes de qualitat. 3789
- 14) RGE núm. 9532/05**, de l'Hble. Diputat Sr. Antoni Josep Diéguez i Seguí, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a necessitats de subministrament de les institucions. 3790
- II. INTERPEL·LACIÓ RGE núm. 5189/05**, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a generalització del tot inclòs. 3791
- III. MOCIONS:**
- 1) RGE núm. 8311/05**, presentada pel Grup Parlamentari Socialista, relativa a política educativa del Govern de les Illes Balears, derivada del debat de la interpel·lació RGE núm. 4793/05. 3799
- 2) RGE núm. 8507/05**, presentada pel Grup Parlamentari PSM-Entesa Nacionalista, relativa a criteris per a la programació d'IB3, derivada del debat de la interpel·lació RGE núm. 5361/05. 3806
- IV. Debat del dictamen de la Comissió d'Ordenació Territorial de la Proposició de llei RGE núm. 2766/05**, presentada pel Consell Insular d'Eivissa i Formentera, de mesures específiques per a les illes d'Eivissa i Formentera en matèria d'ordenació territorial, urbanisme i turisme. 3811
- Declaració institucional del Parlament de les Illes Balears per la continuïtat dels centres territorials de RTVE.** 3825

EL SR. PRESIDENT:

Bon dia senyores i senyors diputats. Començarem la sessió plenària d'avui. El primer punt de l'ordre del dia consisteix en el debat de les preguntes amb sol·licitud de resposta oral davant ple.

I.1) Pregunta RGE núm. 7805/05, de l'Hble. Diputat Sr. Miquel Ramon i Juan, del Grup Parlamentari Esquerra Unida i Els Verds, relativa a anul·lació de la convocatòria de cursos de formació.

Primera pregunta RGE núm. 7805/05, que fou ajornada a la sessió anterior, relativa a anul·lació de la convocatòria de cursos de formació que formula el diputat Sr. Miquel Ramon i Juan del Grup Parlamentari d'Esquerra Unida i Els Verds. Té la paraula el Sr. Diputat.

EL SR. RAMON I JUAN:

Moltes gràcies, Sr. President. A la fi es pot formular aquesta pregunta que s'ha suspès diverses vegades. Bé, aquesta és una pregunta adreçada al conseller de Treball i va referida a una resolució del Tribunal Superior de Justícia de les Illes Balears que ha anul·lat una convocatòria de cursos de formació adreçats a professionals dels mitjans de comunicació. I ho ha fet per vulnerar l'article 14 de la Constitució, que consagra la igualtat de tots davant la llei.

Aquesta convocatòria es va anunciar els dies 13 i 14 de novembre, dissabte i diumenge de l'any passat i s'havien de presentar les sol·licituds dilluns dia 15 a Palma. Naturalment, i així ho reconeix el tribunal, els interessats de fora de Mallorca no pogueren presentar-se. Bé, nosaltres creim que això és greu i és encara més greu si tenim en compte que és la segona vegada que passen coses semblants. Abans d'això el mateix tribunal

havia anul·lat unes proves d'accés a la funció pública pel mateix motiu.

Nosaltres pensam que és molt sorprenent que un Govern tan defensor de la Constitució, o això diu, vulneri de manera reiterada els drets constitucionals per a l'accés a la funció pública o a les proves que aquesta organitza. Això és la nostra opinió, però voldríem saber la valoració que en fa d'aquests fets el Sr. Conseller de Treball.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula el Sr. Conseller de Treball i Formació.

EL SR. CONSELLER DE TREBALL I FORMACIÓ
(Cristòfol Huguet i Sintes):

Gràcies, Sr. President, senyores i senyors diputats. Sr. Ramon, nosaltres respectam les sentències i sobretot, llegim el que diuen les sentències. I allò que ha dit vostè que s'ha anul·lat una convocatòria i allò que diu la sentència, textualment punt segon, "*estimamos parcialmente el recurso*". Punt tercer: "*declaramos que el anuncio recurrido vulnera al artículo 14 y es nulo. Desestimamos las restantes pretensiones de la demanda*". Açò significa que se va anul·lar un anunci de dia 17, se manté la convocatòria, els anuncis de dia 13, els de dia 14, els de dia 15.

Miri, el respecte a la justícia passa perquè llegeixi allò que diu la sentència i ho acati i no s'inventi que se va anul·lar cap convocatòria. L'únic que se va anul·lar, li ho repetiré no fa falta ni que me repliqui, l'anunci recorregut és de dia 17 i podria infringir la Constitució i per tant, era nul.

Res més.

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Ramon.

EL SR. RAMON I JUAN:

Gràcies, Sr. President. I això li pareix bé? Li pareix poc que el Tribunal Constitucional li digui que això vulnera la Constitució? Li pareix poc? I vostè tracta de llevar importància perquè el tribunal no accepta totes les parts d'un recurs que li posaren. Però vostè mateix ho ha llegit i diu clarament que qui vulnerava... i ja dic, és la segona vegada que passa en convocatòries que fa el Govern, vulnera la Constitució, la igualtat davant la llei.

Però clar, vostè no reconeix mai el que diuen les sentències i així li han d'ordenar que faci efectiva una readmissió que vostè no ha fet d'un treballador de la conselleria, acomiadat i diuen els tribunals que "vostè fa burla de la sentència del Tribunal Superior". Me tem que ara mateix també estiguem fent això mateix.

Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Ramon. Té la paraula el Sr. Conseller.

EL SR. CONSELLER DE TREBALL I FORMACIÓ
(Cristòfol Huguet i Sintes):

Gràcies, Sr. President. Sr. Diputat, respecti al Constitucional, al Suprem, al Superior, però aclareixi qui dicta les sentències. Ha dit que "el Constitucional havia declarat una convocatòria...". Escolti, s'equivoca massa seguit, faci bé la seva feina. Ens entenem? I per què mescla altres sentències que no tenen res a veure? Quina intenció té?

Miri, el Govern amb la intenció de què hi pogués anar més gent va reiterar aquest anunci dia 17 i qualcú va demandar que aquest anunci per als de Formentera no servia. El tribunal entén que efectivament és així, nosaltres entenem el contrari i hem recorregut. Si no haguéssim fet l'anunci de dia 17 hi hagués pogut anar més o manco gent. Per tant, la intenció de l'anunci devia ser perquè hi hagués més gent, no manco, no per perjudicar la gent que no hi pogués anar, sinó perquè hi poguessin anar més.

Per tant, defensarem aquesta intenció i aquesta voluntat de què hi hagués la màxima difusió d'aquesta convocatòria. I la convocatòria, li repetesc, el Tribunal Superior no la declara nul·la, només l'anunci de dia 17. Sigui respectuós amb la justícia que és el millor per a tots els ciutadans i l'exemple que l'hem de donar tan el Govern com els diputats.

Moltes gràcies.

I.2) Pregunta RGE núm. 8107/05, de l'Hble. Diputat Sr. Gaspar Oliver i Mut, del Grup Parlamentari Popular, relativa a acords amb l'administració de l'Estat en matèria de planificació energètica.

EL SR. PRESIDENT:

Passam a la segona pregunta RGE núm. 8107/05, que fou ajornada de la sessió anterior, relativa a acords amb l'administració de l'Estat en matèria de planificació energètica que formula el diputat Sr. Gaspar Oliver i Mut del Grup Parlamentari Popular. Té la paraula el Sr. Diputat.

EL SR. OLIVER I MUT:

Gràcies, Sr. President. A la compareixença del conseller de Comerç, Indústria i Energia, amb motiu de l'explicació dels pressuposts del 2006, va fer esment que el nou Pla director sectorial energètic, aprovat recentment, s'havia fet en consens amb el Govern de l'Estat.

Des del Grup i el Partit Popular ens interessa conèixer Sr. Conseller els extrems d'aquest consens i conèixer concretament a quins acords ha arribat quant a planificació energètica?

Gràcies, Sr. President.

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula el conseller de Comerç, Indústria i Energia.

EL SR. CONSELLER DE COMERÇ, INDÚSTRIA I ENERGIA (Josep Juan i Cardona):

Moltes gràcies, Sr. President. Pel que fa a l'acord que demana el Sr. Diputat, recordarà que ve d'enrera, ve del juliol del 2003, quan el Govern de l'Estat en aquell moment i el Govern de les Illes Balears arribaren a un acord sobre la doble infraestructura que havien de proveir les Illes Balears, el gasoducte i el cable submarí.

També s'arriba a l'acord sobre el decret dels sistemes insulars que permeten la liberalització del sector elèctric a les illes, a més garanteixen en base a allò que estableix el REB (Règim Especial de les Illes Balears), una retribució per a les despeses extra de generació d'energia a les Illes Balears.

Molt bé, a partir d'aquí i després del canvi de Govern, entra el nou Govern de l'Estat, manté els acords anterior i dia 18 d'octubre d'enguany es va aprovar la revisió de la planificació nacional energètica. I allà es manté el gasoducte en els termes que s'havien previst, fins i tot s'amplia, és a dir, es varia el diàmetre i es fa més ample. Però a més, també s'aprova l'arribada del gas natural a Menorca, mitjançant gasoducte que aniria des de Cas Tresorer fins a Capdepera i des de Capdepera fins a l'illa de Menorca, com a infraestructura de tipus C.

Després també s'aprova la connexió per cable, si bé es varia el traçat i les condicions. És a dir, el cable recordarà que havia d'anar des de Tarragona fins a Balears, fins a Mallorca concretament i ara anirà des de Morvedre, des de Sagunt, per entendre-nos més bé, fins a Mallorca. Aquest cable abans era un monopolar de 300 megavats i ara serà un bipolar de 200 megavats cada un, és a dir, tindrà una potència total de 400.

A més, fora de la Conferència Sectorial, també en una reunió de la Comissió Mixta del REB, es va acordar posar en marxa el desenvolupament del REB pel que fa a les energies renovables. Per tant, constituir un equip de treball per entre l'administració local i l'autonòmica, aquí recordarà vostè que jo vaig demanar l'ajuda, no només de les forces parlamentàries, sinó de la societat en general per preparar una planificació d'energia renovable, per incloure-la en el Pla nacional d'energies renovables.

Moltes gràcies.

I.3) Pregunta RGE núm. 9531/05, de l'Hble. Diputada Sra. Patricia Abascal i Jiménez, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a tancament de l'empresa Yanko.

EL SR. PRESIDENT:

Passam a la tercera pregunta RGE núm. 9531/05, relativa a tancament de l'empresa Yanko que formula la diputada Sra. Patricia Abascal i Jiménez del Grup Parlamentari Socialista. Té la paraula la Sra. Diputada.

LA SRA. ABASCAL I JIMÉNEZ:

Gracias, Sr. Presidente, señoras y señores diputados. Sr. Conseller, a finales del mes de octubre la empresa Yanko presentó un concurso de acreedores y regulación de empleo en

el Tribunal Mercantil. En dicho plan, plantea el cierre de una fábrica en Lluçmajor y el despido de 90 trabajadores.

Ante ésta situación, la consideramos una situación muy grave, ¿piensa la conselleria adoptar alguna medida para evitar que el perjuicio de 90 trabajadores y que al final son 90 familias?

Gracias.

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula el Sr. Conseller de Comerç i Indústria.

EL SR. CONSELLER DE COMERÇ, INDÚSTRIA I ENERGIA (Josep Juan i Cardona):

Moltes gràcies, Sr. President. Sra. Diputada, vostè ho ha dit molt bé, s'ha presentat el concurs d'acreedors davant dels jutjats, per què? Perquè és competència dels tribunals de justícia. Per tant, són ells els que hauran de decidir, primer de tot si s'admet a tràmit, si s'obre el concurs d'acreedors que en aquest moment i en data d'avui, jo no tenc coneixement de què s'hagi admès. Per tant, encara no està clar si hi haurà concurs d'acreedors o no. Quan els tribunals ho decideixin, o quan el Jutjat Mercantil ho decideixi serà així.

Després, evidentment la competència del Govern balear en aquest fet desapareix. Vull dir que fins ara quan hi havia un expedient de regulació d'ocupació es tramitava davant l'administració laboral. Ara ja no és així, ara es pot tramitar si va junt al concurs d'acreedors es tramita davant els tribunals. A partir d'aquí, com comprendrà, el marge de maniobra no és el mateix que si l'expedient de regulació d'ocupació es tramita davant l'administració autonòmica.

Dit això, ha de saber, pens que li deu constar perquè d'altres vegades n'hem parlat, des del primer moment que es va anunciar aquest concurs d'acreedors, el Govern a través del conseller de Treball i a través de la Conselleria de Comerç i Indústria, estam en contacte amb els sindicats per actuar de la mateixa manera que actuam amb altres empreses en crisis, actuar d'una manera conjunta i buscar una solució, la millor possible, basant-la en una manera molt senzill i molt clara, llocs de feina aquí i mantenir la xarxa industrial a Mallorca, en aquest cas a Inca i a Lluçmajor.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Sra. Diputada.

LA SRA. ABASCAL I JIMÉNEZ:

Gracias, Sr. Presidente. Efectivamente Sr. Conseller, gracias a una ley aprobada por su partido en Madrid en la anterior legislatura, la Ley concursal, las empresas permiten presentar lo que es el concurso de acreedores y regulación de empleo en los juzgados, evitando de ésta manera cualquier tipo de negociación con las instituciones y con los sindicatos. ¿Y sabe lo que representa esto para los afectados de la fábrica de Yanko? Pues precisamente que se les presente una propuesta de 20 días, como

màxim un any, per poder (...) el despidi, 20 dies i màxim 12 mesos Sr. Conseller. Quan normalment se podia negociar se llegava a aconseguir fins a 35 dies i 24 mesos.

Esta situació la van a sofrir, insisto, i ho lamentem, els treballadors i treballadores de la empresa Yanko. Efectivament, el tribunal encara no se ha pronunciat, però en el cas que sea així, esta situació va a perjudicar moltíssim a esas famílies. I lo que es més greu Sr. Conseller, esta empresa, Yanko, tancarà una fàbrica en Lluçmajor, després a 90 treballadors i mentre tant està produint en la península i en Xina, lo està llevant a cap, però té que demostrar que en Inca no hi ha producció necessària per poder mantenir este concurs de acreedors.

Per lo tant Sr. Conseller, nosaltres entendem que esta ley perjudica directament a los treballadors, perjudica directament a que puguin de alguna manera lluitar per sus propis interessos. I de esta manera ni tan siquiere se consiguen jubilacions i las famílies que a dia de hoy estan sufrint i padecint, sin saber qué va a decidir un juez en un moment determinat, se va a encontrar que ni sindicats ni institucions van a poder fer nada per intentar defensar sus interessos i ante una situació, ja digo, totalment injusta. Moltes persones llevant anys treballant en esas empreses i no van a poder seguir.

Gracias.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sra. Diputada. Té la paraula el Sr. Conseller de Comerç i Indústria.

EL SR. CONSELLER DE COMERÇ, INDÚSTRIA I ENERGIA (Josep Juan i Cardona):

Gràcies, Sr. President. Sra. Diputada, hi ha una cosa que me preocupa i me preocupa moltíssim. És a dir, en aquest moment vostè està posant en dubte la independència del poder judicial a l'hora de resoldre adequadament un expedient. És a dir, vostè està dient que com que una llei del PP, una llei de les Corts Generals ha buscat un altre sistema bastant més pràctic i bastant més modern que el que existia abans. I significa un control estricte de l'empresa i significarà que hi haurà una comissió, si s'admet a tràmit, ja donem per bo que s'admeti hi haurà una comissió absolutament independent de tècnics que decidiran allò que s'ha de fer amb l'empresa i l'empresa no podrà fer el que vulgui.

Evidentment, no hi ha cap impediment perquè es puguin negociar i de fet, ja li he dit que hi ha reunions i cada un manté les seves postures. Però voler dir que passar la competència als tribunals de justícia és una injustícia crec que és una temeritat i precisament...(...).

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Conseller.

I.4) Pregunta RGE núm. 9533/05, de l'Hble. Diputada Sra. Rosa Maria Alberdi i Castell, del Grup Parlamentari

Socialista, relativa a seguretat al col·legi públic de Santa Isabel.

Passam a la quarta pregunta RGE núm. 9533/05, relativa a seguretat del Col·legi Públic Santa Isabel que formula la diputada Sra. Rosa Maria Alberdi i Castell del Grup Parlamentari Socialista. Té la paraula la Sra. Diputada.

LA SRA. ALBERDI I CASTELL:

Moltes gràcies, Sr. President. Sr. Conseller, com vostè bé sap el passat dia 18 hi va haver dos tremolors d'intensitat variable en el Col·legi Públic Santa Isabel de Palma que van produir l'evacuació del col·legi. El primer va ser de petita intensitat i com que aquest col·legi tremola moltes vegades quan passa el tren, els professors i l'alumnat no se varen espantar. Però el de les 12,45 va ser de molta intensitat i va fer que tothom s'espantés molt, sortissin al carrer, també per consell del propi servei d'emergències que els va aconsellar que evacuessin i estiguessin fora una estona llarga.

Sabem també que vostè des del primer moment s'ha interessat per assegurar la tranquil·litat de tota la comunitat educativa del Santa Isabel i per demanar totes les coses que puguin demanar per precisament per assegurar la solidesa de l'edifici. Precisament per això, perquè nosaltres compartim aquest interès, li feim una pregunta relativa al certificat de solidesa que és aquesta acreditació que signada per un tècnic competent, en aquest cas un arquitecte, ens assegura que l'edifici és habitable. Ens interessa saber si vostè disposa, si la conselleria disposa d'aquest certificat?

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula el Sr. Conseller d'Educació i Cultura.

EL SR. CONSELLER D'EDUCACIÓ I CULTURA (Francesc Fiol i Amengual):

Gràcies, Sr. President, senyores i senyors diputats. Sra. Diputada, com vostè molt bé ha dit, ens hem preocupat des del primer moment naturalment, per una qüestió òbvia de seguretat que és la primera qüestió que ha de preocupar a tothom. Nosaltres disposem en aquests moments d'un informe signat pels tècnics de la pròpia empresa IBISEC, però que són els funcionaris que ja estaven a nivell d'arquitectes, la Sra. Pilar González i el Sr. Cristòfol Salas i l'aparellador Josep Palmer Riera, tots tres funcionaris i membres ara de l'IBISEC.

Fan un seguit de qüestions, li puc donar una còpia perquè és un poc llarg, però la conclusió seria: és un centre d'estructura de mur de càrrega de (...) i formigó, a (...) varen veure una fissura inclinada, que segons fonts consultades al centre, era anterior al succés. L'esmentada fissura té continuïtat a la part posterior del mur que correspon al bany, situat al final del corredor de planta. Es varen col·locar testimonis a sobre de la fissura i a dia d'avui no s'han trencat.

Si ens atenem a la inspecció ocular del dia 18, que és el dia del succés, l'edifici aparentment no presenta signes indicatius de patologies. No obstant, per conèixer les causes i conseqüències del tremolor és necessari sol·licitar de manera

immediata un estudi a un laboratori especialitzat en geotècnica i patologia estructural d'edificis, cosa que subsegüentment hem fet i que en aquests moments el Laboratori Balear per a la Qualitat ha contractat l'Institut Eduardo Torroja perquè vagi fent tots aquests càlculs i mesures que ja s'estan realitzant. Hi ha aquí tot un protocol que no el llegiré per la impossibilitat material, però que li oferesc tenir còpia. Molt concret avui per exemple, dia 29, *martes por la tarde, primera visita con el (...) con el Instituto Técnico Eduardo Torroja*. I després tot un seguit d'elements de l'estudi geotècnic, que és molt llarg d'explicar, però que contribuiran a determinar-nos el grau de solidesa d'aquest edifici.

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula la Sra. Diputada.

LA SRA. ALBERDI I CASTELL:

Moltes gràcies. Sr. Conseller li repetesc, sempre hem estat atents a la seva actitud, a més és especialment prudent i ens agrada perquè contrasta tant amb la de la Conselleria d'Obres Públiques, precisament, que de seguida va tirar pilotes fora i va demanar a la pròpia empresa que fa les obres que certifiqués la seguretat de les obres, com si algú pensés que això no podria ser així, que no la certificaria.

De totes maneres, com vostè sap, aquest edifici és molt antic, ja va tenir molts problemes els anys 80, va estar desallotjat durant molt de temps, es varen fer en aquell moment unes obres de molta envergadura i potser hagués estat prudent, donada l'envergadura de les obres que s'estan fent a la seva porta, que haguessin pres mesures de precaució. No les varen fer, és igual, per sort no ha passat res i s'estan prenent totes les mesures que s'han de prendre.

La nostra pregunta i el nostre interès, continuarà a pesar d'aquests informes i per tant, pendents d'aquests informes, és en què ens conformarem nosaltres per saber la seguretat de l'edifici. Demanarem aquest certificat de solidesa, aconseguirem que un tècnic d'obres públiques, de l'ajuntament, de l'IBISEC, de qui sigui, ens faci aquest certificat que és l'únic que demostra això? Jo sé que vostè està en aquest camí, sàpiga que nosaltres l'estam acompanyant per aquest camí i el controlarem.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula el Sr. Conseller d'Educació.

EL SR. CONSELLER D'EDUCACIÓ I CULTURA
(Francesc Fiol i Amengual):

Gràcies, Sr. President. Efectivament, en el moment en què tinguem tota la documentació, els nostres propis tècnics tendran els elements abastament o no per determinar aquesta qüestió i veure què farem en el futur. De totes formes jo crec que hi ha un nivell de seguretat molt en aquests moments.

Vull aprofitar també per agrair el to que ha mantingut avui i que vénen mantenint respecte aquesta qüestió. Però me deixi

dir que la consellera me va telefonar personalment per dir-me que qualsevol que hagués de fer naturalment..., però ho vull dir avui ja que vostè de qualche manera l'ha criticada, que se precisés el que fes falta i que (...) no se fes ni el metro ni el tren, òbviament, perquè primer de tot és la seguretat dels alumnes i això ho va manifestar el mateix dia la consellera. I com que vostè ha fet aquest cita, crec que inadequada...

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Conseller.

I.5) Pregunta RGE núm. 9526/05, de l'Hble. Diputada Sra. Margalida Rosselló i Pons, del Grup Parlamentari Esquerra Unida i Els Verds, relativa a modificació del PDSRU de Mallorca.

Passam a la cinquena pregunta RGE núm. 9526/05, relativa a modificació del Pla director sectorial de residus urbans a Mallorca, que formula la diputada Sra. Margalida Rosselló i Pons del Grup Parlamentari d'Esquerra Unida i Els Verds. Té la paraula la Sra. Diputada.

LA SRA. ROSSELLÓ I PONS:

Gràcies, Sr. President. Bé, actualment se troba a exposició pública el Pla director sectorial de residus urbans de Mallorca. Aquest pla dona la possibilitat de poder tractar residus perillosos a les infraestructures que s'han planificat, ja que se basa quasi exclusivament en l'ampliació de la incineradora, a més del doble de la seva capacitat actual; actualment són 300.000 tones i a partir de la seva aprovació seran 660.000 tones any. Les competències en matèria de residus perillosos és del Govern, així com l'autorització, la vigilància ambiental en aquest àmbit.

Per tant, voldríem saber si la conselleria competent considera convenient que la incineradora i que les altres infraestructures que planteja el nou pla de residus puguin tractar residus perillosos com es pretén.

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula el Sr. Conseller de Medi Ambient.

EL SR. CONSELLER DE MEDI AMBIENT (Jaume Font i Barceló):

Gràcies, President, senyores i senyors diputats. Sra. Diputada, li puc dir que la possibilitat que preveu el Pla director de residus urbans que actualment està en exposició pública per tractar residus perillosos a la planta incineradora recuperació d'energia, quedarà lògicament condicionada a l'autorització prèvia de l'òrgan competent del Govern, que en aquest cas és la Conselleria de Medi Ambient. I a la vegada la Conselleria de Medi Ambient és aplicar el Reial Decret 653/2003, el qual ens marca quina ha de ser la forma de concessió, en tot cas per poder tractar perillosos.

Moltíssimes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Sra. Diputada.

LA SRA. ROSSELLÓ I PONS:

Gràcies, Sr. President. Sr. Conseller, vostè me confirma per tant, que aquest pla pot tractar perillosos, tal com diu la disposició transitòria quarta que diu clarament que les instal·lacions previstes en el Pla sectorial podran gestionar els residus perillosos, tan les estacions de transferències, l'abocador, la incineradora, la planta de (...) i la planta de tractament de deixalles d'origen animal i residus sanitaris.

Miri Sr. Conseller, això és un fet molt. En primer lloc qui ha de planificar els residus perillosos és el Govern de les Illes Balears que fins ara, en aquests dos anys i mig de legislatura, no ho han fet. Per tant, no ho ha de fer el Consell Insular de Mallorca, ho ha de fer el Govern de les Illes Balears. En segon lloc, vostès saben què fan? Un dels objectius fonamentals d'aquest pla és la utilització dels subproductes i sobretot la utilització com a matèria prima de les escòries i les cendres per fabricar ciment, fer carreteres, aparcaments, camins, esculleres, etcètera. Convertir per tant, Mallorca en un gran abocador. Les escòries no tenen consideració de residu perillós, però les cendres sí. Si a més de ser tòxiques li afegeixen que puguin tractar residus perillosos, amb quin nivell de contaminació ens trobarem Sr. Conseller?

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula el Sr. Conseller de Medi Ambient.

EL SR. CONSELLER DE MEDI AMBIENT (Jaume Font i Barceló):

Gràcies, Sr. President, senyores i senyors diputats. Me giraré. Sra. Rosselló, qui va autoritzar poder emprar cendres a les carreteres va ser vostè mitjançant el pla que està en vigor en aquest moment, menys beneïtures, menys mentides als ciutadans de les Illes Balears. Estam cansats de la seva falsedat continuada i allò que no pot ser Sra. Rosselló és que una persona que ha estat consellera que pugui obviar, fins i tot, allò que ella mateixa ha signat.

Segona qüestió important, el pla en vigor aprovat pel pacte la passada legislatura, permet tenir un forn per cremar allò de què ara vostè se queixava, animals i residus d'escorxadors, (...). Qui ho va autoritzar va ser el Govern anterior i la responsable era la consellera. En canvi aquest Govern allò que no farà és dir una cosa i fer-ne una altra. No és el mateix receptor que prendre. A vostè li agrada receptor, però no li agrada prendre.

Moltíssimes gràcies.

LA SRA. ROSSELLÓ I PONS:

Sr. President, per al·lusions directes i dir clarament una mentida Sr. President...

EL SR. PRESIDENT:

Sra. Diputada, per favor...

LA SRA. ROSSELLÓ I PONS:

Per al·lusions directes.

EL SR. PRESIDENT:

No dona lloc...

LA SRA. ROSSELLÓ I PONS:

No me dona la paraula?

EL SR. PRESIDENT:

No. No és que no li vulgui donar, no ve a lloc...

LA SRA. ROSSELLÓ I PONS:

Però és que és una al·lusió directa.

EL SR. PRESIDENT:

No, no li don Sra. Diputada.

I.6) Pregunta RGE núm. 9540/05, de l'Hble. Diputada Sra. Maria Anna López i Oleo, del Grup Parlamentari Popular, relativa a col·laboració entre la Conselleria de Salut i el sector de la restauració pel que fa a la Llei de drogodependències i altres addicions.

Passam a la sisena pregunta RGE núm. 9540/05, relativa a col·laboració entre la Conselleria de Salut i el sector de la restauració pel que fa a la Llei de drogodependències i altres addicions que formula la diputada Sra. Maria Anna López i Oleo del Grup Parlamentari Popular. Té la paraula la Sra. Diputada.

LA SRA. LÓPEZ I OLEO:

Gràcies, Sr. President, senyores i senyors diputats. Sra. Consellera, una volta ja han passat més de 4 mesos de la posada en marxa de la Llei de drogodependències i altres addicions, ens podria explicar la consellera quin és el grau de col·laboració entre la Conselleria de Salut i Consum i el sector de restauració per a la posada en pràctica de les previsions d'aquesta llei?

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula la Sra. Consellera de Salut i Consum.

LA SRA. CONSELLERA DE SALUT I CONSUM (Aina Maria Castillo i Ferrer):

Gràcies, Sr. President, senyores i senyors diputats. Sra. Diputada, amb satisfacció li he de dir que el grau de col·laboració ha estat molt elevat, de fet una cosa que ja havia explicat en aquesta seu, és que abans de l'entrada en vigor d'aquesta Llei de drogodependències vàrem signar uns convenis de col·laboració perquè érem conscients de què aquesta llei

incloïa mesures reguladores contra el tabac, d'on se podia fumar, on no se podia fumar, que eren pioneres a tot l'Estat espanyol i per tant, s'havia de donar moltíssima informació al sector.

Aquests convenis varen crear unes comissions de seguiment que han funcionat molt correctament. Li he de dir que no només abans de l'entrada en vigor, en aquests moments encara continuam funcionant i estam procurant tenir una informació fluïda entre les dues parts per saber com està evolucionant l'aplicació d'aquesta llei, especialment en allò que fa referència al tabac. No només en restauració, sinó també per exemple en els llocs de feina. De fet, estam presentant guies per tal de poder "empreses sense fum", creant una xarxa de serveis de prevenció laboral per tal de deshabituar del tabac als treballadors, etcètera.

Lògicament tot això amb l'objectiu clar de què tenguim una aplicació pacífica a la llei, en allò que fa referència al tabac i que tenguim tota la informació necessària el sector. Jo crec que mitjançant això hem aconseguit que Balears sigui un exemple de com se pot aplicar una llei de mesures contra el tabac, una llei que el que vol és guanyar en salut per a tots els ciutadans. I els ciutadans i ciutadanes de les Illes Balears han donat exemple de com se pot fer, a més de manera pacífica i en aquest moment me comentaven que prop d'un 80% dels establiments estaven adaptat-se.

Però no ha acabat aquí, perquè lògicament en aquest moment tots saben que s'està debatent una llei estatal que està en el Senat, que s'aprovarà aquest mes en el Congrés. Ja dic, aquesta consellera no té cap informació com a consellera, aquest Govern no té cap informació, el que passa és que intentarem seguir l'evolució i la tramitació d'aquesta llei. La ministra de Sanitat ja ha dit que no pensa fer cap campanya d'informació massa elevada, massa exagerada, però no obstant la setmana que ve, en els propers dies, intentarem convocar una comissió de seguiment amb les patronals per tal de poder saber quines diferències hi ha i que tots els ciutadans de les Illes Balears, tot el sector, tinguin tota la informació necessària per tal de què quan entri en vigor la llei estatal que contradiu la de les Illes Balears, tots puguin estar informats i per tant, també sigui pacífica la seva aplicació.

Gràcies.

I.7) Pregunta RGE núm. 9542/05, de l'Hble. Diputat Sr. Antoni Pastor i Cabrer, del Grup Parlamentari Popular, relativa a increment de les ajudes al jovent.

EL SR. PRESIDENT:

Passam a la setena pregunta RGE núm. 9542/05, relativa a increment de les ajudes al jovent que formula el diputat Sr. Antoni Pastor i Cabrer del Grup Parlamentari Popular. Té la paraula el Sr. Diputat.

EL SR. PASTOR I CABRER:

Moltes gràcies, Sr. President. El foment de la tradició associativa i el suport a les nostres entitats juvenils jo crec que ha de ser en aquest cas una obligació de tota administració. Jo crec que el paper en aquest cas social que juga el Consell de la Joventut, com a paper interlocutor entre les administracions i les

entitats i també, com no, el paper que juguen les entitats juvenils, jo crec que requereixen un esforç per part de les administracions.

Ens agradaria saber en aquest cas si hi haurà increment en les ajudes en el pressupost de l'any que ve.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula la Sra. Consellera de Presidència.

LA SRA. CONSELLERA DE PRESIDÈNCIA I ESPORTS (Maria Rosa Puig i Oliver):

Gràcies, Sr. President. Efectivament així serà Sr. Diputat i està previst que en el pressupost de l'any 2006 hi hagi un increment considerable destinat a aquestes associacions juvenils i també al Consell de la Joventut, perquè la nostra principal idea és intentar fomentar que els joves puguin participar a través d'associacions i puguin dur a terme també distints programes de voluntariat. Hi ha hagut un increment considerable, passam d'uns 90.000 euros a quasi uns 600.000 per a l'any 2006, el que suposa multiplicar per 6 el que havíem previst fa un any.

Aquest pressupost anirà destinat bàsicament a fomentar aquesta línia de subvencions per a entitats i per a associacions, per fomentar l'associacionisme. Hi haurà també un increment considerable destinat al Consell de la Joventut perquè aglutina a totes aquestes associacions de joves i la representa. Després també hi haurà línies de subvencions destinades a les corporacions locals, que són les que estan més prop dels nostres joves per fer activitats i programes, però també per poder invertir en instal·lacions juvenils.

El Consell de la Joventut va rebre un increment important ja durant l'any 2005, però sobretot el seu increment considerable de l'any 2006, augmentat més d'un 17% les subvencions que rebia, la qual cosa jo que crec que ells ho rebran bé, perquè també sobretot ens ajuden en la planificació de totes les polítiques destinades als joves.

Però a més, la nostra Direcció General de Joventut ha previst dur a terme programes i actuacions, que a part d'anar destinats a aquests joves que participen a través d'associacions, van destinat al col·lectiu total dels nostres joves en programes com per exemple, el carnet +26 que ahir vàrem poder presentar i que va destinat a aquest població de més de 26 anys que poden tenir les principals inquietuds d'emancipació. Per això hi haurà línies per establir les seves pròpies empreses, o també ajudes per tenir estudis de postgrau.

De totes formes a través de la Direcció General de Joventut s'han començat amb programes nous, com són el Programa feina ja, és un programa allà on hi ha un encontre diari de les principals ofertes de treball que hi ha a les nostres illes i a la qual poden optar els nostres joves i la primera Fira de Joventut que se va fer l'any 2006 i esperam que la participació d'empreses l'any 2006 sigui de cada vegada més gran.

Moltes gràcies.

I.8) Pregunta RGE núm. 9543/05, de l'Hble. Diputat Sr. Jaume Ricard Tadeo i Florit, del Grup Parlamentari Popular, relativa a projecte de Centre Nacional de Formació Laboral.

EL SR. PRESIDENT:

Passam a la vuitena pregunta, RGE núm.9543/05, relativa a projecte de centre nacional de formació laboral, que formula el diputat Sr. Jaume Tadeo i Florit, del Grup Parlamentari Popular. Té la paraula el Sr. Diputat.

EL SR. TADEO I FLORIT:

Gràcies, Sr. President. Senyores i senyors diputats, pensant que el centre nacional de formació laboral serà una realitat a Menorca dins l'any 2007, voldríem saber quins objectius espera obtenir la Conselleria de Treball i Formació.

Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula el Sr. Conseller de Treball i Formació.

EL SR. CONSELLER DE TREBALL I FORMACIÓ (Cristòfol Huguet i Sintes):

Moltes gràcies, Sr. President. Sr. Diputat, és obvi que aquest centre nacional, en primer lloc, el que farà serà crear una motivació especial per a aquells que tindran l'oportunitat de formar-se en un centre de prestigi nacional. Així mateix el fet que les qualificacions tècniques que s'impartiran vagin dirigides a activitats com és la indústria nàutica, el medi ambient marí o la competitivitat de les empreses en turisme nàutic, fan que s'estacionalitat es vegi també de qualque manera amb una actitud de lluita des de la formació de treballadors qualificats per a aquestes activitats i, així mateix, tinguem la possibilitat de convertir les Illes, i en concret aquest centre de Menorca i probablement un altre centre, també, a Palma de Mallorca per a la mateixa activitat, en referents respecte de les qualificacions professionals i, per tant, en tot el que té a veure amb la formació i amb la qualitat continuada dels treballadors.

Moltes gràcies.

I.9) Pregunta RGE núm. 9534/05, de l'Hble. Diputat Sr. Francesc Quetglas i Rosanes, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a seguretat a les obres públiques.

EL SR. PRESIDENT:

Passam a la novena pregunta, RGE núm. 9534/05, relativa a seguretat a les obres públiques, que formula el diputat Sr. Francesc Quetglas i Rosanes, del Grup Parlamentari Socialista. Té la paraula el Sr. Diputat.

EL SR. QUETGLAS I ROSANES:

Moltes gràcies, Sr. President. El passat dia 14 la Sra. Maria Elena Escárrega va intentar passar d'un costat a l'altre de la Gran Via Asima, en el polígon de Son Castelló. Ho va fer amb tota la precaució que li permetin les obres de metro, mal

senyalitzades per als vianants, i quan treia el cap per mirar si venia qualque vehicle darrere una tanca que les obres tenien sense cap visibilitat, un camió de la mateixa empresa on treballava li va colpejar mortalment el cap.

Sra. Consellera, a part d'ençar aquest pas de vianants, aquest terrorífic pas de vianants, pensa prendre alguna mesura de seguretat per evitar la proliferació d'accidents a les obres d'Obres Públiques?

Gràcies, Sr. President.

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula la Sra. Consellera d'Obres Públiques.

LA SRA. CONSELLERA D'OBRES PÚBLIQUES, HABITATGE I TRANSPORTS (Margalida Isabel Cabrer i González):

Gràcies, Sr. President. Senyores i senyors diputats, Sr. Diputat, com vostè sap -bé, no sé si ho sap, perquè a la seva època les obres públiques no proliferaven, precisament- tots els passos a les obres estan autoritzats per l'Institut Municipal d'Obres Viàries i per la policia local. Aquest pas en concret estava autoritzat; després es va precintat però, com vostè entendre, en un cas fortuït de mala sort que hi va haver en aquest cas, perquè vostè sap que no arriba allà la responsabilitat de les obres i de la conselleria.

Sí li he de dir que en matèria de prevenció estam conjuntament amb la Conselleria de Treball, cada dia milloram més i superam allò exigít per la normativa legal, tant imposant recursos preventius d'obra que no estan exigits per la llei, com brigades de seguretat que en el cas del metro i del soterrament hi ha un total de 19 persones que conformen les brigades de seguretat més 12 "senyalistes", com el que seria ja els especialistes de la Fundació Laboral de la construcció que, com vàrem informar ahir, començaran també amb aquestes tasques.

Ja li dic: per part de la conselleria, oberts a totes les mesures, però sàpiga que lamentam tots els accidents però no arribam, evidentment, on hi ha un cúmul de mala sort a un accident.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula el Sr. Diputat.

EL SR. QUETGLAS I ROSANES:

Gràcies, Sr. President. Miri, Sra. Consellera, la mort de la Sra. Escárrega no és un problema de mala sort, és un problema perquè per a la Conselleria d'Obres Públiques la seguretat no és una prioritat. La prova és la reacció que va tenir la conselleria després d'aquest accident: tancar el pas, aquest pas de vianants, i no prendre absolutament cap mesura per assegurar la seguretat dels vianants. En aquests moments hi ha 400 metres lineals de barrera sense cap pas de vianants; un quilòmetre sencer amb només dos passos de vianants, perillosos, que conviden els vianants a jugar-se la vida passant per la rotonda per travessar

d'un costat a l'altre, i quan molta gent es juga la vida n'hi ha que la perden, com la Sra. Escárrega.

Duim massa morts, Sra. Consellera. Un sol mort és massa. Jo en aquest tema, miri, no vull fer demagògia, però li vull demanar, li vull exigir que la mateixa precisió militar que vostè va tenir per desmuntar el pont de l'arquitecte Bennàssar, la utilitzi per millorar la seguretat de les carreteres.

El dia 24 de maig, una setmana que hi havia hagut dos morts a les obres de la carreteres de Valldemossa, vostè va comparèixer en aquest parlament i va dir que tenia la consciència tranquil·la. Jo no sé si continua amb la consciència tranquil·la però jo li diré una cosa, Sra. Consellera: jo no la hi tenc, la consciència tranquil·la, perquè si des de l'oposició haguéssim fet aquestes preguntes fa mesos i haguéssim pressionat amb més força i haguéssim estat capaços d'aixecar en el Govern una mica de sensibilitat en aquest tema, per ventura avui la Sra. Escárrega estaria viva.

Gràcies, Sr. President.

(Aldarull a la sala)

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula la Sra. Consellera.

LA SRA. CONSELLERA D'OBRES PÚBLIQUES, HABITATGE I TRANSPORTS (Margalida Isabel Cabrer i González):

Gràcies, Sr. President. Miri, és l'Institut Municipal d'Obres Viàries i la policia local els que autoritzen o els que tanquen els passos. En aquest moment si hi ha 400 metres sense pas, si la gent no utilitza el passos legals, com vostès entendrà nosaltres...; hem d'habilitar uns passos, que és el que està habilitat dins el metro, i en aquest moment amb l'IMOV i la policia local s'estan estudiant nous passos, però no és fàcil combinar, efectivament.

Jo el que li he de dir és que nosaltres, perquè vostè diu que no en vol treure profit i vostè està traient profit dels morts, i això és evident, nosaltres estam molt per damunt la llei en matèria d'accidents laborals, estam exigint coses per damunt la llei. Hem intensificat, de fet hem evitat molt de morts -n'estic convençuda- durant aquest temps i crec que ha estat fruit precisament que el mes de maig amb tots els contractistes i subcontractistes es varen imposar recursos preventius, vigilants d'obres i brigades de seguretat a totes les obres que cada dia fan un informe a la conselleria i cada dia, si es detecten deficiències, van a la Inspecció de Treball, i li he de dir si vostè diria això mateix la ministra de Foment per l'accident de l'autovia del Mediterrani o pel Carmel. Estic convençuda que no ho diria i per tant crec que estan intentant treure profit polític d'aquests accidents, i per aquesta via no ens trobarà a la conselleria. Per augmentar les mesures...

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sra. Consellera.

LA SRA. CONSELLERA D'OBRES PÚBLIQUES, HABITATGE I TRANSPORTS (Margalida Isabel Cabrer i González):

...sí que ens trobarà. Gràcies.

(Aplaudiments)

I.10) Pregunta RGE núm. 9537/05, de l'Hble. Diputat Sr. Pere Sampol i Mas, del Grup Parlamentari PSM-Entesa Nacionalista, relativa a nou impost.

EL SR. PRESIDENT:

Passam a la pregunta número 10, RGE núm. 9537/05, relativa a nou impost, que formula el diputat Sr. Pere Sampol i Mas, del Grup Parlamentari PSM-Entesa Nacionalista. Té la paraula el Sr. Diputat.

EL SR. SAMPOL I MAS:

Gràcies, Sr. President. Senyores i senyors diputats, l'anunci que el Govern de les Illes Balears tramitava un impost sobre el lloguer de vehicles sense conductor ha generat una polèmica a les principals destinacions de turistes cap a les Illes Balears. Voldríem saber si per part del Govern s'ha fet una avaluació d'aquesta polèmica i de les conseqüències sobre el turisme que pugui generar.

Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula el Sr. Conseller de Turisme.

EL SR. CONSELLER DE TURISME (Joan Flaquer i Riutort):

Gràcies, Sr. President. Senyores i senyors diputats, tal com està centrat avui aquest debat i després de les converses que hem pogut mantenir tant el conseller d'Economia com jo mateix amb els principals responsables dels majoristes de viatges, creim que en aquest moments no té perquè haver-hi conseqüències negatives en aquest sentit.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Diputat...

EL SR. SAMPOL I MAS:

Gràcies, Sr. President. Bé, esperem que sigui així, però sorprèn la doble mesura que té el Govern a l'hora de valorar determinats esdeveniments. Sorprèn com en aquest cas es minimitza una polèmica que ha generat titulars de l'envergadura que aconsellen els turistes no sortir de l'hotel, aconsellen els turistes no llogar cotxes a les Illes Balears..., això en els principals diaris i revistes especialitzats en turisme. Per tant es minimitzen aquests grans titulars i contrasten amb la gran campanya, que es va magnificar, que fins i tot el president del

Govern de les Illes Balears va qualificar de mesura delictiva, el fet de posar un impost que gravava el turisme.

Bé, el fet és que existeix una gran preocupació no només dins les empreses de lloguer de cotxes, sinó especialment dins les empreses anomenades d'oferta complementària, perquè evidentment això perjudicaria el segment de turisme que és la principal font d'ingressos d'aquestes empreses.

Jo no sé si ja posats a no donar importància a aquest fet molt prest veurem com el Partit Popular dirà que, gràcies al Partit Popular, no s'ha posat l'impost que grava el lloguer de cotxes, perquè jo crec que a la propera campanya electoral veurem tanques publicitàries que diran: "Gràcies al Partit Popular no es cobra l'impost sobre el lloguer de cotxes". Com deia el Sr. Font, no és el mateix prendre que receptor.

Gràcies.

(Remor de veus)

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula el Sr. Conseller de Turisme.

EL SR. CONSELLER DE TURISME (Joan Flaquer i Riutort):

Gràcies, Sr. President. Senyores i senyors diputats, vaig tenir ocasió fa molt poc d'escoltar una tertúlia radiofònica, i el vull felicitar, Sr. Sampol, per la seva gran creativitat i originalitat a l'hora de plantejar els seus recursos parlamentaris: això que vostè acaba de dir ho vaig sentir dir fa molt poc a un periodista a un mitjà de comunicació.

Miri, Sr. Sampol, nosaltres no em aconsellat ningú que no surti dels hotels, nosaltres no hem aconsellat ningú que no surti dels hotels i, de fet, les reserves per a l'any que ve vénen millor que l'any passat. Això és el que avui podem constatar. I com que vostè en treu l'impost anterior li diré que vostè, que era vicepresident econòmic d'aquell govern i que, per tant, coordinava l'economia d'aquell govern, una economia que, per cert, va patir la seva pitjor caiguda durant els darrers vint anys mentre vostè era vicepresident econòmic, que va perdre moltíssims llocs de feina en un intent claríssim de refredar l'economia, com vostè mateix va pronosticar i va complir...

(Remor de veus)

EL SR. PRESIDENT:

Per favor...

EL SR. CONSELLER DE TURISME (Joan Flaquer i Riutort):

...amb aquesta política vostès efectivament varen crear un instrument que volia recaptar per generar recursos per evitar un problema mediambiental gravíssim que tenien aquestes illes, i que es varen ocupar de magnificar i retransmetre per tot el món aquest gran problema mediambiental. Nosaltres, això, Sr. Sampol, no ho hem fet, ni aquest conseller de Turisme ni el president.

(Continua la remor de veus)

Nosaltres hem dit que volem regular...

EL SR. PRESIDENT:

Un poc de silenci, per favor.

EL SR. CONSELLER DE TURISME (Joan Flaquer i Riutort):

...que volem regular un sector, i les xifres demostraran que aquest anunci, aquesta polèmica que vostè diu, no té la més mínima incidència dins les reserves.

Miri, Sr. Sampol, jo crec que qui ha estat vicepresident econòmic del Govern de les Illes Balears durant la pitjor crisi que ha passat l'economia de les Illes Balears durant els darrers 20 anys no té la més mínima legitimitat per venir aquí a donar lliçons d'economia.

Moltes gràcies.

(Més remor de veus i alguns aplaudiments)

I.11) Pregunta RGE núm. 9541/05, de l'Hble. Diputat Sr. Francesc Molina i Fresneda, del Grup Parlamentari Popular, relativa a projecte de reforma del centre es Pinaret.

EL SR. PRESIDENT:

Passam a la pregunta número 11, RGE núm. 9541/05, relativa a projecte de reforma del centre Es Pinaret, que formula el diputat Sr. Francesc Molina i Fresneda, del Grup Parlamentari Popular. Té la paraula el Sr. Diputat.

EL SR. MOLINA I FRESNEDA:

Gràcies, Sr. President. El próximo mes de diciembre se cumplen 21 años de la puesta en marcha del centro de Es Pinaret. Desde entonces las reformas que se han llevado siempre han sido mínimas. ¿Cómo se encuentra el proyecto de reforma integral que lleva a cabo la conselleria que usted preside?

Gracias.

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula la Sra. Consellera de Presidència.

LA SRA. CONSELLERA DE PRESIDÈNCIA I ESPORTS (Maria Rosa Puig i Oliver):

Gràcies, Sr. President. Sr. Diputat, li he de contestar que en aquests moments estan avançades. Puc dir que a dia d'avui ha acabat la primera fase de construcció d'unes infraestructures que estan destinades bàsicament a temes esportius i lúdics que ja poden utilitzar els menors. Però sobretot la gran part de reforma d'aquest centre és la segona fase, que va començar fa aproximadament un mes i que es divideix en dues parts: per una part, una construcció nova del primer centre terapèutic que

tendrà les nostres illes, que és per donar tractament a aquests joves i menors que tinguin problemes de drogodependència, per una part, o problemes de salut mental; i després una part que consideram importantíssima, que és la reforma integral de tots els mòduls que en aquests moments hi ha en Es Pinaret, uns mòduls que es varen construir, com vostè deia, fa moltíssims d'anys i que les reformes que s'havien dutes fins ara podríem dir que eren pràcticament nul·les, la qual cosa feia que hi hagués unes instal·lacions obsoletes i pràcticament..., no vull dir que no complien les condicions mínimes però no s'hi feien molt enfora. Per tant la reforma de tots aquests mòduls en aquests moments està en marxa, i el que suposen d'inversió aquests dos centres a dia d'avui són 2,3 milions d'euros.

Però hi ha una tercera fase, que començarà la primavera de l'any 2006 i que es farà en aquest espai que actualment està en fase d'expropiació que, per una part, és una granja destinada a complementar tot aquest centre terapèutic i, després, la construcció de tot un espai que serà destinat a serveis centrals, a fi que puguem treure tot el que són els serveis administratius del que són ara els serveis d'assistència d'aquests menors.

En total destinarem 4,4 milions d'euros, i crec que puc afirmar avui que aquesta és la més gran inversió que ha fet un govern en temes de joves infractors i que, a més, només té un objectiu, i és aconseguir la reinserció social i laboral d'aquests joves dins la nostra societat.

Moltes gràcies.

I.12) Pregunta RGE núm. 9538/05, de l'Hble. Diputada Sra. Assumpta Vinent i Barceló, del Grup Parlamentari Popular, relativa a Pla de qualitat de les aigües de bany a l'illa de Mallorca.

EL SR. PRESIDENT:

Passam a la pregunta número 12, RGE núm. 9538/05, relativa a Pla de qualitat de les aigües de bany a l'illa de Menorca, que formula la diputada Sra. Assumpta Vinent i Barceló, del Grup Parlamentari Popular. Té la paraula la Sra. Diputada.

LA SRA. VINENT I BARCELÓ:

Gràcies, Sr. President. Sr. Conseller de Medi Ambient, tots sabem de l'èxit del Pla de qualitat de les aigües de bany a l'illa de Menorca i a totes les illes de la passada temporada. Per açò li volfem demanar el resultat d'aquest mateix pla durant la darrera temporada turística a Menorca.

Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula el Sr. Conseller de Medi Ambient.

EL SR. CONSELLER DE MEDI AMBIENT (Jaume Font i Barceló):

Gràcies, Sr. President. Senyores i senyors diputats, Sra. Diputada, si comparem la temporada 2004-2005 hem tengut un descens a l'illa de Menorca d'un 30,57%. D'aquests 51.446 quilos, quasi 51 tones i mitja, als 35.000 d'enguany, la veritat és que també hauríem de cercar un poquet per què aquesta davallada.

S'ha de reconèixer que també hi ha hagut mal temps, s'ha de dir; és a dir, vendre l'excel·lència del pla és fàcil però també hi ha hagut mal temps i segons quins dies ha estat molt difícil poder navegar a segons quines zones. Però també el que és evident i s'està demostrant, i l'IMEDEA està col·laborant, és que la temporada de l'any passat hi va haver una gran part de plàstics que fa anys que dormen a l'hivern, quan les temperatures baixen, al fons de la mar i que a l'estiu afloren. L'any passat es va agafar a les quatre illes molt més plàstic que enguany, la qual cosa vol que dir que hi havia una part de plàstic que procedia d'anys anteriors, potser més de sis i més de set, i més de vuit i més de deu, que es va poder recollir.

Això no ha de llevar que 35.717 quilos continuen essent molts de quilos de brutor. S'ha de dir també que d'aquests percentatges una part important ha estat fusta, és a dir, ha abaixat el plàstic, que va arribar un moment que arribava al 70% del producte que es recollia, i en canvi aquest 70% s'ha convertit en un 50 i les fustes, que estaven sobre un 10, un 12%, a segons quines illes ha arribat fins al 30 i al 32%, amb la qual cosa la Conselleria de Turisme i la Conselleria de Medi Ambient mantenen per a aquest pressupost 2006 el pla, que crec que està donant un bon resultat, i també vull agrair a tots els ciutadans que, gràcies a aquest pla, idè tots anam més alerta a embrutar la mar.

Moltíssimes gràcies.

I.13) Pregunta RGE núm. 9539/05, de l'Hble. Diputat Sr. Gaspar Oliver i Mut, del Grup Parlamentari Popular, relativa a implicació de les empreses de les Illes Balears en l'adopció de sistemes de qualitat.

EL SR. PRESIDENT:

Passam a la pregunta número 13, RGE núm. 9539/05, relativa a implicació de les empreses de les Illes Balears en l'adopció de sistemes de qualitat, que formula el diputat Sr. Gaspar Oliver i Mut, del Grup Parlamentari Popular. Té la paraula el Sr. Diputat.

EL SR. OLIVER I MUT:

Gràcies, Sr. President. Sr. Conseller de Comerç i Indústria, en el grup parlamentari coneixem els programes i les accions que du a terme la conselleria quant als productes de qualitat i la seva promoció, la promoció de la Q de qualitat. Però el que ens interessa conèixer, Sr. Conseller, és la qualitat en la gestió de les empreses. D'aquí idè que li demanam si ens pot explicar quin

és el grau d'implicació d'aquests sistemes de qualitat dins les empreses d'aquestes illes.

Gràcies, Sr. President.

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula el Sr. Conseller de Comerç i Indústria.

EL SR. CONSELLER DE COMERÇ, INDÚSTRIA I ENERGIA (Josep Juan i Cardona):

Gràcies, Sr. President. Bé, Sr. Diputat, miri, el servei de qualitat va començar a la Conselleria de Comerç i Indústria, concretament a través de l'IDI, l'any 1997 i començarem amb sis empreses. Ara, l'any 2004, perquè encara no hem tancat el 2005 i per tant em referiré a les dades de l'any 2004, estam parlant que de llavors ençà hem passat a prop de 1.130 empreses; el darrer any, l'any passat, hi va haver 241 empreses que passaren pels serveis de l'IDI en aquesta qüestió.

I li puc dar la distribució per tipus de norma de qualitat que s'han atribuït. D'aquestes 1.130, 674 entitats disposen de normes ISO 9000 de gestió empresarial, que representa el 59,8%, mentre que 221, que són el 19,60%, han implantat els sistemes ISO 14000 o EMA, que és de gestió i evolució mediambiental. 93 empreses turístiques disposen de les normes (...), específiques per a la gestió turística i que representaria el 8,25% del total, i les 139, que suposa el 12,33%, són comerços certificats per la norma de qualitat de servei del petit comerç.

A més s'han obert l'any 2001, es van obrir ja també els processos de qualitat sectorials, o sigui, per grups d'empreses i per sectors, i l'any 2005 s'han iniciat 15 plans sectorials que s'ha sol·licitat la certificació de les següents normes: 103 empreses ISO 9001, 38 ISO 14001, 5 (...), 150 UNE 175001 i 18 APPCC. Això significa que el compartiu idè, miri, l'any 2001 es va començar -i sempre l'arrencada és difícil- l'any 2001 vàrem començar amb 7 plans sectorials i hem passat, com li deïa, a 15 l'any 2005; per tant la progressió i la implicació de les empreses de les Illes Balears en els processos de qualitat és, a judici de qui li parla, important i satisfactori.

Moltes gràcies.

I.14) Pregunta RGE núm. 9532/05, de l'Hble. Diputat Sr. Antoni Josep Diéguez i Seguí, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a necessitats de subministrament de les institucions.

EL SR. PRESIDENT:

Passam a la pregunta 14 i darrera, RGE núm. 9532/05, relativa a necessitat de subministrament de les institucions, que formula el diputat Sr. Antoni Diéguez i Seguí, del Grup Parlamentari Socialista. Té la paraula el Sr. Diputat.

EL SR. DIÉGUEZ I SEGUÍ:

Gracias, Sr. Presidente. Señores del Gobierno, les quería preguntar si por parte del Gobierno se ha establecido algún canal de comunicación o de información para que los fabricantes de la India conozcan las necesidades de suministros

que tienen las instituciones de Baleares. Les hago esta pregunta porque recientemente hemos podido ver en los medios de comunicación cómo fabricantes de aquel país se dedicaban a fabricar productos que iban a ser suministrados a ayuntamientos de las Islas con meses de anticipación.

Esperamos una respuesta del Gobierno.

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula el Sr. Conseller de Comerç i Indústria.

EL SR. CONSELLER DE COMERÇ, INDÚSTRIA I ENERGIA (Josep Juan i Cardona):

Moltes gràcies, Sr. Diputat. Li puc assegurar que el Govern no estableix cap tipus de canal de comunicació, no només amb els fabricants indis, sinó tampoc amb els xinesos...

(Algunes rialles)

...per comunicar o per explicar les necessitats que puguin tenir les institucions i el mercat. Possiblement el mercat sí que té els seus sistemes de comunicació perquè les empreses o les institucions puguin adquirir o encarregar la fabricació que necessiten.

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula el Sr. Diputat.

EL SR. DIÉGUEZ I SEGUÍ:

Gracias, Sr. Conseller. Efectivamente, tiene usted razón, tengo que dar la razón al Gobierno puesto que desde luego los ayuntamientos y las empresas tienen sus canales de comunicación, y en el caso concreto al que me refiero tienen tales canales de comunicación que se estructuran del siguiente modo: cuando tiene una necesidad el ayuntamiento, o antes de tenerla pero a partir del momento en que la tiene, remite el ayuntamiento un fax a una empresa que no se va a presentar, que no tiene ninguna intención de presentarse, con las necesidades que tiene; desde esa empresa a continuación se remiten instrucciones manuscritas a la importadora indicándole los porcentajes que tiene que subir el precio de la facturación, 7% más que el año pasado, 15% más la impresión, etc., etc.; se le remiten tantas instrucciones y hay tan buenos canales de comunicación que hasta le envían, con la misma letra, una nota manuscrita indicando que tiene que facturar 7.000 y servir 6.500.

Pero aquí no viene todo, todavía hay algo más; todavía hay algo más porque se llega a confeccionar una hoja de cálculo en la que se explica cómo se reparte el precio. El precio, 24.150 euros, se reparte del siguiente modo: 11.231 euros para el coste; de esos 11.231 que van para el coste 5.000 son para un tal Miguel, no sabemos por qué concepto. El beneficio, 12.918, está asentado con los siguientes conceptos: menos primera comisión, 3.000; menos segunda comisión, 2.750; resto, 7.168, dividido en dos partes al 50%, o sea, 3.584 euros, y una de esas dos partes, de esos 3.584 euros, va a parar nuevamente al tal Miguel, que al final llega a percibir 8.584 euros...

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Diéguez.

EL SR. DIÉGUEZ I SEGUÍ:

De nada, Sr. Presidente.

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula el Sr. Conseller...

(Algunes rialles i remor de veus)

...el Sr. Conseller de Comerç i Indústria.

EL SR. CONSELLER DE COMERÇ, INDÚSTRIA I ENERGIA (Josep Juan i Cardona):

Gràcies, Sr. President. Sr. Diéguez, jo estic una mica confús. Jo em pensava que estàvem en el torn de preguntes al Govern. Vostè aquí no pregunta, vostè explica, vostè ve a fer aquí el seu sermó. Jo li agraeisc que vulgui, com diu vostè, instruir; bé, però el Parlament no és el lloc per instruir, el Parlament no és el lloc per venir a fer comentaris que no tenen cap sentit. Vostè sap..., i en això el vull felicitar, vostè ha tengut l'habilitat de saber burlar el sistema i el Reglament del Parlament, que estableix, com vostè sap molt bé, que aquest tipus de preguntes que es refereixen a ajuntaments no toca fer-les aquí, i per això li don l'enhonorabona, en sap, en sap, però comprendrà que aquesta no és la qüestió.

Miri, si tenen res a dir de qualsevol qüestió, de qualsevol contracte, de qualsevol entitat local de les Illes Balears, hi ha les mateixes institucions, els plens que, per cert, a la institució de què vostè parla divendres passat hi va haver plenari i ningú del seu grup no va fer cap pregunta sobre aquesta qüestió. No hi havia tant d'interès, supòs. Però si vostè té res a dir jo crec que és allí on s'ha de fer, i allí segur que li donaran les explicacions, i si creu que hi ha cap il·legalitat i si creu que hi ha cap qüestió contrària a dret, vostè, que és un bon lletrat, sap on ha d'anar. El que no pot ser és utilitzar el Parlament per venir aquí a fer contes i a fer històries d'aquestes.

Jo li diré amb tot el meu respecte que, home, està molt bé, està molt bé que vostè utilitzi aquests trucs i això demostra la seva habilitat, però això no condueix a res.

Moltes gràcies, Sr. President.

(Aplaudiments i se sent algú que diu: "Molt bé, molt bé, conseller")

II. Interpel·lació RGE núm. 5189/05, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a generalització del tot inclòs.

EL SR. PRESIDENT:

A continuació passam al segon punt de l'ordre del dia, que consisteix en el debat de la interpel·lació RGE núm. 5189/05, presentada pel Grup Parlamentari Socialista, relativa a

generalització del tot inclòs. En nom del Grup Parlamentari Socialista té la paraula el diputat Sr. Celestí Alomar.

EL SR. ALOMAR I MATEU:

Moltes gràcies, Sr. President. Senyores diputades, senyors diputats, Sr. Conseller, hem passat la temporada alta del 2005 i ens trobam que el tot inclòs continua essent un problema i, per tant, tenim un problema que jo, per fer memòria -ja ho hem dit moltes vegades però val la pena que torni quedar al *Diari de Sessions*-, aquest problema se centra en tres qüestions, bàsicament.

Una afecta l'oferta complementària, ja que amb el tot inclòs el client queda dins l'hotel i els restaurants i tota la part de comerç que està al voltant dels hotels tenen menys clients; per tant el tot inclòs resta clients a l'oferta complementària.

Augmenta, per una altra, part, la despesa en origen i disminueix la despesa en destí. Això és una qüestió que vostès crec que a les seves estadístiques la tenen poc estudiada, però és una qüestió que a més és evident, és a dir, si un refresc que es pagava abans aquí ara s'està pagant al país d'origen a la llarga tota aquesta suma d'activitats o de consum i de serveis que es paguen allà a la llarga repercuteixen aquí amb menys despesa a les Illes Balears. Per tant en aquesta estadística de despesa que s'està donant jo crec que s'hauria de fer una modificació, i li aconsell que s'estudiï aquest apartat que s'estudiava abans i ara no s'estudia que és realment quina és la despesa que s'està generant aquí i quina és la despesa que s'està generant a fora, perquè és evident que la despesa d'aquí està baixant.

(Conversa inaudible)

No, jo és que només avisava perquè, com que som molt xerrador... Aquí no veig...

(El Sr. Vicepresident substitueix el Sr. President en la direcció del debat)

EL SR. PRESIDENT:

No es preocupi, Sr. Diputat, que jo l'acompanyaré.

EL SR. ALOMAR I MATEU:

Ens podríem passar tot el matí parlant del tema del tot inclòs.

I en tercer lloc està afectant el destí, la qualitat del destí, és a dir, està canviant el tipus de client que arribava. A algunes zones s'ha estudiat que el client anterior, de fa uns anys enrere, era un client de família, era un client tranquil i en aquest moment s'està substituint per un client, diríem, més jove i que allò que cerca és més diversió i al final genera més renou i més perjudici. I també està perjudicant els hotels, està perjudicant els hotels perquè també s'està comprovant, això és evident i fàcil d'entendre, que els hotels d'aquestes illes no estan preparats pel tot inclòs, la immensa majoria dels hotels d'aquestes illes no estan preparats pel tot inclòs.

Jo els contaré una anècdota, una persona que per cert està en aquest Parlament, treballa en aquesta casa. Va anar a un hotel de

tot inclòs, va anar a dinar al menjador, va anar al bufet, una vegada que va menjar el primer plat se va fer el segon el plat, o refer el segon plat, i quan va tornar a la taula ja no hi havia lloc, ho havien agafat uns altres. Resulta que estam donant tot inclòs a hotels que tenen menys places de menjador que places d'habitació. I això en un moment determinat amb una programació amb els majoristes de viatges es podria solucionar i ara en aquests moments no se pot solucionar. Podríem parlar exactament igual de les hamaques, de les zones de piscines. És a dir, hi ha moltes menys hamaques que places de piscina i així etcètera. Per tant, aquí ens trobam que aquests hotels no tenen unes condicions per oferir aquest tot inclòs i que al final això està perjudicant la qualitat del nostre producte i la imatge del nostre destí, evidentment.

I mentre tot això passa la conselleria i el Govern estan mirant a un altre costat. Aquí tenim els instruments suficients per poder actuar, com és la inspecció i la capacitat sancionadora del Govern. A nosaltres la Unió Europea ens encarrega defensar els interessos dels consumidors i en aquest moment estam fent deixadesa d'aquella obligació que tenim de defensar els interessos dels consumidors. No estam aplicant els instruments que tenim per actuar damunt aquest problema. Jo li dic que és la defensa del consumidor, però també és cert que vostè sap perfectament que en el moment que apliqui aquests instruments farà, com efecte secundari, que hi hagi menys hotels que se puguin comercialitzar a través del tot inclòs. Això en definitiva serà aturar tota la dinàmica del tot inclòs.

Per tant, mentre està passant això, vostès no actuen, miren cap un altre costat i miren cap un costat que és perillós. És perillós perquè el darrer que ens han estat explicant és que aquí sobren restaurants. Miri, no crec que sigui el missatge més adequat, ni per part del Govern, ni el missatge que vol rebre una persona que és propietària d'un restaurant, dient-li "vostè aquí sobra, si vostè fos mort la cama no me faria mal". Vaja solució! És a dir, no és això el que necessita el restaurador o el comerciant que ho està passant malament perquè els clients queden dins l'hotel, vostè no li pot dir que "sobra". Per tant, crec que miren cap un costat que és l'equivocat. Intenta amagar el problema, donar la culpa a una altra cosa i amb això ho arreglam. Si el Govern no fa res per una part, en canvi sí fa per un altre costat, en el sentit de fer comissions. A mi me preocupen les comissions, el nostre grup parlamentari ha aportat un expert, els altres grups parlamentaris exactament igual, aquí en el Parlament hi ha una ponència. Jo crec que aquesta comissió i aquesta ponència el que estan fent és emmascarar i tenc por que els resultats serveixin per emmascarar la falta de decisió del Govern.

El Govern no té una decisió política, no pren decisions polítiques, deixa fer i enguany estam pitjor que l'any passat, els empresaris del petit comerç i de l'oferta complementària estan pitjor que l'any passat i vostès miren cap un altre costat i jo li aconsellaria que quasi mirés cap el cel per veure si té il·luminació, ja que no hi miren els bisbes cap el cel, miren cap a la butxaca, almanco hi miri vostè per veure si té il·luminació i no se giri cap als pobres empresaris i els digui: "vostè sobra". No, no sobra, aquí el que falta és, a part del temps, -no sé qui temps duc-...

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Diputat, li queden encara 5 minuts.

EL SR. ALOMAR I MATEU:

Encara me queden 5 minuts?

EL SR. PRESIDENT:

Sí, senyor. És generós el President.

EL SR. ALOMAR I MATEU:

Moltes gràcies. Aquí allò que realment està faltant és, a part de les decisions polítiques, està faltant un debat sobre el problema del turisme. No podem parcialitzar el problema, el tot inclòs és un problema gros, és un problema evident, és un problema, però vostès tenen mecanismes i no les utilitzen, crec que les haurien d'utilitzar i nosaltres els pregam que les utilitzin perquè això podria tenir efectes beneficiosos, no només per als clients, sinó també per a la indústria en general. Jo crec que el més important és entrar dins un debat ample sobre allò que li està passant al turisme en aquests moments. El turisme en aquest moment nosaltres pensam que el model és un model canviant per les circumstàncies que hem debatut aquí moltes vegades, la modificació del mercat, la modificació de les tendències dels clients, l'aparició de línies de baix cost, internet i tot això ens fa que canviï el model.

Nosaltres pensam que els sistemes que existien a principis de legislatura eren més potents que els sistemes que existeixen ara, li ho dic sincerament. Jo crec que el Pla de marques era un pla més potent que el que actualment tenim. Crec que els sistemes de qualitat que s'implantaven eren de més rigor que els que tenim i crec que els sistemes de comercialització directe existien i ara en aquest moment no existeixen, o no s'inclouen per part del Govern. Per tant, crec que el que ha passat aquesta legislatura ha estat que s'ha desmantellat aquell incipient sistema de comercialització directe que permetria combatre activitats o actuacions del tipus tot inclòs. Dins els estudis recents també se comprova que el tot inclòs és una imposició dels touroperadors. I aquí estam en el debat de sempre, en el debat de què si per part del Govern de les Illes Balears no es té un sistema potent, com el que s'estava creant, s'imposa un altre sistema que és el dels majoristes, el tot inclòs.

Davant aquesta qüestió vostès ara darrerament i per enèsima vegada, han anunciat una mesa de debat sobre el turisme. Aquesta mesa de debat sobre el turisme a mi m'agradaria que ens llevés una certa por que té el nostre grup parlamentari. És a dir, creim que és una sortida cap endavant, tenen el Consell Assessor de Turisme, varen canviar la presència i varen posar com a president del consell assessor el President del Govern. Ho tenen ja per decret allò que és una mesa de debat, l'han anunciada com a mínim 3 o 4 vegades durant aquesta legislatura i ara la tornen anunciar. El resultat de les meses de diàleg de debat, les actes, no havien avançat. Per tant, tenim por que aquí s'estigui donant una altra vegada una passa cap endavant sense saber què se vol fer, o el que és pitjor, cercant una derivada que és complicada i m'agradaria que vostè me llevés la por de damunt.

Nosaltres ens temem moltíssim que aquesta mesa de diàleg l'únic que intenta és pactar o arribar a un acord damunt el canvi

d'ús. Nosaltres creim que la mesa de diàleg, l'únic objectiu que hi té el Govern allà dins és institucionalitzar el canvi d'ús. El canvi d'ús..., ho deim perquè creim que vostès no volen debatre damunt el model perquè el seu model ja el tenen més que debatut. El model de la dreta d'aquest país és el model de les segones residències, li ho hem dit moltes vegades. Se va iniciar l'any 92 amb el President Cañellas. Creim que tota aquesta manca de diàleg o de voler debatre el conjunt d'allò que està passant al turisme amaga l'interès de consolidar un model basat en les segones residències. Per tant, nosaltres creim que aquestes són qüestions que haurien de deixar clares, són qüestions que haurien de quedar (...) aclarides perquè el que no se pot fer és tenir un model, intentar-lo dur de forma amagada i ocultar el debat en el Parlament sobre una matèria tan important com és el turisme.

De totes maneres nosaltres li agrairíem que ens pogués explicar, a part d'allò que li dic, cap on mira el Govern quan en matèria del tot inclòs no fa res. Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Diputat. Sr. Flaquer té vostè la paraula.

EL SR. CONSELLER DE TURISME (Joan Flaquer i Riutort):

Gràcies, Sr. President, senyores i senyors diputats. Sr. Alomar, jo coincidesc amb vostè en part de l'anàlisi o del diagnòstic que fa en relació a aquest problema, sobretot quan parla de què efectivament..., jo crec que això és una obvietat, el tot inclòs té un efecte que en certa manera perjudica determinat segment de l'oferta complementària. És evident que aquell que té un bar, un restaurant, una cafeteria, un negoci ben a prop d'un hotel allà on se dona la modalitat del tot inclòs, és evident que ha patit les conseqüències d'aquesta nova modalitat. I precisament per això nosaltres mantenim en aquests moments reunions periòdiques, constants, tan amb PIME, CAEB d'oferta complementària, per intentar cercar aquelles solucions, aquells mecanismes, aquelles polítiques que puguin ajudar a superar aquesta situació a aquest tipus d'establiments.

En qualsevol cas sí que m'agradaria dimensionar el problema d'una manera correcte. Dir-li Sr. Alomar, que efectivament, a principis d'aquesta temporada turística teníem detectat des del Servei d'Inspecció 181 establiments que se dedicaven a la modalitat del tot inclòs a l'illa de Mallorca, que són les úniques dades que tenim perquè Menorca i Eivissa estan transferides les competències i que la temporada s'ha tancat baixant de 181 a 168 els establiments. És a dir, començam a veure un retrocés quant a l'oferta de la modalitat del tot inclòs, un retrocés fins i tot que ens han pogut reconèixer els mateixos majoristes de viatges a les darreres reunions que hem pogut tenir amb ells, tan a la Fira Turística de Londres, com fa molt poc a Frankfurt amb Thomas Cook.

Parla també vostè en segon lloc que s'augmenta la despesa en origen. Hauríem de fer efectivament, en això coincidesc amb vostè, algun anàlisi, algun estudi en relació a aquesta qüestió, però tampoc m'agradaria que confonguéssim la gent. El tot inclòs, l'hoteler cobra aquest tot inclòs. És evident que en origen el turista paga el paquet allà, però és evident també que l'hoteler, poc o molt, té un increment del preu normal d'allò que

és un allotjament tot sol, un allotjament amb berenar, o amb pensió completa. Discrep un poc més amb vostè en la crítica que fa del tipus o del perfil del client. Jo crec que hi ha un client del tot inclòs familiar, que respon a allò que és el turisme familiar, que no entra en absolut dins els esquemes que vostè comenta d'aquest turisme amb ganes de festa, amb ganes de renou i diversió. De la mateixa manera Sr. Alomar que jo li podré mostrar exemples de modalitat de prestació de serveis en pensió completa, només amb berenar o mitja pensió, que també és d'aquest perfil de gent jove, de gent renouera, de gent que només cerca la diversió. Crec que el tema del perfil del client, vostè ha citat un estudi, jo el desconec, si vostè el té m'agradaria que el me passés, per cert també s'hi va referir ahir durant una roda de premsa, jo no tenc coneixement d'aquest estudi, estic encantat de què vostè el tengui. M'agradaria poder-lo tenir i si vostè és tan amable estaré encantat de poder-lo analitzar i estudiar.

Jo crec que realment el vertader problema que té el tot inclòs i la vertadera causa de la generalització, jo sé que aquí discreparem vostè i jo, fins i tot me criticarà per allò que diré ara i me dirà que som un aprofitat i demagog en aquest sentit. Jo crec que la generalització del tot inclòs, li vull repetir Sr. Alomar, la generalització del tot inclòs que se produeix a la campanya d'estiu de l'any 2003, a l'any 2002 hi havia 20 establiments que se comercialitzaven amb tot inclòs i l'estiu del 2003, quan jo me vaig asseure a la Conselleria de Turisme, per tant, no havia pogut fer res a favor del tot inclòs, en varen registrar ja 129 i ara en tenim 168. La vertadera explosió del tot inclòs se produeix l'estiu del 2003, és a dir, quan vostè, li agradi o no li agradi, era conseller de Turisme. Jo crec que la vertadera generalització del tot inclòs, estic convençut que poc a poc s'anirà redimensionant i desapareixent, se produeix en una situació, ja ho he dit moltes vegades, d'extrema debilitat de la nostra oferta. Una situació de moltíssima debilitat, una mala imatge en els principals mercats emissors que va fer que els majoristes de viatges poguessin imposar, sense la més mínima restricció, les seves condicions. Crec que poc a poc estem remuntant aquesta situació de debilitat, poc a poc, és cert. M'agradaria anar un poc més ràpid i crec que els fets ens estan donant la raó perquè enguany s'està reduint l'oferta del tot inclòs oferta a les Illes Balears.

Per tant, en aquest moment s'apunta una inversió de la tendència que jo crec que ve a demostrar que la generalització del tot inclòs se produeix en el moment de més debilitat de la nostra oferta, que és la temporada d'estiu de l'any 2003 i s'està invertint aquesta tendència en el moment en què estem recuperant el mercat, com li dic, hem passat de 181 establiments a 168 aquesta temporada turística. I les notícies que ens apunten els majoristes és que la tendència és anar reduint aquesta capacitat. Fins i tot, a moltíssims establiments que se manté el tot inclòs se manté com una oferta més, no vol dir que els 168 establiments donin totes les places amb tot inclòs. Hi ha establiments dins aquests 168 allà on hi conviuen l'allotjament tot sol, la mitja pensió, la pensió completa i el tot inclòs.

Vostè diu que la conselleria mira cap un altre costat. Jo no puc estar d'acord amb vostè, la conselleria en aquests moments ha posat en marxa, com vostè bé sap, una comissió d'experts, que està treballant en aquest sentit. Esperem que ben aviat pugui presentar les seves conclusions i sempre hem dit des del Govern que la nostra intenció és fer nostres aquestes conclusions i poder

aplicar les idees, els principis, o les conclusions que marqui aquesta comissió. La Inspecció de Turisme durant la temporada d'estiu no actua dins allò que és l'oferta d'allotjament, més que dins els establiments del tot inclòs. Les úniques inspeccions que es duen a terme durant la temporada d'estiu són a establiments que es comercialitza el tot inclòs. Creim i m'agradaria conèixer la seva opinió, que el problema de l'oferta complementària no només és un problema del tot inclòs, creim que és un problema un poc més ample. Vostè diu que jo araestic dient que és un problema de dimensionament i que ens sobren... No ho he dit jo, jo li puc mostrar els estudis de CAEB i PIME de restauració, d'un i de l'altre, allà on s'apunta com a causa important de la seva crisi, o del seu moment difícil, el seu sobredimensionament.

Diu que miram a un altre costat, però jo liestic dient que en aquest moment estam transmeten als principals majoristes la nostra inquietud i la nostra preocupació davant d'aquest tema. Creim que no és bona aquesta generalització, així ho hem transmès als principals majoristes alemanys i britànics i els mateixos majoristes ens han transmès a nosaltres la seva idea, la seva creença de què creuen que estam arribant al sostre d'allò que és el tot inclòs a les Illes Balears.

Me diu que els sistemes de principis de legislatura eren més aptes i més adequats per controlar el tot inclòs. Jo no record Sr. Alomar, me refresqui la memòria siestic equivocacat, cap mesura seva, del seu Govern, en relació al tema del tot inclòs, cap ni una. Si a allò que se refereix és a la comercialització directe, a l'impuls de les polítiques de comercialització directe. Jo li he de dir, primer que hem incrementat els recursos destinats a la comercialització directe. I dos, prova evident d'això, és que avui ve més gent a les Illes Balears pels canals de comercialització directe que fa dos anys. I amb una proporció a més bastant elevada. De manera que no puc compartir tampoc aquesta crítica que vostè fa.

Com no puc compartir tampoc la darrera, la de la seva preocupació en relació a la mesa de turisme i la seva preocupació de què realment aquesta mesa només serveixi perquè el Govern pugui sancionar el canvi d'ús hotelier a ús residencial. Jo li demanaria Sr. Alomar que tampoc sobre aquest tema confongui la gent, ni intenti confondre l'opinió pública. El canvi d'ús hotelier a ús residencial és un canvi que avui ja està permès a la Llei general turística, és un canvi que la Llei general turística permet, sempre que s'adapti als planejaments municipals oportuns, sí, sí. Si un planejament municipal contempla l'ús d'una determinada parcel·la com a residencial, o ho canvia, el canvi d'ús d'un establiment hotelier és perfectament possible. I de fet Sr. Alomar, durant la seva etapa com a conseller de Turisme es varen donar de baixa establiments turístics d'allotjament, precisament perquè els planejaments municipals així ho permetien i es varen destinar a usos residencials.

I li vull recordar Sr. Alomar, per enèsima vegada durant aquesta legislatura, que vostè durant 4 anys va tenir una gran ocasió per reformar i per modificar aquesta llei general turística si no li agradava, entre altres coses hagués pogut modificar i reformar aquesta possibilitat de canviar l'ús hotelier a l'ús residencial i a mi no me consta que vostè ho fes, ni a mi ni a ningú i de manera molt especial en el *Butlletí Oficial del Parlament de les Illes Balears*. Vostè durant els 4 anys que va

ser conseller, li ho torn repetir, no va modificar ni un punt, ni una coma d'aquesta Llei general turística, Llei general turística que permet, com va passar durant la seva etapa com a conseller de Turisme, que si els ajuntaments o els planejaments municipals ho permeten, es pugui tancar un hotel i donar-li un ús residencial.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Conseller. Per part del Grup Parlamentari Esquerra Unida i Els Verds té la paraula el Sr. Rosselló.

EL SR. ROSSELLÓ I DEL ROSAL:

Gràcies, Sr. President, senyores i senyors diputats. Una vegada més discutim en aquest plenari del Parlament sobre la nostra indústria fonamental i sobre alguns dels problemes o de les deficiències o de la falta d'engranatge que demostra des de distints aspectes. I una vegada més la discussió és profundament decebedora. El problema és que passa el temps i ja ens queda menys, ens queda un any i mig d'aquesta legislatura per veure si algun dia podrem discutir d'aquests temes. Una vegada més s'utilitza el torn d'informació i d'exposició per part del Govern per intentar exposar allò que pensa sobre aquest tema per tornar repetir que tot va començar el 2003, responsabilitat del Sr. Celestí Alomar i del Govern que hi havia en aquell moment i s'empra no sé quant de temps per parlar de les responsabilitats del Govern anterior, sense entrar a dir què en pensa el Govern sobre el que està passant en aquest moment. És o no és un problema per al turisme, per a l'oferta complementària i en general per al nostre model el que està passant en aquest moment, al marge de si ja ho era el 2003 o no. És o no ho és en aquest moment un problema seriós?

Home! Se'ns diu que el Govern no mira cap una altra banda perquè se xerra amb la PIME i CAEB de l'oferta complementària sobre aquest tema. Me pareix molt raonable i me pareix una iniciativa bona, és absolutament necessari. També se diu que se crea una comissió d'experts i que un dia d'aquests ens donarà llum i podrem començar a parlar seriosament, ja ho veurem. Jo voldria també no tenir la impressió que des d'aquesta tribuna s'ha expressat. Deia un dels més grans polítics de la història, en Napoleó, que "quan no se sabia com resoldre un problema, se creava una comissió". Esper que no sigui aquesta la figura en la que s'ha mirat el Govern per crear aquesta comissió.

El que és cert és que fa un any, a la Fira de Londres crec, el Sr. Matas va dir públicament que s'havia de reglamentar el tot inclòs, que la situació era greu i que s'havien de prendre mesures. Setmanes després se desdèia d'allò que havia dit i a hores d'ara no sabem què pensa el Govern damunt aquest tema. Clar, no és qualsevol cosa... El Govern, per allò que ve a dir el Sr. Conseller, espera que la comissió d'experts acabi i farà allò que digui la comissió d'experts. Bé, podem esperar, ja hem esperant tant, a veure què surt d'aquesta comissió d'experts. Probablement sortirà un anàlisi de la situació més o menys acurat i sortiran opinions contraposades perquè evidentment hi ha interessos contraposats quan parlam d'aquest tema que és un tema complex i delicat.

Jo sincerament consider que no és de rebut que a hores d'ara, a una interpel·lació feta avui aquí, se torni tancar sense dir exactament ni una sola mesura que el Govern pensi que se pot aplicar per donar solució a aquest problema. Ni tan sols sabem si se considera un problema greu, suficientment greu, o és secundari. Sembla ser que l'única mesura que se té, se diu que ara s'està remuntant, se rebaixa el nombre d'hotels que s'impliquen en el tot inclòs. Curiosament se donen totes les xifres exclusivament de Mallorca...-això és el que has dit-, m'estic referint a allò que vostè ha dit. Una altra cosa és que hi estigui d'acord, però vostè ha dit que ara s'està remuntant, s'està baixant el nombre d'hotels que utilitzen el tot inclòs. No se posi nerviós, li estic repetint allò que vostè ha dit. Curiosament s'empren xifres només de Mallorca, se diu que Menorca i Eivissa tenen les competències transferides. Bé, no vol dir que perquè tinguin transferides les competències no se puguin tenir les dades i utilitzar-les, sobretot quan tothom sap que les d'Eivissa són especialment greus damunt aquest tema.

Per tant, jo crec que senzillament s'està demostrant allò que s'ha demostrat des del primer moment i la pràctica que s'ha fet des del Govern damunt el tema de la política turística en general i que és deixar que actuï el mercat i mirar-s'ho des de fora, res més. Aquesta és l'actitud fonamental que s'està fent, l'actitud que generalment se té i no crec que sigui la més adequada.

Ja per acabar, s'ha acabat el temps, senzillament expressar també el meu escepticisme sobre aquest pacte mesa per al turisme que s'ha convocat ara, segons la nostra opinió i així era la proposició no de llei que en el seu moment se va fer, pensàvem que a més dels agents socials, s'hi haurien d'incloure representants del moviment ecologista i dels partits polítics, no ha estat així. De totes formes jo crec que anam cap una dinàmica de dilació i acabarem aquesta legislatura sense cap tipus de consens i concertació sobre temes fonamentals i aquest n'és un.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Diputat. Per part del Grup Parlamentari PSM-Entesa Nacionalista té la paraula la Sra. Vadell.

LA SRA. VADELL I FERRER:

Gràcies, Sr. President, senyores i senyors diputats. Jo crec que una vegada més parlem aquí del tot inclòs i ens trobam davant la pregunta clau, quines són les causes del tot inclòs? Llegint aquests darrers dies, com a membre de la ponència per part del PSM-Entesa Nacionalista que me va nomenar ponent a la ponència del tot inclòs que hi ha constituïda en aquest Parlament, aquests darrers dies hem rebut certa documentació i fent una primera lectura dels documents que ens han remès, la veritat és que enlloc d'anar una mica més clars i de veure una mica de sortida, el que hem fet ha estat poder constatar la gran diferència entre la percepció del tot inclòs que tenen des del sector hotelier i des de l'altre sector, els empresaris de l'oferta complementària i sindicats.

La veritat és que s'haurien de definir clarament les causes i les possibles repercussions i conseqüències d'aquesta oferta que té damunt el nostre model turístic. Hi ha unes certes respostes

que diuen que el tot inclòs és una resposta del mercat davant un tipus de demanda concreta, això és allò que diuen els hotelers. En canvi, els altres sectors el que diuen és que és una estratègia de màrqueting, mitjançant la qual els hotelers i majoristes de viatges intenten conservar una demanda. Una altra definició que se fa és que això respon a què el client vol saber de cada vegada més què li costaran les vacances i el cert sobre aquesta causa, allò que ha dit el Sr. Celestí Alomar, el client paga en origen i per tant, una bona part del feix queda fora de la destinació, fora de les Balears.

Per tant, això també s'hauria de tenir en compte. Nosaltres allò que crec que hem vengut a debatre és una mica saber quin futur li espera al tot inclòs. Per les dades de la conselleria hem pogut veure que l'any passat, 2004, hi havia 153 establiments que oferien el tot inclòs i que enguany ja n'hi ha 68 i si ens hem de creure el comentari que va fer el Sr. Hans Müller, va dir que d'aquí a pocs anys tendríem el 90%, la veritat és que això encara és molt més preocupant, perquè el que farà serà una especialització total i absoluta del model turístic, un canvi total cap a aquesta modalitat turística, ofegant tota l'oferta complementària i tots els establiments i afectant tota la infraestructura que s'havia muntat voltant els hotels, una oferta que havia estat tradicional fins aquí Nosaltres no volem creure en això, esperam, volem i desitjam que la modalitat del tot inclòs no se generalitzi fins aquest extrem i és per això que també confiam que les mesures que ha posat en marxa el Govern des de la comissió d'experts fins a la ponència pugui donar solucions.

Però la veritat és que també compartim una mica l'escepticisme, ja que la comissió d'experts fa un any que fa feina i la ponència s'ha constituït ara fa poc, però no hem sentit que el Govern hagi apuntat cap a una voluntat de resoldre el tema d'una manera decidida, sinó que simplement està dient, després d'haver-se desdit del comentari que va fer el Sr. President que faria una llei per regular el tot inclòs, llavors el que fa és dir que faran exactament allò que recomana la comissió d'experts. Jo, la veritat, pels documents que he pogut llegir més bé crec que les conclusions que encara no tenim, i no voldria fer de sibil·la sinó que la veritat és que no sé què diran, però és molt difícil poder fer unes conclusions i unes recomanacions concretes al Govern per al que ha de ser el tot inclòs.

De totes aquestes definicions que s'han dit, que un sector i un altre ho atribueixen a causes molt diferents, ningú no ha dit que no tinguem uns efectes negatius sobre l'oferta complementària, i això és cert. Uns han dit, o sigui, la part del sector hotelier ha dit, ha atribuït a l'oferta complementària moltes coses: una d'elles és que és molt cara, o que és obsoleta, o que és excessiva, que n'hi ha massa, però cap no ha dit que no li produís un efecte negatiu. I hem de dir i hem de repetir en aquesta tribuna que l'oferta complementària és un motor de l'economia de les Balears, un motor complementari al turisme i una font d'ocupació que és molt important per a les Illes Balears.

Per tant nosaltres direm una altra vegada més que allò que desitjam, i treballarem en el si d'aquesta ponència, és que el Govern d'una vegada per totes es defineixi, escolti els experts, escolti els afectats i, sobretot, prengui mesures perquè aquest tema es resolgui. Però de totes maneres també hem de dir i

afegir ja a aquest tema i per acabar que des del nostre punt de vista, des del PSM-Entesa Nacionalista, pensam que no s'hauria d'oblidar que s'hauria d'enfocar el turisme d'una manera més global i integral, i amb una perspectiva més llarga, una perspectiva a llarg termini, a 20 anys, sobretot per veure i saber quins equilibris s'han d'assolir dins tot aquest sentit per no perdre la major font d'ingressos i per no perdre la qualitat de la major indústria turística i de la major indústria i motor de les Illes Balears.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sra. Diputada. Pel Grup Parlamentari Popular té la paraula el Sr. Marí Tur.

EL SR. MARÍ I TUR (Antoni):

Gràcies, Sr. President. Bé, jo també, com ha dit la Sra. Vadell, form part de la ponència que s'ha nomenat per part d'aquest parlament per fer l'anàlisi de tot el tema del tot inclòs i, com ella, també he rebut ja part de la documentació que se'ns ha enviat, i també coincideix amb ella en el fet que el tema és complex, que afecta no només les Illes Balears, que afecta també -hi ha un informe complet que segurament ella també té, l'anàlisi que s'ha fet sobre aquest tema- les Illes Canàries, que també tenen la mateixa problemàtica que tenim nosaltres amb el tema turístic.

I la tenen perquè no pot ser d'altra manera. El fenomen turístic o la indústria turística és una indústria transversal en tots els aspectes econòmics i que hi incideixen multitud de qüestions que fan que fluctui d'una manera o l'altra aquesta línia normal que hauria de ser, en una economia normal, progressiva, però que hi hagi factors que influeixin que la facin variar. Recordem que ara estam fent tot el tema aquest del tot inclòs, però recordem que també tradicionalment el turisme es venia oferint a Mallorca i a Eivissa i a totes les illes amb una activitat de pensió completa; després es va passar a la mitja pensió, que també va causar els seus efectes determinats; després es va passar al bufet i al *self service* i ara hi ha el tema de la qüestió del tot inclòs, que ve demanat, no ve per una exigència dels hotelers o per una necessitat dels hotelers, ve per una exigència del mateix mercat d'origen, que per un costat volen saber uns preus determinats o uns preus segurs per passar les seves vacances; les altres hi ha uns altres sistemes de contractació, que s'ha dit aquí, que han evolucionat i sistemes d'internet, problemes de monedes als països d'origen, etc., etc., que és un nou fenomen que se'ns presenta dins la indústria turística.

Conscients d'aquests problema aquí es va demanar, i es va demanar per part de l'oposició, que es creàs una ponència que estudiàs aquest tema i el Govern va acceptar que es creàs aquesta ponència que estudiàs tot el tema. Es va crear també una comissió d'experts que no ha arribat encara a la conclusió i que donarà llum a poder prendre determinacions que facin el control, entre cometes, d'aquest fenomen turístic, control que s'haurà de determinar i pareix que les coses van en el sentit de no prohibir aquesta activitat, perquè a part estam en una economia de mercat lliure, però sí de buscar aquells elements negatius que puguin tenir i corregir-los sobretot amb els sistemes de qualitat.

Per part del conseller aquí, i jo crec que tots hi estam d'acord, no s'ha negat que l'oferta del tot inclòs afecta l'oferta complementària. És evident que a les dades que tenim de la ponència es diu, i es diu clarament, que hi ha possiblement un excés d'oferta complementària, que el tema del fenomen econòmic de passar de la pesseta a l'euro ha passat del que abans valia un cafè, 100 pessetes, actualment val un euro, i totes aquestes qüestions fan que hi hagi una certa preocupació.

L'augment de la despesa en origen, que s'ha dit aquí, tampoc no és el tot veritat. Actualment, o abans també es pagava la mitja pensió, o la pensió completa, o el preu de l'hotel, es pagava en origen, i l'hoteler aquí sempre ha cobrat, per descomptat, i aquesta qualitat en el destí que puguem tenir, que s'ha dit aquí també, en fa ús tota classe, tot el sector, tant els joves, com els vells i principalment els familiars, fa ús d'aquest tot inclòs. No en fa ús només i cap data no diu que es faci servir per la gent jove; en general fan servir més el tot inclòs famílies i gent que té infants i que vol saber de qualque manera a la seva economia quina repercussió o quin preu tendran les seves vacances, i per això contracta el tot inclòs.

És veritat, i s'ha dit aquí, que no és un fenomen el tema de les inspeccions que s'han fet als establiments que fan al tot inclòs; durant l'any 98 -i no sé si s'ha dit aquí abans- n'hi va haver 17, el 99 n'hi va haver 20, els anys que governava el pacte, 2001, 2002 i 2003, el 2000 no n'hi va haver cap, el 2001 tampoc, el 2002 tampoc, i el 2003 comença la campanya a partir del juliol i ja s'ha dit aquí que se n'havien fet 129. I el 2005, repetesc, es passa de 181 a 168. Es va produir entre el 2000 i el 2003 un major increment de 109 establiments sense que hi hagués cap control en aquell moment per part del pacte. El fenomen que es produeix a Balears actualment també s'ha de dir, perquè estiguem centrats exactament, que estam de l'ordre..., si l'oferta del tot inclòs a Turquia, el 87% de l'oferta és de tot inclòs, i el 88% en el cas d'Egipte, de Tunis i de Marroc; vull dir que no ens consola res però és una realitat que el mercat ve exigint aquestes coses i que nosaltres l'haurem de regular, naturalment. I en això està el Govern perquè el vol regular, i per això es va crear aquesta comissió d'experts, de la qual formam part els grups parlamentaris, s'ha reunit el maig, el juny, el juliol, etc., etc.; aquest comitè ha recaptat informació de la CAEB, de la PIME, i ara dins la ponència tendrem ocasió de recaptar aquelles informacions que creguem convenients i estar pendents d'un informe definitiu. A més de les accions del comitè d'experts, els consellers de Turisme i de Comerç s'han reunit amb sectors sectorials i amb treballadors d'UGT i de Comissions Obreres, i reunions conjuntes també amb la restauració de la CAEB i la PIME.

Crec que tenim el tema realment centrat tots, hi ha aquesta preocupació, però no es pot negar que el Govern ha estat fent tot allò que és possible dins un sector que estam en una economia de mercat i en una economia privada, i per part del Grup Popular tenim la certesa que estam en el bon camí. S'ha de dir que tampoc el grau de preocupació no hem de crear alarmisme, perquè el 92,9 dels turistes no està en el tot inclòs, vull dir que només hi ha un petit 8% que actualment està amb el tot inclòs, i que de totes maneres aquesta preocupació del Govern existeix i això ho demostren les nombroses actuacions que està fent i que es completaran també amb aquesta ponència que farem, que donarà llum d'alguna manera per prendre una determinació

definitiva, que cada dia anem fent millor el turisme de les nostres illes.

Moltes gràcies, Sr. President.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Diputat. Sr. Alomar, té vostè la paraula.

EL SR. ALOMAR I MATEU:

Moltes gràcies, Sr. President. Senyores diputades, senyors diputats, sembla ser que si un no crida des d'aquesta tribuna no l'escolten. Els meus companys i amics del PSM em diuen que som massa bon al·lot. Jo no crec que aquí ningú no vengui a discutir que hàgim de fer una ponència perquè el Govern envii els inspectors; seria del gènere beneït que ens reuníssim a la seu del Parlament per parlar i debatre si el Govern ha d'enviar els inspectors. I al final és el que li deim nosaltres: no actua el Govern perquè no vol actuar. Primer punt.

Segon punt. La ponència que actualment està en funcionament en el Parlament, Sr. Marí, no és petició de l'oposició; l'oposició va dir que volia una ponència per debatre el model turístic i vostès varen votar que no, i avui tornam insistir una altra vegada que aquí el que s'ha de debatre és el model, i el Govern mentrestant ha d'actuar perquè ha de defensar els interessos dels ciutadans i dels consumidors i, sobretot, ha de defensar la imatge i la qualitat del producte que s'ofereix.

Jo, Sr. Conseller, les seves xifres són com el xiclet; és a dir, a l'informe de 18 de juliol del 2005, l'any 2003 hi havia 70 hotels amb tot inclòs; a l'informe de 18 de juliol del 2005, l'any 2003 hi havia 70 hotels. Dia 27 de setembre, que vostè havia de venir a comparèixer aquí a donar explicacions, resultava que ja l'any 2003 no eren 70, com a l'informe del 18 de juliol, sinó que el nombre d'establiments ja eren 129, em sembla, que és el que ens ha tornat repetir enguany. Jo no sé si és que el 18 de juliol a vostè li pega alguna excitació especial, o li pega l'excitació especial quan ve aquí a la cambra per haver-nos de donar les explicacions, no ho sé, no ho sé.

El dimensionament del sector de la restauració és un debat que des de l'any 90 s'està fent, no és nou, i fins i tot s'hi va introduir un decret, el que ara vostès diuen que volen introduir, i no va servir. Jo el que li estic dient precisament és que en un moment tan delicat com aquest, en què hi ha una part important de l'empresariat que ho està passant malament, no transmeti aquest missatge, transmeti un missatge de dir "anirem a solucionar les coses". I la primera solució de les coses és actuar, i això és el que li estam demanant i no li estam demanant una cosa, perquè a la ponència i a la comissió d'experts sabem perfectament el que s'està fent i sabem la limitació d'aquestes actuacions. Aquí el que demanam són decisions polítiques. Em pareixen molt bé les ponències i tots els coneixements, però decisions polítiques, que vostès no en prenen. I li deim que no pren decisions polítiques -i li ho torn repetir- perquè ja n'han pres una altra de molt més gran, que és que vostè tenen un model claríssim, que és el model de segona residència, i que quan no parlen d'això en tota la resta miren cap a un altre costat, i vostè mira cap a un altre costat. Mentre vostè mira cap a un altre costat altres fan, i això és així, és així de clar.

I ara entram una altra vegada en la cerimònia de la confusió. Venim aquí i començam a debatre si la llei, si el canvi d'ús, si permetia el canvi d'ús... Està clar que el canvi d'ús és un tema municipal, està claríssim, i està claríssim que cada dia la premsa i cada dia en els congressos els principals -diríem- líders d'un sector molt determinat dels empresaris li demanen el canvi d'ús. Què passa?, que tots els altres hem tornat beneïts i resulta que és una cosa que es pot fer? No li demanen això, li estan demanant, i és el que vostè no explica ni vol explicar, al final el que li demanaran -i miri el que li dic- és que canviï l'ús exclusiu de la Llei general turística, que aquest sí que depèn de la Llei general turística. Això és el que li demanaran a vostè i això és el que no ha vengut a dir aquí, perquè el canvi d'ús, evidentment si l'ajuntament ho permet, el pot fer, i s'haurà d'adaptar a les normes (...) I a vostè li demanen dues coses: una, que no s'hagin d'adaptar a les normes, una, que no s'hagin d'adaptar a les normes, que no ho ha dit; i, segona, que puguin vendre els hotels com a propietat horitzontal. I això és el debat, i és el debat que vostès saben que hauran de dur a aquesta comissió que han creat, perquè és l'únic que interessa a aquells sectors que a vostès els fan cas. A vostè, quan se'n va anar la primera vegada de conseller, qui li va donar suport va ser un sector molt determinat, i ara li està marcant la política un sector molt determinat, i aquest sector molt determinat allò que vol és canviar l'ús dels hotels i el canvi d'ús passa per aquesta discussió.

Nosaltres el que li demanam és que actui en benefici de la imatge d'aquestes illes, que actui en benefici de la totalitat del turisme i que no deixi créixer un problema que s'està generant i que està perjudicant uns empresaris concrets, mitjans i petits empresaris, que vostès no tenen en compte.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Diputat. Sr. Flaquer, té vostè la paraula.

EL SR. CONSELLER DE TURISME (Joan Flaquer i Riutort):

Moltes gràcies, Sr. President. Senyores i senyors diputats, jo, Sr. Alomar, li aconsellaria que no es deixi aconsellar pel PSM, perquè jo crec que no té raó el més dolent ni el més bon al·lot, té raó el que té més i millors arguments, no el més bon al·lot ni el més dolent. I jo crec que està molt millor vostè en el paper d'abans, en un paper més rigorós, més racional, que no en aquest paper que li ha aconsellat el PSM, però bé, en qualsevol cas vostè és lliure de triar el seu estil.

Però el que sí és cert és que vostè no ha aportat aquí ni un sol argument nou. De fet ha introduït nous elements, nous arguments d'altres debats que no tenen res a veure amb el debat del tot inclòs. I les xifres són tossudes, Sr. Alomar; li agradaran o no li agradaran, les xifres són les que són. Quan vostè... Sí, és igual, miri, miri, a mi no em cansarà, amb això. Quan vostè era conseller de Turisme, el mes de juny de l'any 2003, que vostè em va donar el relleu com a conseller de Turisme, hi havia 129 establiments que oferien el tot inclòs. Hi va haver una generalització, efectivament, el 2003 quan vostè era conseller de Turisme perquè crec, honestament crec, que vivíem una situació de debilitat de la nostra oferta. Començada a superar aquesta

situació de debilitat jo li estic pronosticant -em puc equivocar però li estic pronosticant- que hem tocat sòtil en el creixement del tot inclòs i que fins i tot assistirem a un retrocés quant a la modalitat del tot inclòs a les Illes Balears, perquè estam recuperant la fortalesa que vàrem perdre durant el quadrienni en què vostès varen governar aquestes illes.

El missatge que l'oferta complementària té un problema que va més enllà del tot inclòs i que és un problema, entre d'altres, de sobredimensionament, no és un missatge, repetesc, que doni jo; és un missatge que apareix a tots els estudis, a totes les anàlisis que la mateixa oferta complementària està fent quan analitza la seva situació. I, per cert, parlant d'estudis, li agrairé que si vostè té l'avantatge que la Secretaria d'Estat de Turisme li facilita a vostè estudis sobre la realitat de les Illes Balears, tengui a bé compartir-los amb el pobre govern, que no té l'oportunitat de conèixer aquests estudis que encarrega la Secretaria General de Turisme sense demanar la més mínima opinió al competent en aquesta matèria, que és el Govern de les Illes Balears, i sense compartir, a més, aquestes informacions i aquesta documentació amb el Govern de les Illes Balears.

Sr. Alomar, és un acte d'una deslleialtat institucional brutal el que vostè ha fet amb el Sr. Martínez Fraile amb aquest estudi sobre el tot inclòs. Si el ministeri ha fet un estudi sobre el tot inclòs, el mínim que podria fer, en lloc de dir-li a vostè, tret que a vostè l'hagin nomenat director general per Balears del ministeri, cosa que desconec..., és possible; però allò que no és normal, Sr. Alomar, és que vostè vengui aquí a presentar els estudis del ministeri i que el Govern ni els conegui, aquests estudis. Això és d'una deslleialtat tremenda, i això són arguments, no és ser bon al·lot ni dolent, és tenir arguments per contestar-li que, per favor, no juguïn amb les institucions, siguin lleials amb les institucions perquè en aquest cas no ho han fet així. Vostè ahir va presentar un estudi, Sr. Alomar, de la Secretaria d'Estat de Turisme i no és normal que el presenti vostè, no és el més normal ni el més habitual.

Segona residència, model de les segones residències. Sr. Alomar, aquesta discussió ens donaria per a molt, ens aniríem molt enrere per veure quins municipis eren els que varen apostar més o menys per les segones residències durant l'etapa d'aquests darrers vint anys i, aquests municipis, a veure qui els governava. Si hi ha dos municipis que s'han caracteritzat per un creixement espectacular de la segona residència durant aquests darrers vint anys, sap quins són?, Calvià i Pollença, Calvià i Pollença, governats pel Partit Socialista tots dos durant els darrers vint anys, de manera que vagin alerta amb el que diuen, vagin alerta amb el que diuen perquè no tenen la més mínima credibilitat.

I expliqui'm una altra cosa, Sr. Alomar, expliqui'm una altra cosa si és que pot. Sí, sí, expliqui-me-la. Com vol vostè ajudar l'oferta complementària si està demonitzant contínuament aquest turisme de segones residències? O no gasta aquest turisme de segones residències?, o no va a un restaurant?, o no va a un comerç?, o no va a una botiga aquest turisme de segona residència? Per tant jo crec que vostè s'hauria de posar d'acord amb si vol defensar realment o no aquesta oferta complementària.

I per la resta, Sr. Alomar, allò que li he dit al principi: ha aportat molt poques qüestions noves en aquest debat del tot

inclòs. Tot això que vostè ha dit avui ja ho hem sentit, i jo ja li he repetit per activa i per passiva que el Govern no prohibirà el tot inclòs, que el Govern és conscient que estam davant una demanda del mercat, que hem de ser capaços de posar-hi instruments de qualitat per aconseguir que el tot inclòs que es faci aquí sigui un tot inclòs de qualitat i que no doni lloc a reclamacions i a queixes dels usuaris i dels clients. Però més enllà d'això, Sr. Alomar, més enllà d'això el debat és un debat que vostè vol transformar en un debat de bons i de dolents, dels hotelers contra els altres, i en aquest debat de bons i dolents, d'hotelers contra uns i contra els altres, no ens hi farà caure, Sr. Alomar, perquè vàrem viure la seva experiència d'aquest debat de bons i dolents i ja sabem aquesta experiència on el va dur a vostè i on ens va dur a nosaltres.

Moltes gràcies.

(Aplaudiments i petit aldarull a la sala)

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Conseller.

Seguidament passam al tercer punt de l'ordre del dia, que correspon al debat i a la votació de les mocions.

EL SR. ALOMAR I MATEU:

Sr. President..., Sr. President...

EL SR. PRESIDENT:

Per què em demana la paraula, Sr. Diputat?

EL SR. ALOMAR I MATEU:

Sí, perquè el Sr. Conseller ha introduït un element nou, que és el de les segones residències, i m'agradaria contestar-li un segon.

EL SR. PRESIDENT:

Aquesta presidència entén que...

(Intervenció inaudible)

Sr. Diputat, té vostè l'oportunitat presentant una altra interpel·lació quan ho estimi adient. Moltes gràcies.

(Remor de veus)

Seguidament passam al tercer punt de l'ordre del dia que correspon al debat i a la votació de les mocions.

III.1) Moció RGE núm. 8311/05, presentada pel Grup Parlamentari Socialista, relativa a política educativa del Govern de les Illes Balears, derivada del debat de la Interpel·lació RGE núm. 4793/05.

En primer lloc debatrem la moció RGE 8311/05, presentada pel Grup Parlamentari Socialista, relativa a política educativa del Govern de les Illes Balears, derivada del debat de la

interpel·lació RGE núm. 4793/05. Té la paraula pel grup presentant el diputat Sr. Andreu Bosch.

EL SR. BOSCH I MESQUIDA:

Moltes gràcies, Sr. President. Senyores diputades, senyors diputats, el Grup Parlamentari Socialista presenta avui una moció derivada de la interpel·lació sobre política educativa del Govern de les Illes Balears en el plenari del Parlament de dia 8 d'aquest mes de novembre.

La moció consta de 9 punts que, a parer del nostre grup, pretenen abordar els punts clau de les mancances del nostre sistema educatiu amb la finalitat de fer-hi front.

Punt primer. De tothom és sabut que l'accés a l'educació no es produeix en igualtat de condicions per als nostres petits ciutadans. Les oportunitats derivades d'un o altre origen socioeconòmic i cultural no són les mateixes per a tots els infants que accedeixen al sistema educatiu i l'atenció primerenca és una garantia d'afrontar amb èxit els reptes de l'ensenyança. D'altra banda l'educació infantil en les primeres edats és un poderós instrument per compensar les desigualtats en què es troben els infants provinents d'entorns poc estimulants en relació al seu desenvolupament integral. El nostre sistema educatiu té avui encara força mancances en la seva xarxa d'escoles infantils, especialment d'aquelles centrades en la primera etapa compresa entre el 0 i els 3 anys de vida: manca d'escoles públiques i escoles que no reuneixen les condicions adequades per dur a terme una vertadera tasca educativa; manca de personal amb titulació adequada, ràtios professor-alumne elevats, manca d'espais adequats, etc., i aquesta situació es dona especialment a les zones més necessitades d'atenció i amb els col·lectius més desatesos. Per tot açò es fa necessari un pla d'actuació de la Conselleria d'Educació en col·laboració amb els ajuntaments i els consells com a entitats més properes per a l'augment del nombre i de la qualitat de les escoles públiques en l'etapa de 0 a 3 anys.

El segon punt, important, té relació amb la defensa de l'escola pública pel que fa a les condicions en què es desenvolupa la seva tasca educativa. A aquest fet van destinats els apartats 2, 3 i 4 de la moció. En diverses ocasions s'ha posat de relleu com és l'escola pública la destinatària de la gran majoria d'alumnes nouvinguts així com dels alumnes que presenten unes necessitats educatives específiques. Els actuals criteris d'escolarització i de reserva de plaça per a aquests alumnes no afavoreixen gens que es produeixi un repartiment equitatiu d'aquests alumnes, amb la qual cosa es manté una situació de desigualtat de condicions de feina entre escola pública i escola privada concertada, afavorint així que en aquesta segona es doni una major homogeneïtzació de l'alumnat, la qual cosa facilita la tasca educativa. A la vegada, la manca d'uns criteris exigents en el repartiment d'alumnes du com a conseqüència que, a la pràctica, són els centres que trien els alumnes que més els convenen. És en aquest sentit que proposam la modificació de criteris d'escolarització per tal de promoure l'equitat en el repartiment dels alumnes nouvinguts i els alumnes amb necessitats educatives específiques, alhora que instam el Govern a extreure les mesures d'inspecció educativa per tal d'evitar que els centres triïn els alumnes a l'hora de fer la matrícula.

Relacionat també amb la defensa de l'escola pública és el punt número 4, que fa referència a la retirada del projecte de subvenció per a la construcció d'aules a centres concertats. No ens val l'excusa de la llibertat d'elecció de centre per part dels pares en el sentit que hi ha centres concertats que tenen més demanda de la que poden atendre. No es pot potenciar la construcció d'aules a centres concertats mentre s'estan buidant, i es buidaran encara més amb aquesta política, les escoles públiques, com també s'abandonaran els instituts públics si un dia es vol concertar el batxillerat als centres privats. Tampoc es pot permetre de subvencionar més l'escola privada, quan no es compleixen a temps els compromisos de manteniment dels centres públics i els pagaments de determinats professors. Com hem repetit una i altra vegada, els problemes de demanda de places escolars i de lliure elecció de centre només es resoldrà amb una política activa de promoció de l'escola pública, única garantia d'igualtat d'oportunitat i equitat en tota la població escolar, en tots els pares dels nostres alumnes, sigui quina sigui la seva procedència i el seu origen econòmic, social o territorial. Quan tots els centres sostinguts amb fons públics estiguin en unes condicions d'igualtat en l'exercici de la seva tasca professional.

L'atenció a la diversitat és un dels reptes més importants de l'educació a les nostres illes. En reiterades ocasions hem insistit en aquest tema, en el plenari i en les comissions d'Educació. Els nostres centres educatius presenten una gran diversitat d'alumnes amb necessitats educatives específiques, referides a alumnes nouvinguts. Alumnes amb llengua diferent del català. Alumnes en edat no idònia. Alumnes amb dificultats a causa del seu origen socioeconòmic i cultural. Alumnes en necessitats educatives especials associades a discapacitats físiques, psíquiques o sensorials. Alumnes amb problemes de conducta o sobredotació intel·lectual. El nostre grup ha presentat propostes per definir zones i centres d'especial atenció i aquestes han estat sistemàticament rebutjades o oblidades fins i tot, quan s'han aprovat. Ara demanam que el Govern dugui a terme un pla intensiu d'atenció a la diversitat, amb recursos suficients i que abordi decididament aquesta qüestió tan important a les nostres escoles.

Un altre punt a destacar i que es fa necessari prestar-li la màxima atenció, és la participació de la comunitat educativa en l'elaboració de projectes educatius propis. L'educació és cosa de tots, s'ha repetit també reiteradament. Només quan pares i mares, mestres i professors, administracions a tots els nivells i societat en general sentin com a pròpia la tasca educativa, podrem avançar realment. Per açò és tan important estimular la participació a tots els nivells en l'elaboració de projectes educatius de centre, projectes lingüístics, projectes d'intervenció educativa i tants d'altres que es podrien posar en marxa, tot fomentant i respectant l'autonomia dels centres educatius.

Un altre problema important que ens trobam a la nostra comunitat és l'elevat nombre d'alumnes que abandonen el sistema educatiu sense els coneixements bàsics, o que no continuen ni tan sols els estudis de grau mitjà. La taxa d'abandonament primerenc dels estudis de l'any 2002 situaven les illes en el primer lloc de l'Estat, amb un 37,6%, 8,6 per sobre de la mitjana estatal. I açò no és sinó un reflex de la poca importància que es dona al treball qualificat. En poc temps ens podem trobar que una gran part dels nostres joves que ara abandonen els estudis per tenir uns doblers ràpids, en qualsevol

ocupació de baix nivell, es veuran condemnats a ocupar aquests llocs de per vida perquè els treballs qualificats, els tècnics de grau mitjà i superior s'hauran de dur de fora perquè els nostres no estaran preparats. Instam per tant, el Govern de les Illes Balears a promoure la col·laboració entre les conselleries d'Educació i Cultura i Treball i Formació i la Universitat de les Illes Balears, per tal d'elaborar plans i iniciatives per fomentar una política d'ocupació que promogui la qualificació i la qualitat en el treball a fi que s'incentivi l'ocupació de titulats.

Un altre dels temes pendents de l'educació de les nostres illes és el paper rellevant que ha d'ocupar la llengua catalana en el nostre sistema educatiu. Tenim una bona Llei de Normalització Lingüística, gràcies al consens que en el seu dia es va aconseguir entre tots els partits polítics. No podem dir però que l'actual Govern sigui fidel a l'esperit d'aquesta llei, ans al contrari, la política de l'actual Govern ha fet ressorgir idees contràries al protagonisme de la nostra llengua en el sistema educatiu i ha estimulat un sentiment contrari a la nostra llengua com instrument integrador. No importa que aprengueu el català, vénen a dir, nosaltres ja us parlarem en castellà i així no haureu de fer cap esforç. Paternalisme que manté als que vénen de fora en la seva condició de diferents i per tant, de prescindibles quan convengui. En definitiva, no integrats, no formam part d'una societat cohesionada. La Llei de Normalització Lingüística és ben clara, en el seu article 1.2 en què parla dels objectius diu textualment: "assegurar el coneixement i ús progressiu del català com a llengua vehicular en l'àmbit de l'ensenyament". És a dir, ha de ser la llengua base dels aprenentatges i la llengua habitual de les escoles i centres d'ensenyament. I l'article 22.1, fa referència a fer efectiu el dret a l'ensenyament de la llengua catalana, en dos articles, per no citar-ne d'altres en el mateix sentit, obliguen al Govern a una política ben contrària a la que està fent, promoure de manera decidida l'aprenentatge en la nostra llengua. És en aquest sentit que instam el Govern de les Illes Balears al compliment de la Llei de Normalització Lingüística.

Un darrer punt de la moció fa referència a l'incompliment del Govern de diverses resolucions emanades d'aquest Parlament. Cal citar dues resolucions derivades de proposicions no de llei publicades al *BOPIB*, de 14 de novembre de 2003. La primera es refereix a què el Govern col·labori amb els ajuntaments i altres organismes per tal de promoure la reutilització de llibres de text i altres eines pedagògiques, així com la constitució de fons bibliogràfics d'aula en règim de préstec per als alumnes. La segona, insta el Govern a presentar un paquet de mesures tendents a aconseguir l'objectiu que l'alumnat d'origen estranger sigui distribuït de forma equilibrada entre tots els centres sostinguts amb fons públics.

No vull acabar la meua intervenció, en nom del Grup Parlamentari Socialista, sense referir-me al debat nacional entorn a l'ensenyança com a conseqüència de la LOE, ja que els punts claus tenen a veure amb els exposats en aquesta moció. Els sectors contraris a negociar la LOE, a arribar a acords, amb l'argument que s'ha de garantir la llibertat dels pares a elegir, pretenen que l'administració proporcioni als centres concertats el cost de l'ensenyança bàsica. Però volen que els pares puguin aportar una quota addicional per complementar-la. Pretenen també que els centres puguin ampliar les places finançades amb fons públics, en funció de la demanda, però no volen que l'administració intervengui en l'admissió d'alumnes, fixant

críteris de preferència o establint mesures que garanteixin un repartiment equitatiu dels alumnes amb necessitats especials, com els fills d'immigrants. Finalment, pretenen que el centre pugui exigir com a criteri d'admissió l'adhesió de l'alumne a l'ideari del centre. Tot açò sota el pretext de la llibertat. Però quina llibertat és possible sense igualtat? Conforme augmentés la demanda, els centres concertats podrien ampliar places i per tant, els recursos econòmics en detriment del sector públic que apareixeria com una oferta de menor qualitat, entre altres coses perquè el sector concertat tendria garantida l'homogeneïtat social i ideològica de l'alumnat. D'aquesta manera es consolidaria un sistema classista, amb un greu perill que es formessin guetos escolars. Quin pare es resistiria a canviar el fill del centre públic a concertat si percebés que en aquell tindria menys oportunitats?

Senyores diputades i senyors diputats, apostin per l'escola pública i votin aquestes propostes en bé de la cohesió del nostre sistema educatiu i per la qualitat de l'educació amb l'equitat social.

Moltes gràcies.

(El Sr. President reprèn la direcció del debat)

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Bosch. El Grup Parlamentari PSM-Entesa Nacionalista ha presentat una esmena d'addició RGE núm. 9567/05 i una esmena de substitució RGE núm. 9568/05. Per defensar aquestes esmenes té la paraula el Sr. Riudavets.

EL SR. RIUDAVETS I FLORIT:

Gràcies, Sr. President, senyores i senyors diputats. Començaré la meua intervenció fent una afirmació que podrà semblar una obvietat, que hauria de ser una obvietat, però que malauradament en aquests moments i amb el Govern que tenim, cal repetir-la quantes vegades sigui possible. Així idò i perquè almanco quedi reflectit en el *Diari de Sessions* el nostre grup parlamentari afirma que l'educació pública a les Illes Balears és de qualitat, de tanta qualitat almanco com l'educació privada o concertada. I aquesta afirmació, que no hauria de ser necessària fer, avui per avui cal que es pregoni una i altra vegada perquè malauradament des del Govern de les Illes Balears es transmet constantment la idea contrària. Així que deman als portaveus que em seguiran en l'ús de la paraula que facin seva aquesta afirmació i repeteixin des d'aquesta tribuna que l'ensenyament públic de les Illes Balears és de qualitat.

Potser qualcú que no conegui el món educatiu es demanarà per què he iniciat la meua intervenció d'aquesta manera i què té a veure açò amb els punts de la moció? Idò jo crec que ho té a veure tot i així ho intentaré demostrar amb la meua argumentació. Passem llavors a explicar la primera esmena que el nostre grup ha presentat a la moció del Grup Socialista. És una esmena de substitució i evidentment la seva finalitat no és altra que clarificar el quart punt de la moció, ja que en aquest quart punt es parla de projecte de subvenció de construcció d'aules en els centres concertats. I a hores d'ara, a diferència quan vàrem debatre això mateix fa uns mesos a una moció sobre el mateix tema que vàrem presentar des del nostre grup, a hores

d'ara malauradament ja no és un projecte del Govern, és una realitat, és una ordre que ja ha iniciat la seva tramitació i està a consultes del Consell Escolar de les Illes Balears.

Per tant mitjançant la nostra esmena, tot mantenint que s'ha de retirar, ja anomenem aquesta ordre pel seu nom i això perquè no hi hagi dubtes. Que quedi clar llavors que demanam la retirada immediata de l'anomenada eufemísticament i enganyosament: "ordre per al foment de la creació de places escolars en els centres docents concertats". I per què en demanam la retirada? Per diversos motius, la considerem injusta, discriminatòria és cert, però sobretot en el nostre parer és manifestament il·legal. El conseller d'Educació va dir des d'aquesta tribuna en el debat d'una interpel·lació del nostre grup: "...i jo li diré Sr. Riudavets en quin article del decret que desenvolupa la LOGSE ens basam per donar subvencions per a obres als centres concertats". Idò bé, no és cert, no és cert que aquesta ordre es basi en qualsevol article de la LOGSE. Només tenen per aferrar-se una disposició addicional, una disposició addicional del Reglament de normes bàsiques sobre concerts educatius, Reial Decret 2377/1985.

Només una disposició addicional, la novena, d'un reial decret de 1985, que a sobre deixa ben clar que es podran atorgar subvencions per a instal·lacions escolars i açò ho escoltin bé senyores i senyors diputats, es podran atorgar subvencions per a obres "*a centros de carácter cooperativo, o similar significado social*". És a dir, una disposició per donar ajuts extraordinaris a cooperatives d'ensenyament és invocada per pagar obres a centres educatius de propietat privada...

(Remor de veus)

-Sr. Fiol, obri un torn incidental i xalarem més-

Ho donen a centres que no tenen res a veure amb cooperatives. I ho justifiquen amb la interpretació aventurada, amb la tergiversació de la norma, de què l'expressió: "*similar significado social*" empara tots els centres concertats. I açò és una perversió de la voluntat del legislador, que de ben segur si hagués volgut permetre que les obres de tots els centres concertats poguessin ser subvencionades per l'administració així ho hagués dit i no hagués establert una excepcionalitat en una disposició addicional referida només a cooperatives o similars. Que quedi clar, a cooperatives o similars. Entenen ara senyores i senyors diputats la meua intervenció inicial? El per què de la necessària defensa de l'escola pública? El Sr. Conseller en comissió i parlant d'aquest mateix tema, ens va dir que en el seu parer aquestes subvencions en els centres concertats no cooperatius eren perfectament legals. Idò jo li dic que si tan segurs estan retirin aquesta ordre, la reformulin en forma de decret i la passin pel Consell Consultiu. Però no ho faran, perquè saben perfectament que allò que pretenen fer no és legal.

Però bé, passem a altres temàtiques, perdó, altres temàtiques no, la mateixa temàtica però vista des d'un altre punt de vista. Deia abans que aquest Govern està desprestigiant conscientment l'ensenyament públic. Aquest Govern està escampant per activa i per passiva, subliminalment a vegades i altres vegades ben directament, la concepció que la qualitat de l'ensenyament concertat és millor. Que per açò té més demanda i en conseqüència se l'ha d'ajudar econòmicament. I açò és un

sil·logisme fals perquè parteix de falses premisses per arribar a una falsa conclusió. Com he dit abans, la qualitat de l'ensenyament públic no té res a envejar a la qualitat de l'ensenyament concertat. Però a l'empara d'aquesta equació falsejada, aquest Govern fomenta la desigualtat, permet i dona suport a què la majoria de l'alumnat immigrant estigui en els centres públics, reforçant així el seu missatge, de què per trobar un ensenyament de qualitat, sense conflictes, sense diversitat, s'ha d'optar per l'escola concertada.

Açò és el missatge que està llançant aquest Govern. Recordam per exemple les paraules del conseller d'Hisenda la setmana passada en aquesta mateixa tribuna i que ens va dir: "que hi havia una superior eficiència en l'escola concertada", ho va dir aquí dalt. Certament hem arribat a una situació que jo consider bastant terrible, el Govern, que hauria de vetllar per la igualtat promou la discriminació. El Govern que hauria d'enorgullir-se de gestionar centres públics d'alta qualitat, fa el possible per menysprear-los. El Govern que hauria de fer mans i mànigues per dotar satisfactòriament els centres públics cerca una retorçada mangarrufa legal per incrementar l'aportació de doblers públics als centres concertats. Estam tots convençuts que vivim temps tristos en aquestes illes, però en educació més tristos encara. És per tot açò que donarem suport a la moció per mor que demana equitat en la distribució de l'alumnat. I és per açò que a la nostra esmena demanam que des de l'administració es prenguin mesures per prestigiar l'ensenyament públic. És a dir, que es prenguin mesures per fer el contrari d'allò que han fet fins ara.

Passem ara a una altra qüestió, passem ara a parlar de participació. A la moció hi apareix un punt a aquest respecte, un punt que compartim, però que hem volgut complementar mitjançant una esmena. Estam absolutament d'acord que des de l'administració s'ha de promoure la participació en l'elaboració de projectes educatius de centre, totalment d'acord, però no ens basta. Creim que s'ha d'anar més enllà, creim que s'ha de donar participació a la comunitat educativa en el disseny de la política en matèria d'educació i això aquest Govern ni s'ho ha plantejat. Aquest Govern pren decisions, és cert, estableix regulacions, és cert, promulga normativa, és cert, sense tenir en compte per res, també és cert, ni tan sols consultar la comunitat educativa. Seria bo senyores i senyors diputats que tothom fes una volta pels centres escolars i conegués el desencís, la frustració i fins i tot el desemparament dels ensenyants que senten com aquesta administració no compta amb ells, no els importa la seva situació, no valora la seva tasca ni la seva experiència. I no exager, cregui'm que no exager.

Passem ara a parlar d'un altre tema, no n'hem rallat gaire aquí, parlem de llengua. Els faré una pregunta a tots vostès senyores i senyors diputats, quines mesures ha pres aquest Govern per promoure catalana des de les aules? Hi poden pensar una i una altra vegada, però no s'esforcin, no importa, perquè la resposta és ben senzilla, cap, cap ni una. Al contrari, totes les mesures han anat en la direcció contrària, totes les mesures han anat en el sentit de fer retrocedir la normalització lingüística a l'escola. I no importa fer el llistat perquè ja l'he fet aquí dalt tres o quatre vegades. Mirin senyores i senyors diputats, coexisteixen a la nostra comunitat dues llengües oficials, d'acord? Però no coexisteixen en un pla d'igualtat, una, la llengua forana, en clara expansió, gairebé omnipresent en els mitjans de comunicació és coneguda per tota la població.

L'altra, la llengua pròpia, en franc retrocés, és coneguda només per part de la població i té un ús molt més precari. Qualsevol diria que un Govern d'aquesta terra hauria de maldar en fer el possible per compensar aquesta situació, seria el més lògic, però no és així, no. Al contrari, el Govern de les Illes Balears només ha pres mesures, una rera l'altra, en contra de la llengua pròpia de les Illes Balears. I açò malauradament és el que tenim, però no és, això els ho assegureu senyores i senyors diputats, el que ens mereixem. Cap país es mereix un Govern que fa açò, un Govern que actua en detriment de l'escola pública, un Govern que actua en detriment...

(Remor de veus)

-Després, Sr. Fiol-

...Un Govern que actua en detriment de la llengua pròpia, un Govern que actua en detriment dels ensenyants. Açò és el que tenim i açò els assegureu que no és el que ens mereixem. I per corregir aquesta situació, per frenar aquest declivi, per tornar prestigiar l'escola pública, per avançar en la normalització lingüística, per donar participació als ensenyants. Per tot açò donarem suport a la moció del Grup Socialista.

Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Riudavets. Ara tenen la paraula els grups que no hagin presentat esmenes. Té la paraula el Grup Parlamentari d'Esquerra Unida i Els Verds. Sra. Rosselló.

LA SRA. ROSSELLÓ I PONS:

Gràcies, Sr. President, senyores i senyors diputats. Bé, la intervenció que nosaltres farem respecte aquesta moció que ha presentat el Partit Socialista, hem de dir que donarem suport a la moció perquè entenem en primer lloc que estableix els eixos bàsics que s'haurien de donar a una escola de qualitat i a una escola pública, en totes les etapes i que és a més, defensora de la nostra llengua. En aquest sentit per tant, creim que tots i cada un dels punts als quals fa referència, nosaltres considerem que estan en la línia adequada i que són, com he dit, els eixos bàsics per dur a terme un bon desenvolupament de l'escola.

En segon lloc també hem de dir que donarem suport, creim que això és evident que ho ha de dir el grup proponent, però sí que per part nostra també donarem suport a les dues esmenes que ha presentat el PSM, per entendre que milloren encara més allò que és aquesta moció i per tant, l'enriqueix en dos elements que jo no hi faré referència, ja que crec que el portaveu ho ha expressat suficientment clar i concret, per veure quina és la necessitat de què també estiguin incloses en la moció.

I dit això, m'agradaria fer un esment a alguns punts que se plantegen a la moció que presenta el Partit Socialista. En primer lloc dir que des del nostre grup veim amb preocupació, no és la primera vegada que ho deim, ho hem dit en moltes altres ocasions, l'administració que amb les polítiques que dur a terme, fins i tot moltes vegades de paraula i també de fets, és evident, que la diferència entre allò que genera el que és escola pública i escola concertada. Nosaltres considerem que mai en aquesta comunitat hi havia hagut aquest intent de diferenciar

tant l'escola, que suposadament tot ho fa bé i l'escola que suposadament només té problemes, en aquest cas la primera seria l'escola concertada i la segona, escola pública. Nosaltres també som, no només grans defensors, sinó que creim que aquí l'administració pública el que ha de fer sobretot és fer una escola pública de qualitat i sobretot, té l'obligació de no crear les diferències tan radicals que s'estan generant entre escola bona i escola dolenta. Això nosaltres creim que és un discurs superat ja fa moltíssims d'anys, a més totes les persones implicades en temes educatius consideràvem que ja s'havia de passar pàgina i anar millorant l'escola pública i evidentment també que l'escola concertada també tengués els criteris de qualitat de la pública. Per tant, creim que en aquest moment són preocupants aquestes polítiques, d'obra i de paraula, que s'estan fent entorn aquest tema.

També ja s'ha dit, però nosaltres hi volem posar èmfasi, ens preocupa molt la línia que està seguint l'administració educativa, per tant, el Govern, envers el tema de la llengua. Creim que en aquest moment també desgraciadament encara hem de patir que hi hagi escoles que són, perquè ensenyen en català, més discriminades, fins i tot són insultades. Nosaltres creim que en aquest sentit hauríem d'intentar que des de l'administració pública se fes tota la feina per entendre, a veure si ho entenen d'una vegada, que aquí la llengua que està en perill és la nostra. En aquest sentit per tant, s'ha de fer feina perquè realment hi hagi una normalització lingüística i l'escola és un element fonamental.

En tercer lloc i ja entrant en qüestions molt relacionades, totalment relacionades amb aquesta moció, veim com el Parlament de les Illes Balears i concretament el Grup Parlamentari Popular, que té majoria absoluta i per tant el Govern, no compleix fins i tot acords que s'han pogut aprovar per comissió, referit a determinats temes que hi fa referència la moció. Jo he de dir..., ho sabem perfectament tots aquells diputats que formem part de la Comissió d'Educació i Cultura, també tots aquells que hem estat a debats sobre el tema educatiu, és que l'etapa de 0-3 anys és una etapa absolutament fonamental que cal fer-hi una feina importantíssima i sobretot, fer escola pública, no fer guarderies com en aquest moment està fent el Govern de les Illes Balears i que no se posen amb els criteris pedagògics que haurien de tenir les escolletes de cara a una etapa d'educació infantil 0-3 anys, que de cada vegada i com tots sabem, pel tipus de vida familiar se necessiten perquè els infants d'aquestes edats hi han d'anar i en les condicions pedagògiques que pertiquin.

En segon lloc, una qüestió que nosaltres hem dit i repetit i teòricament hi ha una proposició no de llei aprovada per la Comissió d'Educació i Cultura i que fa referència a tot allò que és un repartiment equitatiu de l'alumnat immigrant i de necessitats educatives. Jo vull recordar que fa més d'un any que ja vàrem dur, concretament el 2003, una proposició no de llei que deia ben clar que l'escolarització equitativa de l'alumnat d'origen estranger entre els centres públics i concertats. Vostès saben perfectament que hi va haver un estudi en aquell moment allà on se deia que hi havia una diferència abismal respecte a allò que era l'alumnat d'origen estranger que anava a l'escola pública, o a l'escola privada concertada. La diferència és enorme, un 79% quasi bé un 80% d'aquest d'alumnat va a centres públics, mentre només un 20,3% va a les escoles concertades. Això és un tema extensiu a tot l'Estat, però que se

donava més a les Illes Balears, degut a què hi ha més escola concertada que escola pública. En aquest sentit se creava un major desequilibri.

Veim que aquest tema, tot i que pareix que és un tema menor, és un tema que s'utilitza com argument i sinó vostès parlin amb moltíssima gent que du els seus fills a concertades, moltes vegades és pel tipus d'alumnes que van a aquesta escola i en canvi, "no vull dur el meu fill amb segons qui perquè no aprendrà de manera adequada". Davant això, que és una realitat, el que no pot fer l'administració pública és no actuar d'una manera clara i contundent per fer que l'escola pública i l'escola concertada hagin d'aplicar els mateixos criteris i per tant, hi hagi d'haver una equitat i igualtat respecte a allò que són el tipus d'alumnat i per tant, així poder realment generar una situació allà on l'escola concertada i l'escola pública estiguin en igualtat de condicions. Nosaltres no podem deixar de dir que veim que s'aproven coses i després no s'apliquen, o com a mínim no hi ha gaire intenció d'aplicar-les.

Per tant, i per acabar, nosaltres creim que tots aquests punts de la moció que planteja el Partit Socialista van en una línia de crear un element, ja s'ha dit per part de la resta de portaveus, fonamental. L'administració educativa té l'obligació, el deure i la responsabilitat de defensar l'escola pública, de no fer una diferència tan abismal entre l'escola que funciona, la concertada, i l'escola que no funciona, la pública. En segon lloc té el deure i l'obligació de no només crear la confiança de cara a la societat, de cara a l'escola pública, sinó que jo diria que a més té una responsabilitat de major magnitud. La responsabilitat fa que tot l'alumnat realment pugui dir que l'escola pública no només és de qualitat sinó que l'educa per a un futur i no pensar que només eduquen determinats tipus d'escola, allà on la diferència cada vegada és més gran entre el que va a una escola pública i el que no hi va. Nosaltres per tant, demanam i creim que aquesta moció que està en les línies bàsiques i els eixos fonamentals d'una educació de qualitat i d'una recuperació d'allò que han de ser els programes educatius fonamentals. Nosaltres evidentment li donarem suport, així com també a les esmenes del PSM.

Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sra. Rosselló. Per part del Grup Parlamentari Popular té la paraula el Sr. Simó Gornés.

EL SR. GORNÉS I HACHERO:

Gràcies, Sr. President. Es debat avui aquesta moció sobre política educativa, és la segona que debatem enguany, crec, en la que podem veure a les clares quins són els models que defensa cada un dels partits polítics, tal i com ja vàrem dir a l'anterior presentació de la interpel·lació. Avui però el Grup Socialista no ha tingut més remei que posar per escrit les seves propostes, cosa que suposa una gran novetat política, almanco dins aquest Parlament, ja que a l'anterior legislatura i en el que duim d'aquesta, no hem tingut oportunitat de veure quines són les propostes reals del Grup Socialista, fins ara. Però així i tot, d'aquestes propostes que avui presenta el Grup Socialista aquí no podem deduir que el Partit Socialista Obrer Espanyol tenguí

un model educatiu que s'adapti a la realitat de les nostres illes. Per tant he quedat bastant decebut, Sr. Bosch.

De la interpel·lació del Grup Socialista vaig arribar a apuntar fins a 12 eixos argumentals que criticaven el model que posava en pràctica el Govern del Partit Popular. D'aquests 12 finalment veig que només s'han plasmat a la resolució unes 9 propostes, essent significatives les absències de qualsevol referència al setge escolar, a accions per lluitar contra la desmotivació del professorat i a la poca valoració social de l'educació, tres àrees prou importants que el silenci del PSOE fa bones les iniciatives del Partit Popular, ja que no hi ha cap referència d'elles, com dic, en aquesta moció. Com tampoc no n'hi ha a la política de construcció de centres, de noves escoles i de noves infraestructures educatives. Ja és molt reconèixer que en aquests aspectes s'estan fent bé les coses.

Però també intentaré explicar que en aquells punts defensats pel Partit Socialista Obrer Espanyol amb els quals es vol fer veure que l'actual govern, la Conselleria d'Educació, no actua de forma adequada, també estan equivocats i, de fet, la Conselleria d'Educació creim nosaltres que està fent una bona tasca en tots els camps als quals vostè ha fet menció a través de la seva moció.

Respecte al pla d'educació... de l'educació infantil, una de les primeres preocupacions que l'actual govern va tenir va ser crear una legislació que regulés el funcionament i el currículum de l'educació de 0 a 3 anys, com vostè molt bé sap, però que a la vegada impulsés la creació de nous centres. Es va crear una comissió interdepartamental per elaborar aquest projecte, però aquest procés es va veure interromput al publicar-se la llei orgànica..., el decret pel qual es paralitzava la tramitació de la Llei Orgànica de la qualitat educativa. En data d'avui no s'ha dictat cap resolució al respecte. Tot i aquesta manca de paraigua legislatiu el Govern balear ha desenvolupat una sèrie d'ajudes a entitats locals per fomentar projectes d'innovació educativa que puguen, només per al 2005, a quasi 1 milió d'euros. No cal recordar, senyors diputats i senyores diputades, que la conselleria compta amb un equip d'orientació psicopedagògica prou ample i repartit per totes les Illes, que té com a prioritat la detecció i la valoració dels infants. Per tant crec que queda perfectament contestat el seu punt número 1.

Quant al punt número 2 ja hem dit que en el programa electoral el Partit Popular tenia com un dels eixos principals la lliure elecció de centre, i açò és el que treballem de forma intensa. He de recordar també que existeix una normativa que regula perfectament l'escolarització de l'alumnat en general a l'escola pública i a la concertada, normativa que es compleix a plena satisfacció, al nostre entendre.

Respecte dels alumnes amb necessitats educatives especials li he de dir que, segons les dades de novembre que m'ha pogut passar, a les Illes Balears hi ha un total de 4.464 alumnes amb necessitats educatives especials, dels quals 2.738 estan a centres públics i 1.726 a centres concertats. D'aquestes xifres es pot desprendre que dels 4.464 alumnes amb necessitats educatives especials el 61,3% acudeix a centres públics, i un 38,66% a centres concertats. Si hi ha un total de 271 centres públics i 112 centres concertats, podem extreure la mateixa conclusió: hi ha una mitjana de 10 alumnes a centres públics davant la mitjana de 15 alumnes als centres concertats. I no parlem del personal

especialitzat a cada una de les bandes, on els públics disposen de més personal i recursos. Amb açò vull dir, amb aquesta petita comparativa, vull dir que l'esforç del Govern de les Illes Balears, al contrari del que vostès volen fer veure i estan dient, es concentra per igual als centres públics que als privats.

Respecte a l'alumnat nouvingut la normativa també és prou clara al respecte. És cert que els centres més sol·licitats són els concertats i, per tant, els que primer cobreixen les vacants, però ens trobam amb una situació en què cada dia es matriculen alumnes nous, gent nouvinguda, i és lògic que s'ocupin les vacants disponibles, és una lògica de "Perogrullo", que diuen.

Respecte a les funcions d'Inspecció Educativa no acab d'entendre la proposta que ens fa vostè aquí perquè vénen perfectament marcades i regulades per la legislació corresponent, i nosaltres estam convençuts que els inspectors exerceixen d'una forma correcta el control i supervisen correctament també el procés d'escolarització. Per tant en aquest aspecte està perfectament garantit.

Respecte al punt número 4, on se'ns demana que retirem el projecte de subvenció de construcció d'aules concertades, he de dir que no volem donar una passa enrere en aquest sentit. Nosaltres des de la Conselleria d'Educació i Cultura i des del Grup Popular pensam que la creació de places escolars és necessària a tots els centres sostinguts amb fons públics, sempre que hi hagi motius que ho justifiquin, i nosaltres treballam per millorar tot el sistema educatiu atenent principalment les demandes dels pares, les demandes que ens reclama la societat. He sentit que uns dels grups polítics feia esment al fet que només era una disposició final o transitòria la que feia referència a aquest aspecte. Sr. Diputat, jo li he de dir que la mateixa qualitat i la mateixa importància té una disposició que l'article número 1 de la llei; per tant el mateix pes, Sr. Conseller. I ben igual que vostès volen fer confondre la terminologia de cooperativa amb cooperació; vostès que estan avesats a aspectes de tipus cooperatiu i de col·laboració crec que haurien de tenir ben clar què implica una cosa i què implica l'altra.

S'han fet també mencions aquí a manca de col·laboració per part del Govern de les Illes Balears respecte a la comunitat educativa, i nosaltres no podem compartir en absolut aquest criteri perquè pensam que el contacte entre els professionals i entre els responsables polítics és fluït. S'estan generant nous fòrums de debat que estam segur que donaran fruits moltíssim positius; parlam del Congrés de l'Educació, de les jornades que han tingut lloc fa molts dies..., per tant tot un ample ventall de possibilitats d'intercanvi d'informació, a part de les reglades i que tenen el seu conducte normal, que creim nosaltres que enriqueixen moltíssim el debat i que donen una fotografia prou real de quina és la realitat educativa a les nostres illes.

Se'ns diu també que és necessària la col·laboració entre les diferents conselleries. Jo li he dit per activa i per passiva moltíssimes vegades: aquest govern està acostumat a treballar d'una forma cooperativa entre totes les conselleries, entre totes; no tenim aquest sistema de compartiments estancs que vostès tenien a l'anterior govern, i evidentment entenem l'educació com un eix transversal de feina; per açò hi tenim implicades la Conselleria de Treball, la Conselleria de Presidència, la

Conselleria d'Educació..., totes aquelles conselleries que nosaltres creim que tenen alguna cosa a dir en aquest aspecte.

I, clar, després ja arribam al tema ja tòpic de la política lingüística, que aquest govern discrimina, que aquest govern deixa el català com una segona opció, com una cosa menys valorada. Jo quan sent que tenim una llengua pròpia aquí crec que hauríem de deixar..., no hauríem de permetre -perdó- entrar en aquest joc de llengua pròpia i impròpia, perquè dir que tenim una llengua pròpia deixa com a impròpia l'altra llengua. Per tant, Sr. Diputat, jo crec que em sent tan pròpia la llengua castellana com la catalana. Jo entenc que hi pugui haver altres percepcions en aquest sentit però a mi almanco em fa mal que vostès entrin en aquestes batalletes que crec jo que no condueixen a res.

Tots els centres docents de les Illes Balears imparteixen de manera obligatòria l'àrea de llengua catalana a tots els nivells educatius. Primer fet. Tots els centres docents de les Illes Balears, tant els públics com els concertats, apliquen els decrets corresponents que especifiquen que la llengua d'administració, la llengua de relació i la llengua d'ensenyament ha de ser la llengua catalana. Aquest mateix decret assenyala que els centres educatius planificaran la implantació progressiva de l'ensenyament en llengua catalana, pròpia de les Illes Balears, i que ho especificaran al projecte lingüístic de centre. Les ordres i els decrets de la Conselleria d'Educació i Cultura van encaminats precisament a promoure de manera decidida l'aprenentatge de la nostra llengua, i així mateix cal tenir en compte que des del curs 2002-2003 la majoria de centres de les Illes Balears ja tenen com a llengua vehicular de les matèries no lingüístiques la llengua catalana pròpia de les Illes Balears, tal com estableix l'esmentat decret.

Per tant, Sr. Conseller, i ja per acabar perquè veig que el temps s'acaba, Sr. Conseller, que ha seguit amb atenció, com sempre, aquest debat -no podem dir el mateix d'altres diputats d'aquesta cambra-, volia dir, senyors diputats, que no podem donar suport a cap de les iniciatives que vostès han presentat a través d'aquesta moció, bé perquè la Conselleria d'Educació està desenvolupant a plena satisfacció algunes de les mesures que vostès proposen en aquesta moció, bé perquè les seves propostes no s'ajusten per a res a la realitat, i el primer que s'ha d'exigir a un polític és que tengui una percepció de la realitat el més correcta i el més propera a allò que toca.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies...

(Petit aldarull a la sala)

...Sr. Gornés. Sr. Bosch...

EL SR. BOSCH I MESQUIDA:

Moltes gràcies, Sr. President. Senyores diputades, senyors diputats, en primer lloc vull agrair el suport que donen a la moció els grups del Partit Socialista de Menorca i..., perdó, el Partit Socialista... Entesa, i Esquerra Unida i Els Verds. En

relació a les esmenes he de dir que efectivament compartesc el criteri, compartesc l'esperit i la lletra i, per tant, les acceptarem.

Evidentment compartesc igualment que l'ensenyament públic és un ensenyament de qualitat, només que està actuant en situació de desigualtat en relació a l'escola concertada, desigualtat que ja hem esmentat especialment en relació a l'alumnat que ha d'atendre. En aquest sentit voldria treure aquí la reunió de directors d'instituts que dia 15 quinze comunitats autònomes es van reunir aquí a Palma no fa gaire i que reclamaven un pacte educatiu -deia- que garanteixi la integració de tots els alumnes en condicions d'igualtat i d'equitat, i deia textualment: "Si continua la tendència a concentrar en alguns centres els alumnes amb més necessitats no es produirà una adequada integració i es crearan focus de tensió cada vegada més forts". Per jo demanaria al Sr. Conseller que fes esment i atengués aquesta demanda de directors d'institut.

En relació als punts que apuntava el portaveu del Partit Popular he de dir, en primer lloc, que allò que demanam és que hi hagi més escoles de 0 a 3 anys, que aquestes escoles tinguin unes condicions adequades tant en titulació, com en la relació professors-alumnes, com en espais adequats. La paralització no va ser paralització de la LOCE, va ser en alguns aspectes molt concrets.

En relació a la lliure elecció de centres he de dir que..., deia que es complia amb plena satisfacció l'escolarització. Jo diria escolarització de segons qui, perquè en relació a la diversitat d'alumnat aquesta escolarització no és satisfactòria.

En relació a alumnes amb necessitats educatives especials ha esmentat un determinat aspecte, però no ha esmentat els alumnes amb necessitats educatives específiques en relació a diferència de llengua, en relació a alumnes immigrants, en relació a alumnes que no van amb el seu curs, en relació a alumnes repetidors, per exemple, en relació a alumnes que presenten dificultats i conflictes, i tot açò una gran majoria va a parar a les escoles públiques.

En relació a la creació d'aules concertades, de subvenció a aules concertades, es compleixen les demandes dels pares; però es compleixen les necessitats de tots els pares? És cert que hi ha una normativa legal, però jo crec que no ens hem de basar només en la normativa legal, sinó que ens hem de basar en altres aspectes tant o més importants: en les condicions de feina en què es trobem els professors, i en l'assumpció per part d'aquests centres per la major diversitat d'alumnes. Per tant remarcaré una vegada més allò que proposàvem fa uns instants: la importància d'afavorir l'escola pública com a element bàsic quant a la matrícula d'alumnes; afavorint l'escola pública segur que aconseguiríem una major distribució. El 70% dels estudiants es formen avui a les escoles públiques; per tant la qualitat de l'ensenyança només es pot millorar reforçant l'escola pública, que és l'única que garanteix l'escolarització de tots els nivells socials.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Bosch.

Senyores i senyors diputats, ens podem preparar per votar. Passam a votació.

24 vots a favor, 29 en contra, cap abstenció, per la qual cosa queda rebutjada la moció RGE núm. 8311/05.

III.2) Moció RGE núm. 8507/05, presentada pel Grup Parlamentari PSM-Entesa Nacionalista, relativa a criteris per a la programació d'IB3, derivada del debat de la interpel·lació RGE núm. 5361/05.

Seguidament debatrem la moció RGE núm. 8507/05, presentada pel Grup Parlamentari PSM-Entesa Nacionalista, relativa a criteris per a la programació d'IB3, derivada del debat de la interpel·lació RGE núm. 5361/05. Per defensar la moció té la paraula el Sr. Pere Sampol.

EL SR. SAMPOL I MAS:

Gràcies, Sr. President. Senyores i senyors diputats, parlàvem a la interpel·lació dels criteris que han d'inspirar la programació d'una televisió pública de caràcter autonòmic. No hi insistirem sinó que ja passarem a algunes mesures. Segurament la moció hagués pogut ser molt més extensa, però hem volgut concretar especialment en aquelles mancances que al nostre entendre té especialment la televisió autonòmica -en alguns casos es podria extrapolar a la ràdio autonòmica-, i fins i tot també hem prescindit dels criteris de veracitat, pluralitat, independència, etc., perquè la interpel·lació va anar cap a una altra banda; no va ser una interpel·lació referida a tota IB3 -d'això ja tenim ocasió mensualment de parlar-ne amb la directora d'IB3-, sinó que ens concentram en alguns aspectes especials, i esperam que s'entengui que són unes aportacions constructives que pretenen millorar la programació d'una televisió pública entesa com un instrument imprescindible per cohesionar la nostra societat, difondre la nostra realitat social i cultural i contribuir a la difusió i a l'ús de la nostra llengua.

Són temes que van molt relacionats, perquè quan es parla dels criteris d'una programació, especialment en hores de màxima audiència, també és molt important parlar del vehicle de transmissió dels continguts, i naturalment podríem dir que per definició, no és exactament així, però difícilment una televisió que programa en una llengua no pròpia -i no sé si el Sr. Gornés ara ha sortit, perquè el Sr. Gornés ha qüestionat fa un moment l'Estatut d'Autonomia de les Illes Balears quan es refereix a la llengua catalana com a pròpia de les Illes Balears; en definitiva això ho diu la nostra constitució, no ho diu cap grup radical. Per tant evidentment si l'Estatut defineix la llengua catalana com a llengua pròpia de les Illes Balears i en funció de l'Estatut d'Autonomia hi ha hagut tot un desplegament normatiu que mana a les institucions autonòmiques com una de les seves prioritats promoure l'ús, la difusió de la llengua catalana, evidentment el màxim instrument que té en aquest moment el Govern de les Illes Balears segurament és la televisió.

Aleshores en el primer punt instam el Govern de les Illes Balears que la programació d'IB3, especialment en hores de màxima audiència, estigui d'acord amb la realitat social i cultural de les Illes Balears. Bé, quina és la programació d'IB3 en hores de màxima audiència? Aquesta és la graella que la directora va passar al consell d'administració i que naturalment és pública, i veim que una vegada acabats els informatius, que

comencen a les 8,30 del capvespre, acaben normalment a les 9,20 del vespre i comença el que seria la programació en horari de màxima audiència. Veim que els dilluns hi ha un programa de cine amb l'emissió d'una pel·lícula en castellà. Els dimarts hi ha la "Nit de l'èxit", que és un programa concurs de cançons en el qual lamentam que un programa d'entreteniment no hagi fet pedagogia estimulant els cantants perquè qualcun canti en la nostra llengua; de fet ja l'anunci del *casting* ja no animava gens, perquè deia "Casting cantantes" i, en castellà, "Buscamos cantantes no profesionales de las Islas Baleares". Bé, en definitiva jo crec que hi hauria d'haver uns incentius perquè la tradició de cantar en català, que tenim cantants magnífics a les Illes Balears, es vegi a un programa concurs, i pràcticament..., no ho sé, jo no el segueisc massa, però no sé si mai s'ha cantat alguna cançó que no sigui en castellà o en anglès, i és una llàstima perquè també és un programa que podria fer una certa pedagogia.

Continuam els dimecres, que hi torna haver cine en castellà, naturalment. Continuam els dijous i, en acabar l'informatiu, entra el programa del Sr. Schwartz, en castellà, també, conduït íntegrament en castellà. I els divendres acaba la programació dels dies feiners amb "Cinema de Luxe", també en castellà. Per tant veim que aquesta franja de les 9,20 a les 11, 11,30 de la nit és íntegrament en castellà. Els dissabtes i els diumenges es reserven al futbol; avui no hi insistim a la moció, perquè entenem que prendre un acord sobre com han de parlar els locutors rebaixaria un poc el contingut polític, però ja vàrem insistir fa quinze dies en el fet que a les retransmissions esportives, especialment les retransmissions del partit de futbol en directe, s'hauria de pegar un toc d'atenció i el locutor o locutors haurien de cuidar i, parlin en català dialectal o parlin en català literari, però que parlin bé. Jo crec que és l'únic, el mínim que es pot demanar.

Hi ha altres programes també amb un vocació de molta audiència, com el del Sr. Carlos Dávila; a part, com també ja vàrem comentar fa 15 dies, que en aquest s'imposa el castellà, i tenim el punt tercer que insta..., bé, al darrer punt proposam reprovar que a determinats programes d'IB3 es coarti la llibertat de parlar en català, la llengua pròpia de les Illes Balears, perquè en definitiva això no es pot permetre a una televisió autonòmica. Perquè, a més, es transmet un missatge molt negatiu; és a dir, quan un locutor crida l'atenció a un dels intervinents, sobretot en aquest cas que era una autoritat del Govern, un director general del Govern, que complia escrupolosament el mandat de la Llei de normalització lingüística i de l'article 100/90 que regula l'ús de les llengües a l'administració i, per tant, a la televisió autonòmica parlava en català, tal com mana el Decret 100/90, que el locutor li cridi l'atenció i li digui "a partir d'ara aquí tots parlen en castellà", això difon un vici, un vici pervers que ens varen inculcar des de petits i des de fa segles que a la nostra terra parlar en català quan hi ha una persona castellanoparlant és de mala educació. Això no és ni de bona ni de mala educació, això ha de ser una pràctica normal, que parlem normalment, i si hi ha una persona castellanoparlant i ens contesta en castellà cap problema i ens comunicam amb dos idiomes distints. I això és el bilingüisme, perquè la resta és promocionar el monolingüisme, i no es tracta de ser més educats o no.

Bé, pot passar que un dels convidats, perquè du poc temps aquí o perquè l'han convidat de fora, no conegui el català. Idò

en aquesta ocasió existeix la traducció simultània: se li posa un auricular i se li tradueix, i tècnicament el tema està resolt, perquè contràriament el missatge que es transmet des de la televisió pública és un missatge negatiu i que fomenta una mala pràctica que hauríem d'eradicar, i situa la llengua catalana en una situació subordinada respecte de la llengua castellana i fomenta la preeminència de la llengua castellana. Encara més, fomenta el colonialisme lingüístic, i que això es faci des d'una administració pública no es pot tolerar.

En definitiva, què voldríem? Que la televisió autonòmica de les Illes Balears tenguí uns continguts més propis de país; vol dir això que hem de fer una televisió amb vocació local, tancada? De cap manera; és pot tenir una mentalitat universal, de fet pensam que molts dels programes que es produeixen aquí haurien d'estar pensats per ser emesos, una vegada traduïts, a qualsevol televisió del món, però el problema és que els continguts d'aquests programes fets per estrelles mediàtiques són provincians, si volen provincians espanyols, però reproduïxen aquí els debats, les polèmiques, la promoció de figures que sí, que estan de moda dins l'Estat espanyol però que realment no aporten res a les Illes Balears, i realment gastar una doblurada en una televisió autonòmica per promocionar gent que figura a les figures del cor o que surt a totes les televisions a programes moltes de vegades vulgars, per això no importava posar-hi. Per tant un poquet de categoria, un poquet de qualitat i un poquet d'estima per totes les qüestions nostres. Realment jo crec que si una persona és popular ja està bé utilitzar la seva popularitat, però al servei del país, i amb guionistes d'aquí que ajudin a difondre la realitat del país.

Per tant, continguts d'aquí. Segon: en hores de màxima audiència corregir aquest desequilibri absolut que hi ha, que de dilluns a divendres no trobam ni un sol programa en la nostra llengua, tots són en castellà. Els dels dissabtes i diumenges que se corregeixin, que els locutors que retransmeten el partit de futbol, que n'aprenquin un poc i que no parlin d'una manera tan vulgar i per tant, això significa..., no és aquest el que retransmet el partit de futbol, és un altre. En definitiva, que la televisió compleixi l'Estatut d'Autonomia, la Llei de Normalització Lingüística, el Decret 100/90. Tot això aquí se va aprovar per unanimitat, ho aprovarem per unanimitat fa cosa de 7 o 8 mesos, que la llengua vehicular havia de ser la llengua catalana. En hores de màxima audiència no és la llengua catalana. I finalment, que se cridi l'atenció als locutors i que no només no reprimeixin l'ús de la nostra llengua, sinó que l'estimulin i que convidin a tota la gent que en sap a parlar en català a la nostra televisió, si és que és nostra.

Moltes gràcies.

(*El Sr. Vicepresident Primer substitueix el Sr. President en la direcció del debat*)

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Diputat. Fixació de posicions? Per part del Grup Parlamentari Esquerra Unida i Els Verds té la paraula el Sr. Ramon.

EL SR. RAMON I JUAN:

Moltes gràcies, Sr. President. Per anunciar que des del Grup d'Esquerra Unida i Els Verds donarem suport als 4 punts d'aquesta proposició presentada pel Grup PSM-Entesa Nacionalista, perquè pensam que és una moció molt assenyada, poc polèmica, fins i tot són qüestions òbvies. Per tant, creim que no ha de tenir cap problema perquè surti aprovada majoritàriament, o fins i tot per unanimitat.

Repasant els punts, el punt primer tal vegada és molt genèric i pel simple fet de ser tan genèric crec que no hi ha d'haver dificultats, tal vegada s'hauria de concretar més això de què vol dir això de la realitat social, hi podria haver interpretacions que no sempre fossin coincidents. Però evidentment no es pot estar en desacord entenem en aquest punt.

El punt número 2 és una constatació d'una cosa que també és òbvia, és evident, tothom ho coneix i es constata que en hores de màxima audiència la programació d'IB3 és majoritàriament en llengua castellana. I això, com tothom sap, és un incompliment de la Llei de Normalització Lingüística.

Punt número 3, instar el Govern a què compleixi la llei. Bé, és una mica trist que s'hagi d'instar el Govern que compleixi la llei, però supòs que ningú tindrà inconvenient en què el Govern la compleixi i que el propi Govern estarà plenament decidit a no seguir saltant-se la Llei de Normalització Lingüística.

I per últim el quart punt, reprovar que a determinats programes es guardi la llibertat d'expressar-se en català, encara que només sigui a determinats programes creim que és una actitud que no és acceptable. Per tant, és bo que el Parlament ho reprovï.

I ja dic, des del nostre grup estam plenament d'acord i pensam que amb una moció d'aquestes característiques no hi hauria d'haver cap problema perquè s'aprovés per unanimitat. No sé si des d'algun grup, tal vegada des del majoritari, troben alguna excusa per no votar a favor. Però realment pensam que és difícil estar en desacord en aquests quatre punts que ha defensat el Sr. Sampol i que nosaltres votarem afirmativament.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Diputat. Per part del Grup Parlamentari Socialista té la paraula la Sra. Costa.

LA SRA. COSTA I SERRA:

Gràcies, Sr. President, senyores i senyors diputats. El nostre grup donarà suport a la moció, conseqüència de la interpel·lació ja debatuda en aquest plenari fa dues setmanes, presentada pel Grup Parlamentari PSM-Entesa Nacionalista. Hem tengut l'oportunitat de parlar i de discutir, tan en aquest plenari com en comissió, no només sobre la programació d'IB3, sinó també sobre el model audiovisual d'aquesta televisió autonòmica. I evidentment donarem suport a la moció perquè en definitiva aquests 4 punts els podríem resumir en un sol, que se compleixi la legalitat. I això que és una obvietat, sembla ser que ja amb massa freqüència per aquest Govern del Partit Popular, allò que és una obvietat passa a ser quasi imprescindible i necessari que hi hagi pronunciaments en el plenari d'aquest Parlament.

Per tant, que la llengua vehicular d'una televisió autonòmica, d'una comunitat com la nostra que té llengua pròpia, sigui precisament la nostra llengua, això no només és el normal, sinó que és el que marca la llei, en el nostre cas la llengua catalana. Com deia, demanar el compliment de la Llei de Normalització Lingüística i com deia, a pesar de semblar una obvietat, en el cas d'IB3 es fa imprescindible. Hi ha un punt que sorprèn, a mi me sorprèn particularment, donat que sembla ser que allò que en el Consell de Mallorca sí va bé. És a dir, en el Consell de Mallorca fa ben poc es va aprovar la creació de la Televisió Insular de Mallorca i per unanimitat es va aprovar quasi bé tot i allò que semblava impossible o que ha estat impossible en el conjunt de les illes i per part del Govern de Balears, en el Consell de Mallorca ha estat possible aquesta unanimitat en l'aprovació dels principis bàsics de programació, en la creació del consell d'administració, unanimitat en la creació del consell assessor. I unanimitat, sense cap dubte, de què la llengua vehicular ha de ser el català.

Per tant, no entenem per què la nostra televisió autonòmica no ha de ser així també. I a pesar que també hi ha acord o unanimitat de què els principis que han de regir qualsevol televisió, sobretot si és pública, han de ser la pluralitat, veracitat, imparcialitat. Desgraciadament hem pogut veure als pocs mesos de programació d'IB3 que això no és així. No hi ha pluralitat perquè evidentment no se reflecteix, no només en els informatius, sinó en la diferent programació, tan de ràdio com de televisió, la desfilada de consellers del Partit Popular, que a pesar de ser el partit que governa aquestes illes, després no hi ha la presència que pertocaria a la resta de grups polítics. Hi ha censura, ho hem denunciat sistemàticament i no feim aquesta denúncia de forma genèrica, ho deim en casos concrets, IB3 practica la censura, l'ha practicada i ho va reconèixer la pròpia directora d'IB3, això és molt greu, la va practicar en les emissions de la inauguració d'IB3 el mes de març quan es va llevar la veu al programa d'inauguració quan hi va haver la xiulada d'un grup de ciutadans en contra de la inauguració, sobretot en contra dels responsables polítics del Govern. Hi va haver censura quan no es va emetre una entrevista d'un esportista eivissenc perquè no agradava la samarreta crítica, o "el missatge subliminal" com va dir la directora, que portava l'esportista eivissenc en contra de les autopistes de l'illa d'Eivissa.

I per últim dir que evidentment no val dir..., el Partit Popular ens dirà que la llengua vehicular de la televisió és la catalana, però després veim que en la pràctica no és així. Ningú pot entendre i creim que és absolutament absurd que estiguem veient les pel·lícules en castellà, sabent que existeixen aquestes mateixes pel·lícules doblades al català. I nosaltres el que defensam és que mentre tant, ja que és decisió d'aquest Govern que s'ha de fer el doblatge al català de les nostres illes, que el doblatge es farà des d'aquí, mentre no tenguem el doblatge fet veiem les pel·lícules en català en comptes del castellà.

En definitiva, com deia, donarem suport a la moció en els seus 4 punts. En el darrer, jo crec que és molt greu la denúncia, la crítica que fa el PSM quan diu que se reprova que determinats programes es coarti la llibertat de parlar en català, perquè hem vist que efectivament se convida a molts dels que participen en diferents programes parlin en castellà, quan la seva llengua és la catalana i quan és una televisió autonòmica d'una comunitat amb llengua pròpia. Jo crec que això és absolutament inaudít

que se convidi als participants a qualsevol programa a utilitzar la llengua castellana quan no és la seva llengua materna. En definitiva, si se coarta la llibertat de parlar en català, en definitiva el que s'està fent és coartar la llibertat d'expressió.

Per tots aquests motius el nostre grup donarà suport íntegrament a la moció presentada pel Grup del PSM. Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sra. Diputada. Per part del Grup Parlamentari Popular té la paraula el Sr. Molina Fresneda.

EL SR. MOLINA I FRESNEDA:

Gràcies, Sr. President. En primer lugar quería decirle al Sr. Sampol, en relación al cambio de idioma que dice que tenía el director general en el programa de televisión al que hacía referencia, decirle que hace 15 días la Vicepresidenta le dejó bien claro por qué hizo aquello, se lo dejó bien claro. Le leo el *Diario de Sesiones*, supongo que lo debe tener. Le decía: "en ese momento había una portavoz del PSOE, el director general de Planificación y Centros y un representante de la Asociación de Padres y dos periodistas. Una de las cuáles no entendía y no podía estar al 100% si el debate se hacía en nuestra lengua. Y lógicamente el moderador invitó, si era posible, para que todos pudiesen entender el 100%, que se pudiese hacer en castellano. *No va tenir cap inconvenient la portaveu del PSOE, ni el nostre director general, ni el representant de l'associació de pares*". Está en el *Diario de Sesiones* y supongo que sobre eso no tendría que haber más demagogia ni nada parecido porque se lo dejó bien claro en aquel momento.

En relación a la programación de IB3, como no puede ser de otra manera, está y estará de acuerdo con la realidad social y cultural de las Islas Baleares. Prueba de ello es el índice que la pasada semana le comentó la Vicepresidenta que rondaba el 45% de fidelización y que no tiene nada que ver con lo que comentaba el Sr. Diéguez que eran los índices de audiencia, no tiene nada que ver. Supongo que cuando uno tiene que hablar de un tema determinado convendría que se informase bien antes de engañar a la población sobre los términos que se utilizan. Recuerden los señores diputados que el consejo de administración aprobó los principios y líneas generales de programación y vuelvo a repetirlo porque ya lo dije en la interpelación pasada que es la constitución programática de IB3. Así pues la programación se rige y se orienta por esta constitución. Estos principios y líneas generales de programación, Sr. Sampol, no se refieren solamente a las horas de máxima audiencia, el llamado *prime time*, sino a todo el conjunto de la programación. Así la realidad social y cultural se encuentra a lo largo de todo el día y de toda la programación, puesto que IB3 se ajusta escrupulosamente desde el principio de sus emisiones a estas líneas generales, recuerdo, aprobados por el consejo de administración que están elegidos democráticamente.

Encontramos innecesario nuestro apoyo al punto número 1. Desde el Grupo Parlamentario Popular no vamos a constatar que la programación de IB3 en horas de máxima audiencia se realiza mayoritariamente en castellano, puesto que no es así, o por lo menos nosotros no lo vemos así. Por lo tanto, aquí no se estaría incumpliendo ninguna Ley de Normalización Lingüística. El

deber de los programadores de IB3 es ante todo en horario de *prime time* y en horario *day time* ofrecer contenidos de servicio público, que engloban la información, la cultura y el entretenimiento respetando la Constitución, las leyes y los principios generales de programación. Su responsabilidad es además, hacerlo con claridad y con pluralidad, como lo están haciendo y tratando de llegar en todo momento y en cada franja horaria a la máxima población (...). Esto señoras y señores diputados, Sr. Sampol, se ha confiado, de conformidad con los mecanismos legales existentes, a los mejores gestores y profesionales posibles.

La democracia tiene la virtud de que cuando por ejemplo, ustedes puedan llegar a gobernar elijan a otros, que en su opinión, sean los mejores gestores posibles. Programar estos contenidos no es ni la tarea, ni la competencia de este Parlamento, sino de los profesionales de la radio y de la televisión. Si se parasen a leer el documento Principios generales de programación, comprobarán que recoge un posicionamiento sobre el modelo lingüístico de IB3 estableciendo lo siguiente: el catalán será la lengua vehicular, en tanto que la lengua usual de las cadenas de radio y televisión, sin discriminación por ello del castellano, en tanto que es lengua cooficial. Este pronunciamiento se apoyo a la perfección en la Ley de Normalización Lingüística que establece: "el catalán ha de ser la lengua usual en la radio y televisión de titularidad de la comunidad autónoma". El consejo de administración de IB3 recogió por mayoría cualificada este pronunciamiento expreso sobre el modelo lingüístico. Pues bien, esto se ha respetado y se respecta estrictamente siempre. Cualquiera de ustedes no demostrará jamás que se ha incumplido alguno de estos compromisos.

Como IB3 cumple perfectamente con sus compromisos y con su función normalizadora, ustedes lo saben, salen ahora queriendo constatar que supuestamente la programación en horario de máxima audiencia se realiza mayoritariamente en lengua castellana. Y llegan a afirmar que ello incumple la Ley de Normalización Lingüística y el decreto sobre el uso de las lenguas en la administración autonómica, otra mentira. En primer lugar es muy discutible afirmar cuál es la franja horaria de máxima audiencia. Hoy por hoy, al igual que ocurre en la mayoría de las cadenas autonómicas, la franja que sin duda atrae una mayor audiencia es la del informativo del mediodía. Este programa, como el resto de informativos, se produce íntegramente en catalán, con un lenguaje que incluso ha sido alabado por usted Sr. Sampol. Si su afirmación se refiere al denominado *prime time* le diré que ningún artículo de la Ley de Normalización Lingüística, ni del decreto citado, establece que la televisión autonómica utilizará exclusivamente el catalán en horario de *prime time*, de ser así me gustaría que me dijese qué artículo es. La programación de IB3 mayoritariamente *en català de les illes*, pero con presencia del castellano, no incumple ninguno de los artículos de la Ley de Normalización Lingüística, como ya explicó y fundamentó la directora general del ente cuando se la acusó de incumplir la ley.

En relación al punto 3, la ley establece que: "el catalán ha de ser la lengua usual de la radiotelevisión de titularidad de la comunidad autónoma". En ningún momento dice que el catalán será la lengua exclusiva de todas las películas que se emitan en la televisión de la comunidad autónoma. Y decirle que, primero el público de las Islas Baleares es bilingüe y por cierto, hasta la

fecha la programación de cine de IB3 se ha recibido con gran aceptación. La legislación establece que “el Govern potenciará la producción y exhibición de películas realizadas, dobladas y subtituladas en catalán de otros medios audiovisuales y ediciones fonográficas de lengua catalana”, artículo 31.1 de la ley. ¿Usted cree Sr. Sampol que este artículo obliga a emitir las películas de IB3 exclusivamente en catalán? Yo no lo veo así. Así pues no existe incumplimiento alguno, es falso que exista este incumplimiento de la ley. Apoyados por el excepcional asesoramiento lingüístico que proporciona el COFUC, IB3 está dando pasos de gigante para propiciar al creación en nuestra tierra de una industria del doblaje en el catalán propio de *les illes*, con todas sus modalidades, a sabiendas que es una de las industrias más prósperas en otras comunidades autónomas, entre ellas Cataluña.

Sobre el punto 4, consideramos indignante que se utilicen términos como: “coartar la libertad de hablar en catalán, censura...”. El hecho de que de entre de una programación de 18 horas todos los días haya habido en un par de ocasiones situaciones dudosas, equivocadas, a la hora de utilizar la lengua, se debería considerar un auténtico éxito. En Balears nunca ha sido costumbre coartar la libertad lingüística de las personas. IB3 no es en este punto más que un reflejo de nuestra realidad sociolingüística, no de la realidad que ustedes pretenden imponernos a todos y son los ciudadanos los que no creen sus falacias y los que constatan que IB3 nunca ha coartado la libertad de profesionales o ciudadanos que utilizan cualquiera de las dos lenguas oficiales de la comunidad.

Sr. Sampol, me sabe mal decírselo, pero desde el Grupo Parlamentario Popular no apoyaremos ninguno de los puntos de su moción.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Diputat. Sr. Sampol té la paraula.

EL SR. SAMPOL I MAS:

Moltes gràcies, Sr. President. He begut aigua per tenir una excusa per contar fins a 10 i no replicar-li com se mereix, perquè curiosament a una intervenció moderada, el Sr. Ramon, no s'ha atrevit a qualificar-la de *light*, però ha estat a punt de dir-ho, defensada en termes molt moderats se la qualifica de: “mentida” en dues ocasions, “fal·làcia”, “imposició”. És a dir, curiosament volent transmetre una idea d'unes postures nacionalistes intolerants, que volen imposar la llengua i curiosament això ho diu una persona a una altra, jo que parl els dos idiomes i una persona que mai li he sentit parlar el català...

(Remor de veus)

Ara ho veurem! L'anim a què ho faci i no tengui por perquè això ho contribuiria a... i crec que és una feina de tots els que som aquí.

Vostè ha començat per llegir les paraules de la Vicepresidenta del Govern durant la interpel·lació. I precisament és el punt de discrepància i allà on pens que la Vicepresidenta del Govern i les pràctiques que està impulsant la televisió autonòmica són incorrectes. I vostè, el subconscient, que és un subconscient col·lectiu de tots els ciutadans de les

Illes Balears perquè ens ho han inculcat des de fa 300 anys, a mi m'ho inculcaren a l'escola, lògicament, “lògicament” ha dit vostè quan hi ha una persona que no entén el català hem de girar la llengua. No senyor! És a dir, això en una conversa entre particulars és així i ho feim tots, ve una persona de fora ens atura pel carrer, veim que és un turista, o una persona que ha arribat fa poc a la nostra terra i naturalment que ens comunicam amb ella en castellà. Però en un programa de televisió s'han de cuidar molt les pràctiques i s'ha de cuidar molt si realment aquestes pràctiques provoquen la situació de subordinació d'una llengua respecte d'una altra.

A una televisió autonòmica si hi ha una persona que ha vingut de fora convidada a intervenir se li col·loca un traductor simultani i se li tradueix. Primer, el Sr. Dávila, jo he demanat la cinta perquè les informacions que tenc no va ser correcte. Va convidar de mala manera a què tothom parlés en castellà. I segon, se transmet aquesta idea, quan hi ha una persona que parla en castellà, per educació tots hem de parlar en castellà. No senyor! Vostè ha parlat en castellà, jo li contest en català, tots dos respectam l'idioma en què se sent més còmode l'altre i aquesta és la pràctica que hem d'extrapolat als mitjans de comunicació per convidar a la gent a practicar el bilingüisme passiu, perquè tot el que sigui fomentar una situació de domini d'una llengua damunt una altra és negatiu. I allò que ens ensenyaren a l'escola, escola de la dictadura, no és correcte. I fruit d'això, sí que se donen imposicions a la nostra terra, cada dia, però dels que defensam el català contra el castellà, sinó a l'inrevés. Aquí jo crec que no se dona ni un cas, molts pocs casos de persones que diguin “parla'm en cristià” que no t'entenc. Però encara se donen molts de casos de “*háblame en castellano*” de mala manera, “*háblame en cristiano*”. I gent que ni tan sols ens vol entendre quan demanam un cafè i ens responen: un cafè, *¿qué?* Això és l'imposició d'una llengua.

Per tant, parlar d'imposició del català a Mallorca, a les Illes Balears en aquest moment? Per favor! Basta mirar els mitjans de comunicació. Quin percentatge de programació a emissores públiques, no parlem d'emissores privades, hi ha en castellà i hi ha en català? Clar, si aquí hi hagués una situació d'equilibri i vostès me diguessin, no des de la televisió autonòmica també farem front a aquesta realitat i promourem els dos idiomes. Però és que avui tenim un idioma en una situació d'ús percentual dins els mitjans de comunicació molt inferior al castellà. I a això li afegim un allau d'immigració que hem tengut, fomenta el retrocés de l'ús de la nostra llengua. Per tant, quan se donen aquestes situacions és quan està justificada la discriminació positiva. I de la mateixa manera que els partits i les institucions estimulam la presència de la dona a les institucions perquè està en una situació de no normalitat, de desigualtat i això justifica que prenguem mesures de discriminació positiva, també s'han de prendre respecte la llengua, perquè si volem situar a l'àmbit autonòmic en la mateixa situació els dos idiomes és massa desigual.

Ja acab Sr. President. En allò que no admet discussió, primer què és el *prime time*? Hores de màxima audiència. Quan miram la televisió? Normalment arribam a ca nostra a les 8, 8,30 o a les 9 i fins que anam a dormir, 11, 11,30, 12, 12,30, això és la franja de màxima audiència. Jo li he llegit la programació del dia a dia, entre les 8,30 del vespre i les 11 de la nit, tots els programes són en castellà, llevat del programa musical, que el presentador presenta en català, però totes les persones que

participen interpreten cançons en castellà. I s'hauria d'estimular un poquet des de la direcció del programa que hi hagués cantants també en la nostra llengua.

El mateix quan parla de fidelització. Bé, jo he vist IB3 qualque vegada...

(El Sr. President reprèn la direcció del debat)

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Sampol, per favor si és tan amable.

EL SR. SAMPOL I MAS:

Acab Sr. President. I no som fidel a IB3. És a dir, no és el mateix la gent que mira usualment una televisió que les quotes de pantalla. Quan una televisió té una quota de pantalla del 22 o el 23% fa repicar les campanes. Un Madrid-Barça deu tenir una quota de pantalla d'un 25-30% com a màxim. Per tant, no ens parlin de quotes de pantalla del 45%. Que ocasionalment el 45% de la població miri IB3 i segurament molt més perquè avui ho veim tot amb això que no t'has d'aixecar per canviar de canal.

Bé, moltes gràcies, Sr. President. Veig que he predicat en el desert, però continuarem.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Sampol.

Senyores i senyors diputats passarem a votació.

Passam a votació.

27 vots a favor, 28 en contra, cap abstenció, per la qual cosa queda rebutjada...

(Remor de veus)

...la moció número 8507/05.

IV. Debat del dictamen de la Comissió d'Ordenació Territorial de la Proposició de llei RGE núm. 2766/05, presentada pel Consell Insular d'Eivissa i Formentera, de mesures específiques per a les illes d'Eivissa i Formentera en matèria d'ordenació territorial, urbanisme i turisme.

Passarem seguidament al debat del quart i darrer punt de l'ordre del dia d'avui, relatiu al dictamen de la proposició de llei RGE núm. 2766/05, de mesures específiques per a les illes d'Eivissa i Formentera en matèria d'ordenació territorial, urbanisme i turisme.

En primer lloc passam al debat de les esmenes que es mantenen al títol i als sis primers articles del dictamen: RGE núm. 6245, 47, 48, 49, 50, 51 i 52, del Grup Parlamentari d'Esquerra Unida i Els Verds; RGE núm. 6546, 47, 48, 49, 50 i 51, del Grup Parlamentari PSM-Entesa Nacionalista; i RGE núm. 6610, 11, 12, 13, 14 i 15, del Grup Parlamentari Socialista.

Per defensar les esmenes del Grup Parlamentari d'Esquerra Unida i Els Verds té la paraula el diputat Sr. Ramon.

EL SR. RAMON I JUAN:

Gràcies, Sr. President. Jo volia fer una consideració prèvia: que crec que el sistema d'aquest debat és incorrecte i que a mi no em consta que s'hagi tractat a la Junta de Portaveus. En comissió, que se'ns havia anunciat que tractaríem article per article, no va ser així, es va tractar en bloc, i ara ho diferenciam i es junta, i al final parlarem de l'exposició de motius. Clar, a mi em descol·loca perquè ho havia preparat d'una altra manera, perquè l'exposició de motius és on s'intenta justificar i on evidentment un fa unes consideracions generals.

Bé, intentaré situar-me en aquest debat, amb aquesta participació, crec jo, dels primers articles i els següents sense massa sentit perquè no són títols diferenciats, però intentarem situar-nos. I començaré per dir que és un debat que jo crec que té una gran transcendència, perquè amb l'aprovació, si això passa, d'aquesta proposició de llei enviada pel Consell Insular d'Eivissa i Formentera, aquest parlament està a punt de perpetrar una de les majors aberracions legislatives que s'hagin vist mai. I això que n'hem vist de grosses aquesta legislatura mateix. Hem vist com s'aprofitava una llei d'acompanyament per intentar legalitzar una monstruositat construïda al cim d'un puig protegit i sobre la que pesava una sentència ferma de demolició per tractar de salvar-li la cara a un batle del PP que, per cert, crec que és el que sortirà a oposar-se a aquestes esmenes, com va passar a la comissió. Vàrem veure també com es feia una llei d'emergència per autoritzar una urbanització i un camp de polo que ja havien cobrat l'indemnització corresponent per no poder edificar. Hem vist, en fi, com s'anunciava, una autotaxa que servia per finançar la sanitat; aquesta autotaxa, si algun dia s'implanta, no servirà per finançar la sanitat, com s'havia dit, ni recaptarà les quantitats que estan comptabilitzades en els pressuposts, però és igual, tampoc no la tiren.

Però el que debatem ara és encara pitjor, es tracta d'adaptar les directrius d'ordenació territorial i altres lleis al Pla territorial d'Eivissa i Formentera, exactament el món al revés. Amb aquesta llei es burlen els objectius de les directrius, es vulnera la Llei del sòl, s'estableixen diferències anticonstitucionals sobre la mateixa categoria de sòl en funció de si està situat a una illa o està situat a una altra illa. Els promotors d'aquesta deslegislació al·leguen una suposada idiosincràsia particular de les Pitiüses, una mena de fet diferencial que impedeix que es puguin aplicar les mateixes lleis que a les altres illes. Permetin-me que em guardi de dir-los com definiria jo això que el PP diu idiosincràsia particular.

Si passam a veure l'articulat d'aquesta proposició de no llei, o, com es diria a les pel·lícules del *far west*, de fora de la llei, veurem que no respon a cap particularisme que tenguim a veure amb geografia o història, sinó a la voluntat decidida dels dirigents del PP d'Eivissa i Formentera amb la complicitat - sembla ser- dels seus col·legues de Mallorca i Menorca d'emparar una permissivitat urbanitzadora sense cap tipus de límits.

Hem de dir per altra banda que, com ja és costum en aquesta casa, el text que avui debatem no és el que va arribar al

Parlament, sinó un altre autoesmenat pel Grup Popular. Naturalment amb aquest sistema, com és costum també, les esmenes s'incorporen de manera mecànica per la majoria PP-UM sense necessitat d'explicar-les i sense debat. I les esmenes no són insubstancials. S'ha de tenir en compte que a les mesures específiques en matèria d'ordenació territorial, urbanisme i turisme, que ja no és poca cosa, s'hi afegeixen també mesures tributàries. Tal vegada la pròxima passa endavant sigui la creació de l'agència tributària pròpia de les Pitiüses. En qualsevol cas aquesta necessitat del Grup Popular d'autoesmenar la llei indica la manca absoluta de rigor amb què es va tramitar aquesta proposició de llei.

Passant ja al contingut concret, bé, l'article 1 és el del seu àmbit, el d'aquesta llei, que no es fa per a les Illes Balears sinó per a Eivissa i Formentera, i que evidentment hi estam en desacord.

Anant a l'article 2, estableix mecanismes per donar llicències en sòl rústic que s'haguessin sol·licitat entre el 13 de juliol i el 13 d'octubre del 1999, tot això encara que la normativa actual no ho permetés, aquestes llicències s'han de donar. Això es fa, segons es diu a l'exposició de motius, per resoldre problemes d'aquells ciutadans -així, literalment- que es varen veure perjudicats de manera injusta i contrària al principi de seguretat jurídica pels efectes retroactius de la Llei 9/99, aquests efectes retroactius que només es troben a la imaginació dels membres del Partit Popular. Però és igual; si això fos així, per quin motiu només afecta els ciutadans d'Eivissa i Formentera? Per què, si es tracta de corregir que se'ls hagués perjudicat de manera injusta i contrària a la llei, de tots els ciutadans de les Illes Balears només se'n beneficien -si és que això és un benefici, si és que això és arreglar una situació- els d'Eivissa i Formentera? I per què s'eximeix també de complir la normativa que hi pugui haver actualment? Això és el que fa l'article 2.

L'article 3: es fa edificable fins i tot aquell sòl que està declarat inedificable. Quin mecanisme utilitza? Basta que el propietari disposi del terreny suficient on càpiga l'edificació que vol fer, i res més, sempre que tenguim metres suficients en àrees de protecció territorial de carreteres, en àrees de protecció territorial de costes, en àrees d'alt nivell de protecció, fins i tot a les d'alt nivell de protecció, o en aquelles que només, que només hagin estat declarades inedificables pels instruments municipals. Bé, idènticament aquestes zones passen d'inedificables a edificables amb aquest article 3 d'aquesta llei. Algú també em pot dir quina cosa i idiosincràsia particular hi ha perquè allò que sigui inedificable per una altra normativa ara la convertim en edificable?

Article 4. Tot i això, si algun propietari té la desgràcia, entre cometes, que tot el seu territori, els seus terrenys es trobin situats en una zona inedificable, que no es preocupi, que no es preocupi, també l'hi arreglam; aquesta llei li dona una solució: podrà optar per edificar en altres indrets tot i que compleixin la parcel·la mínima; si té terreny a sòl inedificable i en té un altre que no compleix la parcel·la mínima pot complir. O el seu ajuntament li pot facilitar sòl urbanitzable o sòl de les cessions obligatòries que fan els promotors als municipis. Com és un objectiu d'aquesta llei es tracta d'evitar que quedi algun bocinet de sòl rústic sense aprofitament urbanístic. Naturalment, però, els ajuntaments no podran fer front a aquestes promeses

demagògiques, però això no preocupa els redactors d'aquest simulacre de llei; ells ja hauran quedat bé davant dels seus amics, als quals asseguraren que sempre seria possible construir en sòl rústic.

Article 5. Permet la construcció d'edificis plurifamiliars en sòl en què suposadament només hi caben habitatges unifamiliars, però aquí trobam la manera. Es permet agrupar-ne fins a quatre, diu per una banda, i més; aquest més és indefinit: seran tots aquells que autoritzi el consell insular, agrupació d'habitatges sense límit en sòl rústic allà on en principi només hi caben habitatges unifamiliars. Què provocarà això?, què farà?, idènticament promoure la possibilitat de la construcció de blocs turístics en sòl rústic, que serà la utilitat que es dona a aquesta agrupació d'edificacions, que ja dic que per una banda diu fins a quatre però llavors sense límit si el consell insular decideix autoritzar-ho.

Article 6. Bé, amb aquest article l'equip de govern del Consell Insular d'Eivissa i Formentera no es conforma amb el fet que aquestes illes siguin les úniques en què són edificables les zones ANEI; la mateixa categoria de sòl és inedificable -la mateixa categoria de sòl, no diferent- és inedificable a Mallorca i a Menorca; en canvi és edificable a les Pitiüses. Però, ja dic, no en tenen prou amb això, no en tenen prou tampoc amb les reduccions de la teòrica parcel·la mínima que ja varen establir en el seu moment, sinó que n'estableixen una de nova: si la finca procedeix d'agrupacions, la parcel·la mínima es reduirà encara un 25%, tant en ANEI com en ARIP. Però com que no n'hi havia prou, amb una d'aquestes autoesmenes del Grup Popular s'afegeix un nou apartat: també en sòl rústic comú, també en sòl rústic comú si procedeixen d'agrupacions seran edificables a partir dels 14.000 metres quadrats, com a imposició d'aquesta llei, digui el que digui la normativa municipal: si estableix una parcel·la mínima superior preval allò que diu aquesta llei. En cas d'agrupació saben que amb 14.000 metres, independentment del planejament municipal, s'autoritza la construcció. Aquesta anul·lació de competències municipals via llei, de planejaments municipals o normes que hi hagués, també segurament té a veure amb aquesta idiosincràsia particular que es veu des del Partit Popular, però nosaltres consideram que és del tot inacceptable, que és del tot inacceptable en conjunt, però molt especialment això que s'imposi per damunt si un municipi (...) més restrictiu en sòl rústic, resulta que amb aquest article, amb l'autoesmena del Grup Popular, amb 14.000 metres si és una finca procedent d'agrupacions es podrà construir.

Continuarem després amb els altres articles i fent alguna consideració més general sobre aquesta proposició de llei. Gràcies, Sr. President.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Ramon. Per defensar les esmenes del Grup Parlamentari PSM té la paraula la Sra. Vadell.

LA SRA. VADELL I FERRER:

Gràcies, Sr. President. Senyores i senyors diputats, ens trobam en el tràmit final per a l'aprovació d'una llei que segons el nostre punt de vista, el punt de vista del PSM-Entesa Nacionalista, romp les regles del joc d'aquesta comunitat. Una

lleï parcial, una lleï que modifica ni més ni manco que un bon grapat de lleï: la Lleï de mesures cautelars i d'emergència relatives a l'ordenació de l'urbanisme de les Illes Balears, la Lleï de les directrius d'ordenació territorial, la Lleï de sòl rústic de les Illes Balears, la Lleï d'espais naturals, la Lleï de camps de golf, la Lleï general turística...

No és una lleï, com diu el títol, de mesures en matèria d'ordenació territorial, urbanisme i turisme. Ans al contrari, és una lleï que fomenta el desordre, el caos. L'aprovació d'aquesta lleï significarà ni més ni manco que a les illes d'Eivissa i Formentera l'ordenació territorial sigui un *totum revolutum*: fan un tractament del sòl rústic com si fos sòl urbà, habitatges en sòl protegit, camps de golf amb habitatge inclòs, turisme en tot el territori, amnisties per als infractors, etc. Una lleï que no té caràcter general, ja que dóna drets a uns ciutadans però no a tots, i lleva qualitat de vida a uns ciutadans però no a tots. Una lleï antidemocràtica perquè, segons els manuals, la democràcia fa que els ciutadans siguin iguals davant la lleï, i jo em deman: una vegada aprovada aquesta lleï, seran iguals els mallorquins i els menorquins davant les DOT que els eivissencs i els formenterencs?; s'aplicarà la LEN igual a Mallorca que a Eivissa?; es podran construir camps de golf a Mallorca en terrenys vinculats a habitatges unifamiliars aïllats en sòl rústic?; es podran reagrupar finques a ANEI i beneficiar-se d'una reducció d'un 25% a Mallorca o a Menorca?; es podran donar segones oportunitats als infractors a Mallorca? Si la resposta és sí retir tot el que he dit, i si és que no hem de dir que utilitzen aquest parlament per fer parts i quarts, per discriminar uns ciutadans en favor d'uns altres.

El Grup Parlamentari PSM-Entesa Nacionalista hem presentat esmenes de supressió a tots els articles i a l'exposició de motius perquè no acceptam aquest abús, no l'acceptam en cap dels seus termes, i per tant no ens hem volgut implicar en aquest despropòsit esmenant la lleï per intentar millorar-la o modificar-la, com solem fer sempre que se'ns presenta una lleï amb un objectiu transparent i raonable i la intenció de la qual és aconseguir una millora de la qualitat de vida, de la convivència, del respecte a l'entorn o qualsevol altre motiu que impliqui claredat i igualtat en les regles del joc per a tots els ciutadans. En aquest cas no volem participar en un desgavell si no és per intentar tirar-ho enrere.

Deia abans que minva la qualitat de vida a uns ciutadans. Efectivament, els eivissencs i formenterencs veuran com la massificació que provocarà l'aplicació d'aquesta lleï influirà a la llarga negativament en el seu benestar, i això també molt més si encara hi sumam els altres despropòsits com la construcció de grans infraestructures viàries. No hem d'oblidar que aquesta iniciativa del Consell d'Eivissa i Formentera va néixer per corregir el seu pla territorial, un pla il·legal i clientelista que conscientment varen aprovar botant-se un bon grapat de lleï perquè no s'ajustava als seus interessos, i ara utilitzen la majoria del Parlament per esmenar la plana i per donar aixopluc als especuladors i als infractors.

Les conseqüències que es derivaran de l'aprovació d'aquesta lleï i, per tant, de l'aplicació del Pla territorial, són prou greus. El pla territorial permet que s'edifiqui el 70% del territori d'Eivissa i Formentera i, a més, el 30% restant està ple d'excepcions, segons aquesta lleï. Manté 44 projectes d'urbanització a la costa d'Eivissa, no hi ha sostres de població

i respecta tant la propietat privada que no deixen res de l'interès col·lectiu per a la protecció; fa que el dret de construir en sòl rústic sigui la norma i no l'excepció, i es podran finalitzar edificacions iniciades en sòl rústic abans de l'entrada en vigor de la Lleï de disciplina urbanística, o sigui, retrotreim a 1990, i a més els donen un bon termini de temps per finalitzar-les; senyores i senyors, crec que no es pot parlar de respectar el dret de les persones quan s'han esgotat tots els tràmits i els canals legals per edificar. A més aquesta lleï permet edificar en ANEI i en zones de màxima protecció. En definitiva, el model territorial proposat empitjora el desequilibri existent, dibuixa un futur d'insostenibilitat i la degradació definitiva del sòl rústic.

Una altra conseqüència de l'aprovació d'aquesta lleï serà la pèrdua de qualitat del turisme. Quina oferta de qualitat podran fer si un dels principals valors d'Eivissa i Formentera és el paisatge?, i amb aquesta lleï estan fomentant la destrucció dels darrers racons.

I com justifiquen tot això? Idò ni més ni manco que per la idiosincràsia pròpia d'Eivissa i Formentera. Senyores i senyors diputats, no creim de cap manera que la idiosincràsia d'Eivissa i Formentera estigui d'acord amb una pèrdua de qualitat territorial, social o turística, ni amb una regressió en la qualitat de vida dels ciutadans, no ho crec, i no ho crec perquè bona part de la societat que vostès volen castigar amb aquesta lleï no hi està d'acord i demana més protecció del territori, i demana que es posin en marxa mesures per corregir els impactes negatius acumulats durant anys. Tenir un model territorial propi, com defensen a l'exposició de motius, no vol dir empitjorar més els defectes del que està vigent; al que s'ha d'aspirar és a models que avancin i no que siguin una passa enrere. El que seria raonable seria redactar una normativa amb criteris de sostenibilitat i sentit comú i no presentar aquest document que respon a criteris especulatius, de consum de territori i de recursos, i que sols té en compte beneficis econòmics a curt termini i, en canvi, té nul·la visió de futur i d'interès públic.

Senyores i senyors diputats, votin a favor de la supressió d'aquests articles, de tots els articles que he anat resumint de manera general perquè crec que estan reflectits d'una manera genèrica dins la meua exposició, i no hipotequin el futur de les Pitiüses.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sra. Vadell. Pel Grup Parlamentari Socialista té la paraula el Sr. Boned.

EL SR. BONED I ROIG:

Gràcies, Sr. President. Senyores diputades, senyors diputats, el Grup Parlamentari Socialista ha presentat un total de 15 esmenes a aquesta proposició de lleï. Totes les esmenes són de supressió, i això fa que amb la nostra intervenció en aquests moments el que farem serà una crítica al conjunt de la proposició en general i, a més a més, també una valoració i també crítica -com no?- del text de cada article en particular.

Aqueixa proposició de lleï, senyores i senyors diputats, neix d'un concepte equivocat. Es pretén fer creure, i a més amb tota

naturalitat, que és normal modificar lleis i decrets indiscriminadament, però estam convençuts que el punt de partida sense cap dubte ha de ser sempre en aquestes qüestions el necessari acatament de les lleis per part de tots. I he dit per part de tots: particulars, gestors públics, polítics i administracions. És inconcebible la necessitat de modificar nou lleis i un decret per tal que s'adaptin al que s'ha previst i aprovat a un instrument de planejament insular com és el pla territorial. Aquí allò correcte hauria estat que el contingut reglamentari del Pla territorial insular d'Eivissa i Formentera s'adaptàs a allò que ja està regulat i recollit a les lleis i no al revés, com vostès ens proposen. Però no, com dic vostès fan absolutament el contrari: aproven primer un pla territorial insular, i com que aquest en realitat és il·legal, ja que vulnera diferents lleis, sense mostrar la més mínima vergonya política ens proposen la modificació de totes aqueixes lleis que molesten i que, incomprensiblement, no s'adapten a aquest pla territorial. Vostès proposen un model territorial propi, segons la seva exposició, però s'obliden que aquest model sempre s'hauria d'aprovar dins un marc de legalitat. No es pot aprovar un planejament o un model territorial passant per damunt de tot i després dir: "Idò ara anam a fer el marc perquè s'adapti a allò que nosaltres hem aprovat". No és aquest, el sistema, sinó més bé tot el contrari.

I entrant ja directament a cada un dels articles d'aqueixa proposició de llei, ja el primer, l'article primer, que parla de l'àmbit d'aplicació, diu: "Les determinacions establertes a la present llei resultaran d'aplicació a l'àmbit territorial de les illes d'Eivissa i Formentera". Aqueixa proposta pretén ni més ni menys que modificar per a les Illes Pitiüses la política territorial coordinada i integrada existent en aquests moments al territori de les Illes Balears. Es tracta d'eliminar respecte del territori d'aqueixes dues illes, Eivissa i Formentera, pràcticament tot el que el règim jurídic aplicable a sòl rústic de les Illes Balears proposa en aquests moments i això, senyores i senyors diputats, per part nostra és inassumible.

El mateix passa amb la proposta de regulació dels efectes retroactius de la Llei 9/99. Aqueixa derogació no té cap justificació ni una a pesar d'aqueixes suposades peculiaritats que vostès volen atorgar a les illes d'Eivissa i Formentera. El que és molt clar és que l'aprovació d'aqueixa llei, i més concretament d'aquest article 2, suposarà un tractament discriminatori respecte de les altres illes, ja que aquests efectes retroactius de la Llei 9/99 eren exactament els mateixos per a totes i cada una de les illes, i a partir de l'aprovació d'aquesta proposta i d'aquest article es mantindran per a les illes de Mallorca i de Menorca i deixaran d'existir, i per tant desapareixeran, per a Eivissa i Formentera, amb el que tot això suposarà de greuge comparatiu per als ciutadans precisament de Mallorca i de Menorca.

A l'article 3, que ens parlen de les determinacions per als terrenys on l'ús d'habitatge unifamiliar resulta prohibit, el que ens proposen i que recull aquest article va clarament adreçat a permetre la construcció d'habitatge a finques que pel seu grau de protecció impedeixin aquest ús. A més, amb aqueixa envestida que porten vostès de modificació de lleis a la carta, poc o res els importa el percentatge de protecció d'aqueixes finques en qüestió. Vull dir amb això que tant els dona que tinguin el 50 que el 95% del terreny protegit. Per tant el que està clar és que es podrà edificar tant si allò que queda fora d'aquest àmbit de protecció és un 50 com si és un 5%.

Quant a mesures de compensació d'inedificabilitat per a l'ús d'habitatge unifamiliar, he de dir que buscar fórmules de compensació per als propietaris de finques protegides i totalment incloses a zones on aquest ús d'habitatge unifamiliar resulti prohibit no ens pareix malament, d'entrada, hi podríem fins i tot estar d'acord. El que no ens sembla tan correcte són les fórmules compensadores que han decidit aplicar. La seva proposta pretén permetre l'edificació a parcel·les de superfícies inferiors a la mínima necessària o fomentar l'agrupació d'edificacions. Però el que ja ens pareix encara més difícil, o de més difícil aplicació i assimilació, i que fins i tot podria ser irregular és aqueixa proposta de permuta d'aquells terrenys que són inedificables per altres terrenys en sòl urbà o urbanitzable dels que disposen els ajuntaments en virtut de la cessió obligatòria.

A l'article 5 ens parlen de l'agrupació d'edificació en sòl rústic. Aqueixa proposta des del nostre punt de vista va directament contra allò que és l'esperit de la Llei de sòl rústic, perquè aqueixa llei té com a determinació impedir les agrupacions en sòl rústic, precisament, i pretén que tan sols sigui autoritzable un habitatge unifamiliar per parcel·la. Però el que és preocupant és que (...) vostès van més enllà i donen una passa més, i si bé en el punt 1 d'aquest article estableixen un màxim de 4 habitatges agrupables, si un llegeix el punt 2 d'aquest mateix article tot queda bastant més clar i podem veure com diuen que, excepcionalment, l'òrgan competent del consell insular podrà autoritzar un nombre major d'habitatges. Tenim tots la certesa que en cap cas no seran quatre i sempre seran més, perquè la tramitació d'aqueixa mateixa llei és un clar exemple de quina és la seva política urbanística: porta oberta, permissivitat absoluta i un futur territorialment bastant negre.

I a l'article 6, que ens parla de mesures d'ordenació per a finques a sòl rústic, li he de dir que fins no fa gaire, és a dir quasi quasi fins que vostès mateixos esmenaren la seva proposta, el títol d'aquest article era "Agrupació de finques a sòl rústic protegit", i la veritat és que el primer títol era bastant més ajustat al contingut d'aquesta proposta que vostès ens presenten. Si bé és veritat que en un simulacre de bones intencions han intentat disfressar-ho, però crec que no ho han aconseguit, i el que proposen és fer edificables, via agrupació de finques, les àrees protegides fins i tot quan els terrenys no compleixin la parcel·la mínima, parcel·la mínima que a partir d'aquests moments queda com una pura entelèquia i passa a la història, ja que gràcies a la seva proposta aquestes agrupacions es podran beneficiar d'una reducció del 25% d'aquesta superfície mínima exigida. Com a exemple, els ANEI a Eivissa, que són edificables, a diferència del que passa a Mallorca i a Menorca, són edificables amb una parcel·la mínima de 50.000 m²; bé, a partir de l'aprovació d'aquest article i d'aquesta proposta, seran edificables simplement amb 37.500 m².

I, per acabar, senyores i senyors diputats, no vull deixar de fer referència a un fet que jo crec que no haurien d'oblidar vostès, i és que l'aprovació d'una llei com aquesta, en aquest parlament, en cap cas no els garanteix el resultat que estan buscant, i bastarà fer referència, com ja han fet alguns dels altres portaveus que m'han precedit, al que ha passat ja en una situació similar a una proposta per legalitzar aquesta ja famosa i coneguda casa de Cretu que hem de recordar que, a dia d'avui i a pesar de les seves *triquiñuelas* i els seus intents continua tenint ordre d'enderroc per sentència. No els varen servir en

aquells moments els seus intents i estam segur que tampoc no els serviran ara perquè tot el que ens presenten no té ni cap ni peus, senyors diputats.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Boned. Torns en contra? Pel Grup Parlamentari Popular té la paraula el Sr. Antoni Marí.

EL SR. MARÍ I TUR (Antoni):

Gràcies, Sr. President. Per anunciar la nostra postura de rebuig cap a les iniciatives que tenen els grups que voten en contra d'aquesta llei i, per tant, mantendrem, com és natural, tot l'articulat, i el mantendrem perquè des de la mateixa convicció que tenim i des d'anàlisi que s'ha fet des d'aquí per part dels altres grups polítics, que no ens han convençut en absolut.

S'ha de tenir en compte que el contingut d'aquesta llei deriva o dimana de les determinacions del PTI definitivament aprovat a Eivissa i Formentera que va entrar en vigor a partir del mes d'abril d'enguany, em sembla. El contingut d'aquesta llei no afecta l'eficàcia i la vigència del PTI, d'aquesta llei que tractem aquí i només existeixen determinacions al pla que elles mateixes especifiquen i que no entraran en vigor si no existeix modificació legal, que és la que es pretén aquí.

Per altra banda, aquestes determinacions no transcendeixen l'àmbit insular, és una iniciativa, cal recordar-ho, del Consell Insular d'Eivissa i Formentera i, per tant, es refereix a les illes d'Eivissa i de Formentera, sinó que s'adapten aspectes de la legislació balear a la idiosincràsia pròpia d'unes illes amb identitat diferenciada i amb unes característiques d'assentaments humans totalment diferents als de la resta de les illes, per la qual cosa encaixa amb allò pretès per la Llei d'ordenació territorial que diu exactament que les institucions pròpies de cada illa puguin desenvolupar en l'àmbit respectiu un model territorial propi. Això es desenvolupa a través dels 13, dels 12 o 13 articles d'aquesta llei.

L'article 1 especifica que les determinacions establertes a la present llei resultaran d'aplicació a l'àmbit territorial de les illes de Formentera, com he dit abans, és una iniciativa del consell i és natural que es faci a l'àmbit en què ell té competències, i si altres consells ho volen fer en altres illes, també tenen les competències tal com es va indicar a la Llei 4/2000, de 22 de març, de moratòria de construcció i ampliació de camps de golf a les illes Pitiüses, o determinades disposicions de la Llei 8/2003, de 25 de novembre, de mesures urgents en matèria d'ordenació territorial i urbanisme a les Illes Balears, pel que fa als terrenys ANEI o reduccions de parcel·la. És a dir que ja es donaven aquestes competències amb anterioritat.

A l'article 2 es regulen els efectes retroactius de la Llei de 6 d'octubre, cal dir que aquest article deroga el règim transitori de la Llei 9/99, de 6 d'octubre, que afecta els expedients de sol·licitud de llicència en tramitació que es presentaren davant l'ajuntament a partir del 13 de juliol del 99 fins a l'entrada en vigor d'aquesta llei de 13 d'octubre del 99. Recordin, els eivissencs i els formenterers, el revolt que va armar que totes aquelles persones que complien amb la legislació vigent, fins a aquell dia varen gastar els seus sous i varen fer projectes d'acord amb aquella llei, i de la nit al matí surt una llei

derogatòria del consell insular que diu que aquí tot el que s'ha presentat fins ara no serveix per a res, el que fa aquest article és possibilitar que es puguin tramitar aquests expedients i que aquelles persones que ho varen fer de bona fe, com és natural, puguin veure compensat el seu esforç. En tot cas, s'exigeix la prèvia petició de la persona interessada, i la llicència s'ha de resoldre tenint en compte la normativa vigent en el moment de petició de la llicència. Aquest article no recupera totes les situacions anteriors, només els projectes publicitats en unes determinades dades, i denegades per la CIU aplicant el règim transitori de la Llei 9/99. No hi ha altra història, com s'ha pogut manifestar aquí ni cap altra intenció de beneficiar ningú, sinó de donar sortida a aquells expedients que d'acord amb la llei s'havien tramitat.

L'article 3, amb la determinació per a terrenys on l'ús d'habitatge unifamiliar resulta prohibit, aquí és mentida, és totalment mentida el que ha dit el Sr. Ramon que siguin edificables aquelles àrees que són influència de carreteres o influència de costes o d'altres influències, el que es permet no és permetre sota cap concepte edificar en aquestes àrees, el que es permet és que aquests terrenys que estan ocupats per aquesta servitud de carreteres o del que sigui serveixin per compensar fer la casa fora d'aquests terrenys on es pugui ubicar i sigui permès, però en cap cas no és veritat que es pugui edificar en aquestes zones. Aquest article regula les regles de compatibilitat dels terrenys on una part és inedificable o no apta per ubicar-hi (...), per exemple les zones 1, i l'altra part admeti aquest ús o sigui apta per emplaçar-hi edificacions. L'article estableix que per aplicar regles de proporcionalitat del PTI davant finques amb diferents qualificacions, s'ha d'estar a la qualificació subjacent dels terrenys, a la qualificació que tenen prescindint de l'edificabilitat o la no emplaçabilitat de les edificacions. I estableix que per al cas de les àrees de protecció s'estarà als ANEI, ja que les àrees de protecció són ANEI d'alt nivell de protecció, però en cap cas no és permès edificar en aquestes àrees que vostè havia dit abans.

Les mesures de compensació d'inedificabilitat per a l'ús d'habitatge unifamiliar, partint d'un model semblant al que s'ha utilitzat per crear parcs naturals a altres indrets, aquest article disposa un sistema per tal que, complint amb la superfície mínima segons la zona, qui vegi protegit totalment els seus terrenys puguin edificar un habitatge a un altre indret. Aquest sistema ha de ser regulat pels instruments de planejament municipal i als terrenys situats a àrees naturals d'alt nivell de protecció s'estableix que per poder-se beneficiar d'aquesta previsió s'ha de tenir, com a mínim, la superfície mínima d'ANEI ja que si no, amb independència de la superfície que es tingui, hauria dret a compensació.

L'article 5 es refereix a l'agrupació de l'edificació en sòl rústic i permet, com s'ha dit aquí, un màxim de 4 habitatges; el Sr. Boned ens ha llegit part de l'article, del punt 2, que diu "per ordre corresponent del consell insular podrà utilitzar-se un nombre major d'habitatges", i aquí s'ha parat, però l'article continua, "sempre que d'aquesta agrupació se'n derivi un menor impacte sobre el territori". Aquest article extrapola allò que ja digué la LEN per als terrenys d'ANEI a la generalitat de sòl rústic, i la idea és que es provoca un menor impacte dels terrenys i s'aprofiten millor els recursos, en comptes de segregat els terrenys en finques independents, les edificacions possible a un indret, s'agrupen. Amb això, s'aconsegueix que tots aquells

camins i aquelles infraestructures que s'haurien de fer per arribar a cadascuna d'aquestes parcel·les aïllades, si és concentren l'impacte ambiental per dur-hi tots els serveis i les infraestructures necessàries i la mateixa impressió que pugui donar, és millor poder veure unes finques, unes cases agrupades, que no veure-les totalment dispersades.

I l'agrupació de finques en sòl rústic, com es diu aquí, a l'article 6, seguint la línia iniciada per la Llei 8/2003, s'estableix una reducció del 25% de la superfície mínima exigible en els casos d'agrupacions de finques confrontades en ANEI i ARIP i es beneficia l'agrupació i, en definitiva, la no existència de finques de petites extensions. En tot cas, l'article imposa que aquest benefici resultarà incompatible amb qualsevulla d'altres reduccions de la superfície mínima establertes a la normativa vigent, així com que la finca resultant de l'agrupació romandrà com a indivisible en el Registre de la Propietat, i no podrà ser objecte de cap acte de segregació o divisió posterior. Queda clar que no hi haurà més que la possibilitat d'ajuntar-se a un punt determinat, però no hi haurà beneficis ni de superfície ni de situacions registrals diferents a les que puguin entendre.

Per tant, nosaltres mantindrem aquest articulat que a la Proposició de llei de mesures específiques hem plantejat.

Moltes gràcies, Sr. President.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Marí. En torn de rèplica, per part d'Esquerra Unida i Els Verds, Sr. Ramon, té la paraula.

EL SR. RAMON I JUAN:

Gràcies, Sr. President. El que ha dit el Sr. Marí i Tur, la veritat és que no donen molt de si les afirmacions que ha fet, en tot cas, jo sí que voldria mostrar la meua admiració que sigui capaç de sortir a aquesta tribuna a defensar aquesta cosa, però, en fi, si va ser capaç de donar la llicència a aquella casa que ha motivat que s'hagués d'introduir una norma a la Llei d'acompanyament per intentar que s'executàs una sentència, té valor per a tot.

De les coses que ha dit, per exemple, que no transcendeix l'àmbit insular d'Eivissa i Formentera, precisament crec que això és un motiu per estar-hi en contra, les lleis del Parlament de les Illes Balears han estat sempre i crec que han de ser per al conjunt de les Illes Balears, una altra qüestió és que llavors cada consell insular tengui la capacitat, en base a aquesta normativa, de desenvolupar els plans territorials o el que sigui. Ha tornat a insistir en la idiosincràsia, és molt divertit, aquestes qüestions no tenen res a veure, com ja he dit abans, amb idiosincràsia particular.

El tema de la derogació d'aquests suposats efectes retroactius de la Llei 9/99, quina diferència hi ha entre Eivissa i Formentera i la resta de les illes? Cap ni una, el que passa és que vostès volen anar més endavant. Per cert, no és que deroguïn aquella norma transitòria que ja estava derogada, fins a l'aprovació del PTI, és que vostès van més endavant d'això.

Diu que això desenvolupa les DOT, no, com jo li havia dit abans, és exactament al revés, això modifica les DOT.

Efectivament, dins una lògica territorial i jurídica es fan unes directrius, tenen rang de llei de l'àmbit de les Illes Balears, i llavors els consells insulars tenen gran autonomia, gran capacitat d'ordenació territorial per, en base a aquesta llei, fer l'ordenació específica. Aquí, com li deia, és al revés, es fa el pla territorial que modifica les Directrius, ens veim obligats a modificar les Directrius.

Bé, sobre l'article 3 que ha dit que el que jo afirmava no és cert. Clar, jo he dit que és com fer edificable el que no és edificable, que vol dir no ho modifiqués allí. A veure si ens aclaram, si a partir d'aquesta llei un propietari té, posem per cas, 500 metres de terreny de rústic comú, tothom està d'acord que amb 500 metres no pot edificar, si un propietari té 50.000 m² a una àrea que sigui inedificable, tampoc no pot edificar, però si té 50.000 m² d'inedificable i 500 edificables, podrà edificar. És com se li dóna valor edificatori a allò que una altra norma havia dit que no en tenia. És exactament això, es dóna valor edificatori a aquells terrenys que expressament s'havia dit que no en tenien. Això són capaços de fer vostès amb aquesta norma.

I després continuarem parlant de la resta. Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Ramon. Sra. Vadell.

LA SRA. VADELL I FERRER:

Gràcies, Sr. President. El Sr. Marí, amb la seva defensa o amb la seva exposició contrària als arguments que hem donat els grups de l'oposició per demanar el rebuig i la retirada d'aquesta llei, s'ha limitat simplement a llegir els articles i a ratificar-se sobre els articles, la qual cosa trobam bastant normal, perquè segurament ell que està dins el Consell d'Eivissa, ja va fer el PTI pensant en tots els casos particulars i en totes les coses que convenia canviar, per tant ho té molt interioritzat, i normalment el que ha fet és simplement repetir aquelles coses que volia modificar i ara utilitza aquest parlament per fer-ho.

Nosaltres, des del punt de vista mediambiental i d'ordenació territorial, trobam que aquesta llei és un disbarat total, però el que també lamentam moltíssim és el sistema i el procediment que han seguit, perquè un consell insular que forma part d'una comunitat autònoma utilitza aquest parlament, perverteix la funció d'aquest parlament per obligar-lo a modificar unes lleis que han cohesionat el territori i que ha fet aquest parlament perquè serveixin de norma a totes les illes i després transformar-ho i canviar-ho a la seva conveniència creant unes greuges que nosaltres consideram negatius per a Eivissa i Formentera, no és que considerem que siguin negatius per a Mallorca i per a Menorca, sinó tot a l'inrevés, consideram que aquesta llei empitjora la qualitat de vida i el futur de les illes d'Eivissa i Formentera, i tot per unes qüestions molt puntuals, i es veu que són qüestions molt puntuals, perquè són molt pocs articles i a més toquen molts de pals, *muchos palos de la baraja*. Per tant, es veu que aquesta llei està pensada per a coses molt concretes que s'havien de solucionar per, no sabem quina classe d'interessos, volent dir electorals o d'altra casta, que al Partit Popular d'Eivissa i Formentera els interessava solucionar.

Crec que en aquesta relació no tenc res més a dir, simplement que lamentam moltíssim la utilització perversa que es fa d'aquest parlament per conveniències molt concretes d'un consell insular.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Vadell. Sr. Boned.

EL SR. BONED I ROIG:

Gràcies, Sr. President. Sr. Diputat, amb la seva intervenció l'únic que ha fet és ratificar i demostrar el que ja suposàvem molts, per no dir quasi tots, que en aquesta comunitat autònoma l'efectivitat de les lleis és efímera en alguns casos, i tan sols depèn que aquestes lleis vagin a favor o no dels interessos d'un determinat grup polític, en aquest cas, el Partit Popular. Si les lleis afavoreixen el Partit Popular no les tocam, però si ens creen algun problema les modificarem perquè per a això tenen vostès la majoria absoluta i es creuen amb la possibilitat de passar per damunt de tot i tenir en compte tan sols els seus propis interessos.

Sr. Diputat, a l'article 3 el que és clar que vostès pretenen és aprofitar tots els terrenys per tal de poder edificar, no té cap altre objectiu, els terrenys, les àrees de protecció territorial de carreteres s'inclouran i valdran per poder edificar, potser amb unes altres condicions no es permetria, però amb aquesta proposta sí es permetrà. El que li he de dir és que el que ens estranya és que, posats a modificar, no hagin fins i tot possibilitat que ja no les àrees de protecció territorial, sinó directament els terrenys expropiats també ho puguin fer, però vaja, en definitiva, del que es tracta és de canviar el model territorial adoptat tant per a les DOT com per a l'aplicació de la Llei de sòl rústic a les nostres illes i, de fet, el que volen és permetre d'una forma generalitzada els habitatges unifamiliars en sòl rústic protegit.

Vostè, Sr. Diputat, Sr. Marí, vostè que ha estat alcalde, i en aquest cas faig referència al que disposa l'article 4, sabrà i hem de suposar que coneix que aquests terrenys que vostès proposen permutar per aquells que són in edificables i són a sòl protegit i que arriben als ajuntaments per al 10% d'aprofitament urbanístic, passen a formar part del patrimoni municipal del sòl. Aquest patrimoni, per llei, queda reservat o bé a habitatges de promoció pública o bé a infraestructures que resultin d'interès general, i jo voldria que vostè m'explicàs, si pot, com justificaria que la construcció d'un habitatge unifamiliar a terrenys urbans o urbanitzables que hagin arribat a l'ajuntament via aquesta cessió, serà o bé un habitatge de protecció una infraestructura d'interès general. No sé si podrà explicar-m'ho, però si pot, li ho agrairia.

Diu també que jo he llegit només a mitges l'article que fa referència a les agrupacions d'habitatges. Efectivament, vostè l'ha completat, però que vostè el completi no és tranquil·litzador, en absolut, perquè coneixent com funcionen vostès i veient quins són els interessos que primen al seu partit, estam segurs que no tendran cap problema per aprovar agrupacions no de 4, sinó de 6, de 8, d'11 i les que siguin

necessàries per tal de complir els seus objectius polítics i, en alguns casos particulars també, per què no?

Sap que és un menor impacte?, que vostè diu que així s'aconsegueix un menor impacte i el que deia el que jo no he llegit, un menor impacte sobre el territori, Sr. Diputat, és que el que és per llei in edificable continuï sent in edificable, això és un menor impacte, i no buscar fórmules per fer tot el contrari i, per tant, per facilitar una construcció que fins ara no era permesa. Això és amb habitatges, però la teoria és exactament aplicable amb les finques que també tenen previst vostè la possibilitat que es puguin agrupar, a més, com hem vist, amb substancials rebaixes de parcel·les mínimes fins a un 25%.

I, per acabar, només fer una referència a una de les coses que ens ha llegit vostè i que, efectivament, com li ha dit també la portaveu anterior, simplement s'ha limitat a ratificar llegint el que ja està publicat a la seva proposta, ens parla d'idiosincràsia diferent d'Eivissa i Formentera, i jo crec recordar que en algun moment ja li he dit, no entenc què vol dir això, i només se m'acut una explicació o justificació. Si el que vostès volen dir amb això, amb aquesta afirmació és que a Eivissa i a Formentera hi ha més especuladors i més infractors urbanístics per metre quadrat que a cap de les altres illes, hi estam d'acord, si no és així, és una falsedat.

(Aldarull a la sala)

EL SR. PRESIDENT:

Torn de contrarèplica, Sr. Marí.

EL SR. MARÍ I TUR:

Gràcies, Sr. President. Bé, el Sr. Ramon ha dit que no donava molt de si la meua intervenció, jo crec que la seva no arriba ni a molt, no en té mica, i li vull recordar que aquí es parla, com en el cas de la Sra. Vadell, del tema d'una discriminació respecte de les altres illes, jo no sé on eren vostès quan va venir el Govern de les Illes Balears a Eivissa a aprovar una llei de camp de golf que discriminava totalment l'illa d'Eivissa i permetia fer camps de golf a Mallorca i a Menorca i no els permetia a Eivissa.

(Aldarull a la sala)

Hem d'estar a les verdes i a les madures, i deixin que els civissencs ens organitzem de la manera que creim.

Aquí se'ns critica també que aquesta llei que feim es fa per a coses concretes, igual que s'havia fet a altres bandes, crec que els darrers esdeveniments de jutjats sobre aquesta casa que a vostès els preocupa tant de quan jo era alcalde i que es va donar, i ho dic perquè tothom ho sàpiga, amb tots els informes favorables, tant dels tècnics municipals, com del consell, com de l'assistència jurídica que vàrem tenir en el consell, hi ha hagut una sentència que va trobar una part que cap dels tècnics havia aprovat, però que en cap moment, i vostès ens varen acusar aquí repetidament l'any passat, quan dèiem que havíem, aprovat una llei de mesures especials per legalitzar aquesta casa, i la llei ens va retre compte, com jo vaig defensar en aquell moment, que es feia per a la generalitat d'unes cases

determinades en una situació, i no concretament com aquesta. Sra. Vadell, aquestes normes específiques no es fan per a ningú en contret, es fan per solucionar tota una tira de qüestions, que és una problemàtica a Eivissa amb el PTI, però no per concretar res en concret.

Crec que la intervenció que han tengut els parlamentaris que m'ha precedit en aquesta rèplica, tampoc no ha aportat res nou al debat i tampoc no vull aportar res més jo que el que he dit anteriorment.

Moltes gràcies, Sr. President.

(*Alguns aplaudiments*)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Marí.

Si cap grup no demana votació separada, faríem votació conjunta de les esmenes RGE núm. 5245, 47, 48, 49, 50, 51, 52, 6546, 47, 48, 49, 50, 51, 6610, 11, 12, 13, 14 i 15. Senyores i senyors diputats, ens preparam per a la votació. Passam a votació.

25 vots a favor, 26 en contra, per la qual cosa queden rebutjades aquestes esmenes.

Si cap grup no demana votació separada, faríem votació conjunta del títol de la proposició i dels articles 1,2, 3, 4, 5 i 6 del dictamen. Senyores i senyors diputats, passam a la votació dels articles.

28 vots a favor, 25 en contra, cap abstenció.

A continuació, passam al debat de les esmenes que es mantenen a la resta de l'articulat, a la disposició derogatòria, a la disposició final i a l'exposició de motius del dictamen, RGE núm. 5245, 5253, 54, 55, 56, 57, 58 i 60 del Grup Parlamentari d'Esquerra Unida i Els Verds. Per defensar les esmenes, té la paraula el Sr. Ramon.

EL SR. RAMON I JUAN:

Gràcies, Sr. President. Continuarem amb algunes consideracions generals abans d'entrar als articles que falten. Jo voldria dir en primer lloc que aquesta és una norma que estableix que la funció de tota classe de sòl és la de ser edificat i que per tant, a l'àmbit d'Eivissa i Formentera s'han d'eliminar totes les restriccions que posin entrebancs a aquests objectius, fins aconseguir que no quedi ni una sola hectàrea, ni un sol metre quadrat de sòl rústic que mereixi aquest nom.

I pensam, per què l'equip de Govern d'Eivissa i Formentera ha aprovat i remès al Parlament una norma d'aquestes característiques? Idè l'únic que se'ns acut és que és per pagar favors, per compensar a tots aquells que els ajudaren a guanyar les eleccions, a tots aquells que anaven dient que si tornava guanyar el pacte no vendrien més turistes, que no hi hauria feina per a ningú. Els que varen fer la feina bruta, bàsicament especuladors urbanístics. I l'equip de Govern del Consell d'Eivissa i Formentera està format per persones ben nascudes, per estómacs agraïts i saben tornar els favors. Als que les

donaren suport ja poden dir-los: mirau, ja teniu el que volíeu, barra lliure. S'han acabat les restriccions, ja cap norma autonòmica o estatal impedirà que pugueu dur endavant els vostres desitjos. I pensam nosaltres, el President del Govern permetrà una aberració d'aquestes característiques? Ell que és un defensor aferrissat de la Constitució, ell que de cap manera pot permetre que una comunitat reclami competències que no tenen les altres. Com pot permetre que a unes illes no regeixi la legislació balear? No serà idè que el Sr. Matas també és una persona agraïda i recorda gràcies a qui ha pogut tornar al Consolat de la Mar?

I ens preguntam, és que la legislació actual no permetia un grau d'autonomia suficient en els consells insulars per aprovar els seus plans territorials? No sembla que sigui així, el Consell de Menorca i el de Mallorca els han pogut aprovar amb la legislació que hi havia. Fins i tot, a les Pitiüses hem tengut prou autonomia per declarar urbans terrenys inestables situats a penya-segats i quan plou una mica més del que és habitual, resulta que es desplacen cap a la mar i se'n porten els edificis que hi ha allà. O per validar actuacions de batles del PP que declaren urbà sòls rústics per decret, d'un dia per l'altre, ho delimiten i això és urbà. El PTI dóna validesa a aquestes actuacions. O també, ara està molt de moda, promoure circuits de motocross dins sòl protegit.

Bé, passem a l'article 7. "Es permetrà delimitar nuclis rurals...", recordem què és això de nuclis rurals. Els nuclis rurals són aquestes petites aglomeracions de construccions il·legals en sòl rústic i amb la fórmula de nuclis rurals es permet regularitzar la seva situació i que segueixin edificant a les parcel·les que queden dins aquesta delimitació. Bé, aquests nuclis rurals a Eivissa i Formentera fins i tot se podran delimitar també a l'interior de les àrees de protecció territorial de Costes. Això també deu ser idiosincràsia particular. Allà dins també es poden delimitar aquestes i es podran seguir donant llicències en sòl rústic que s'han transformat, però que ja no serà rústic comú, sinó de protecció de costes, allà encara podran donar, si queda delimitat aquí dins, més llicències. Realment se'ls escapen pocs foradets.

Article 8. Bé, amnistia urbanística. Això no ens sorprèn, el que ens sorprèn és que només sigui per a Eivissa i Formentera sent del PP. Però no només que es faci una amnistia urbanística, sinó que es permet a aquestes cases il·legals, que s'amnistien, es permet que es puguin ampliar ara legalment.

Article 9. També es permet l'ampliació d'aquells habitatges unifamiliars que estiguin ubicats, legal o il·legalment perquè pot canviar la normativa, però que estiguin ubicats en sòls que actualment la normativa diu que no es permès l'ús d'habitatge. No és permès, però n'hi havia un, idè el poden ampliïn.

Article 10. Es permet també la introducció de noves formes de comercialització turística, que només són d'Eivissa i Formentera, fora de la normativa general i entre d'elles, per posar un exemple, el servei de lloguer d'una habitació en un habitatge unifamiliar. Supòs que aquesta és l'aposta per la qualitat de l'oferta turística que es propugna des del PP.

Article 11. No té pèrdua. Es permet construir camps de golf a parcel·les vinculades a habitatges unifamiliars que ja estiguin construïts, el terreny dels quals sigui vinculats a aquest ús. És

una mesura que tracta de conjugar dues obsessions del PP, una, la dels camps de golf, i l'altra, la construcció indiscriminada a sòl rústic. Amb aquesta última han aconseguit que no quedi sòl lliure d'edificacions i conculcarem els camps de gols que volem fer, idò bé, aprofitarem els terrenys vinculats a l'ús d'habitatge unifamiliar i allí també hi podrem fer camps de golf. Això els ho deia en comissió, em recorda aquella cançó infantil que diu "*El patio de mi casa es particular*", però aquest ho serà molt més, perquè podrà haver-hi en *el patio de mi casa*, en els habitatges hi podrà haver camps de golf ara, als habitatges familiars en sòl rústic. Ara bé, aquella cançó continuava dient "*se moja cuando llueve como los demás*", aquests no, aquests no, aquests *se mojan todos los días*, s'han de regar, amb aigües dessalades o aquestes coses, els camps de golf situats en aquests indrets.

Article 12. Aquí ja reconeix una idiosincràsia particular pels batlles del PP, supòs que és pels batlles del PP d'Eivissa i Formentera, pel que es veu aquests tenen una capacitat congènita per aprovar els instruments de planejament adients. I per aquest motiu es permet que puguin substituir els plans generals per normes subsidiàries. Ara bé, els batlles de les altres illes, fins i tot els del PP, fins i tot els del PP, es veu que no tenen aquest tipus de limitacions, i no és necessari que disposin d'aquesta dispensa legal.

Bé, entrem a la disposició derogatòria on no hi ha res que tenguim pèrdua. Deroga qualsevol tipus de legislació, ben clarament. No només la del mateix rang, no, qualsevol tipus de legislació, hem d'entendre que fins i tot la de caràcter bàsic de l'Estat. Bé, com a mínim aquí parlem clar, s'hauria d'agrair aquesta claredat, perquè, la veritat, una vegada polvoritzat el principi constitucional d'igualtat de tots els ciutadans, cosa que ja s'havia vist aquest matí que no és que sigui estrany en el Govern del PP, aquesta norma es polvoritza quan no s'aplica igual a una illa o a l'altra la mateixa norma o el mateix espai. Vulnera també de manera flagrant la Llei estatal del sòl, aquella que es va aprovar quan governava el Sr. Aznar, la del PP, en aquesta l'ús de sòl rústic que vostès estableixen aquí, va en contra d'aquesta llei. Bé, jo crec que, sincerament, ni el Sr. Ibarretxe arribava tan lluny amb el seu grau d'autonomia.

Com que veig que és hora d'acabar, voldria fer una crida, no sé si tindrè molt d'èxit, als diputats i a les diputades de la majoria, encara tenen l'oportunitat d'evitar aquesta aberració, aquesta proposta d'emparar totes les il·legalitats urbanístiques i de destrucció sistemàtica del sòl rústic a les illes d'Eivissa i Formentera. Si encara n'hi hagués algun que no estigués sotmès a la voluntat dels especuladors, si encara queda una mica de dignitat parlamentària, si es creu amb la igualtat de tots davant les lleis, encara som a temps d'impedir aquesta vergonya. Votin a favor de les esmenes de supressió i evitin que es consumi aquest atemptat contra el territori, aquesta autèntica aberració jurídica també. És el que els demanam des del Grup Parlamentari Esquerra Unida i Els Verds.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Ramon. Per defensar les esmenes del Grup Parlamentari PSM-Entesa Nacionalista, té la paraula la Sra. Vadell, són les esmenes 6538, 39, 40, 41, 42, 43, 44, 45 i 6552.

LA SRA. VADELL I FERRER:

Gràcies, Sr. President. En el debat anterior, de manera molt general havia fet un repàs de tots els articles de la llei i em quedava fer comentaris sobre l'exposició de motius. L'exposició de motius crec que es va haver de posar imaginació per poder-la redactar, perquè realment la justificació d'aquesta llei és molt difícil i, efectivament, l'exposició de motius, a més de ser contradictoris els motius que s'exposen, són molt febles.

El que diu l'exposició de motius de la Llei 9/99, de mesures cautelars i d'emergència, que diu "L'actualitat en matèria territorial i urbanística a les Illes Balears es caracteritza per la intensa pressió edificatòria sobre el sòl rústic", això és veritat i continua sent veritat igualment, fins i tot ha empitjorat, continua sent actual, i amb una pressió, si bé més forta que quan es va aprovar la Llei 9/99, per tant no entenem per què davant aquesta intensa pressió edificatòria sobre el sòl rústic, encara es permet molta més edificació sobre el sòl rústic, el que s'hauria de fer, el que s'hauria d'imposar és una normativa més restrictiva, segons el nostre punt de vista, i no posar aquesta excusa per permetre més edificació en sòl rústic. Per tant, primera contradicció.

La proposta de llei, a l'exposició de motius, justifica la derogació dels efectes retroactius d'aquesta llei perquè provocaren efectes desfavorables als drets legítims dels ciutadans. S'ha de repetir una vegada més que les determinacions de la Llei 9/99 no varen provocar efectes desfavorables als ciutadans, ni aquests es veren afectats de forma injusta i contrària a la seguretat jurídica, no és cert, això. Senyores i senyors diputats, repetirem una vegada més damunt la tribuna que el dret a edificar, el dret a edificar el dóna el planejament, la planificació municipal, autonòmica o insular, el que sigui, però no el dóna mai la propietat, per tant un propietari no té dret damunt el territori, no té cap dret a no ser que l'hi doni una norma de caràcter superior. Per això precisament no poden fer el mateix tots els propietaris, a cada lloc, a cada indret, a cada zona, segons el planejament es poden fer unes coses i no unes altres.

Continuam amb un altre argument de l'exposició de motius. Els consells tenen facultats d'ordenar el seu territori de manera autònoma, això és cert, però no hem d'oblidar el que es transcriu a la Llei 14/2000, "el Govern de les Illes Balears ha d'esdevenir garant dels aspectes d'ordenació que transcendeixin l'àmbit insular", i què és el que transcendeix l'àmbit insular i que el Govern té l'obligació de garantir? Jo crec que no hi ha res més raonable que sigui l'ordenació, la protecció del territori, de l'economia, de la qualitat de vida dels ciutadans perquè sigui d'una manera equilibrada. El Govern ha de cohesionar el territori i ha de cohesionar el dret dels ciutadans, i aquesta proposta de llei el que fa és deixar el futur del territori de les Pitüses a uns nivells inferiors als de Mallorca i Menorca, per tant el Govern no hauria de permetre aquest desgavell, hauria de preveure un equilibri proteccionista i evitar que hi hagi una baixada en la qualitat territorial de dues de les quatre illes.

La Llei 2/2001, de 7 de març, d'atribució de competències als consells insulars, defensa un model territorial propi, també és ver, però defensar un model territorial propi no vol dir que hagi de ser pitjor que els altres, no vol dir que hagi d'empitjorar els defectes de l'actual. I el que entenem des del PSM és que

s'hauria d'aspirar, s'ha d'aspirar a models que avancin i no que siguin una passa enrera.

I ja per acabar, hem parlat molt de la idiosincràsia pròpia d'Eivissa i de Formentera i podem estar d'acord que hi hagi una idiosincràsia diferent a la de les altres illes, però no vol dir que el respecte a la idiosincràsia hagi de ser una carta en blanc per poder fer qualsevol barbaritat. No s'ha de permetre, amb l'excusa de la idiosincràsia, una pèrdua de la qualitat territorial, social o turística perquè, com he dit abans, al debat anterior, hi ha una part d'aquesta societat, una part nombrosa d'aquesta societat que s'hi ha manifestat en contra, i a més molt ostentament, perquè crec que per primera vegada a la història d'Eivissa i Formentera hi va haver una massa de gent extraordinàriament alta que es va manifestar en contra de les polítiques urbanístiques i d'ocupació del territori que fa el Partit Popular. Jo que, finalment això, idiosincràsia no vol dir que tothom pensi igual, sinó que una gran part de la societat d'Eivissa i de Formentera demana seny i demana que es faci un model territorial adequat i respectuós amb la idiosincràsia del territori, no amb la idiosincràsia dels habitants.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sra. Vadell. Per defensar les esmenes del Grup Parlamentari Socialista, 6609, 16, 17, 18, 19, 20, 21, 22 i 23, té la paraula el Sr. Boned.

EL SR. BONED I ROIG:

Gràcies, Sr. President. Senyores i senyors diputats. Jo he de confessar que no som tan optimista com el portaveu del Grup d'Esquerra Unida i Els Verds, que encara té l'esperança que aprovin alguna esmena, jo tenc molt clar que no serà així, però no per això deixarem de fer la corresponent crítica a aquesta proposta de desprotecció territorial que vostès volen aprovar.

I passant a l'article 7, que parla de delimitació de nuclis rurals a àrees de protecció territorial de costes, els vull recordar que ja en el debat que hi va haver en el Consell vàrem manifestar el nostre vot contrari a la fórmula que vostès havien triat per acabar regularitzant tots aquests grups de cases construïdes il·legalment en sòl rústic que, si bé estàvem d'acord que havia de buscar-los una sortida, no hi estàvem amb la proposta definitiva que vostès han aprovat. Però és que, no contents amb això, aquí tenim encara una passa més, i és que, aquest article el que fa és delimitar els nuclis rurals fins i tot en aquelles àrees de protecció territorial de costes, això si simplement ho entenguéssim així i no pensàssim en res més, semblaria que no té més importància, ara bé, el resultat real de l'aplicació d'aquest article és una mica més preocupant perquè una de les conseqüències directes de l'aprovació d'aquesta llei i de l'aprovació d'aquest article en concret serà que es veuran regularitzades i permeses determinades activitats que, de fet, en aquests moments són prohibides precisament en aquestes zones, via la incorporació d'aquests nuclis rurals a aquestes àrees de protecció de costes es veuran a partir d'aquests moments regularitzades.

De la incorporació a l'ordenació d'edificacions fora d'ordenació tan sols d'entrada el que volem fer constar és que és

la confirmació d'un desafortunat camí que varen començar vostès a recórrer ja l'any passat per aquest mateix temps i, si recorden, en aquells moments hi havia modificació normativa tramitada de forma encoberta dins una llei d'acompanyament, varen aprovar una amnistia per a determinades edificacions il·legals, com ja he dit abans, la jugada no els va sortir bé del tot, però vostès ho intentaren, i ara, com que amb allò hi va haver algun problema i encara tenim alguna cosa pendent per resoldre, una vegada més intenten alterar la política territorial adoptada a les Illes Balears i concedeixen una nova amnistia general a totes les il·legalitats, sense distingir, a més, ni tan sols el grau de gravetat de cadascuna d'aquestes il·legalitats.

Quant a l'ampliació d'habitatges si tenen sòl rústic, crec que és molt descarat, més descarat del que seria deduïble, si un tan sols llegeix el títol d'aquest article, ja que realment el que es permetrà serà l'ampliació d'habitatges existents en sòl rústic on aquest ús d'habitatge està prohibit, i no parlen vostès, simplement, del sòl rústic comú. Però és que no s'aturen aquí i ja que aquesta ampliació, una vegada (...) autoritzada, permetran vostès que ni tan sols per a aquesta ampliació s'hagi de sotmetre al que està previst a la Llei del sòl rústic i al seu article 28, pel que fa referència a la superfície màxima construïble i al percentatge d'ocupació de parcel·la. Ni tan sols això respectaran vostès.

Sobre la regulació de l'oferta turística a sòl rústic, també és continuació d'una proposta que ja recull també el Pla territorial insular i que suposa el lleure ús turístic del sòl rústic. El Pla territorial permet en sòl rústic la construcció de nous hotels, tal com ho senten, permet la construcció de nous hotels en sòl rústic, i no necessàriament han de ser ni hotels rurals ni agroturismes. Serà suficient amb la declaració d'interès general del Consell, això sí, que siguin projectes d'extraordinària qualitat i que tots ells siguin establiments de cinc estrelles, però amb això bastarà i, per tant queda clar, crec, que no es tracta que el Pla territorial insular reguli l'oferta turística segons les condicions que marquen les DOT, i vull entendre com una presa de pèl, la justificació que pretenen adaptar l'oferta turística a l'especificitat de cada illa. L'únic que representa aquest article és que Eivissa i Formentera a partir de l'aprovació d'aquesta llei passa a ser tot el seu sòl rústic bo per a ús turístic.

A l'article 11, la compatibilitat de la vinculació d'activitat en camps de golf, bé, crec que s'ha dit ja suficientment per part d'altres portaveus, però crec que hi ha una qüestió que no podem deixar passar. El que fan amb la proposta és fer compatibles les dues vinculacions, la de golf i la de residència unifamiliar dels mateixos terrenys, no deixa de ser sorprenent, però uns terrenys que són per a habitatge unifamiliar aïllat en sòl rústic es podrà vincular a camp de golf sense oferta complementària. És a dir, utilitzaran terrenys amb oferta complementària incorporada, podríem dir, la qual cosa els ajudarà que els camps de golf, realment, siguin més profitosos, segurament és el que vostès busquen.

I l'article 12, la revisió dels plans generals d'ordenació. Evidentment aquí es produirà un nou greuge d'uns municipis respecte dels altres, uns estaran obligats a revisar els seus planejaments d'una manera i els altres ho podran fer-ho, i estic segur que aquesta proposta està feta una vegada que s'ha vist l'èxit que ha tengut per a algun municipi de l'illa d'Eivissa aquest sistema de revisió del planejament municipal i que ha

permès, sense cap dubte amb la col·laboració del Consell, tapar diverses irregularitats urbanístiques i territorials.

De les disposicions derogatòria i final, crec que tan sols podem dir que no hi podem estar d'acord, perquè no volem que es derogui absolutament res del que hi ha, ens sembla que està bé, és suficient, els altres consells han tengut prou amb el que tenim per aprovar els seus plans territorial i, per suposat, no estarem d'acord que entri en vigor aquesta proposta. Per tant, també tenim esmenes de supressió a la disposició derogatòria i a la final.

I, per acabar, em referiré a l'exposició de motius, perquè és precisament en aquest apartat on intenten vostès justificar, sense èxit, des del nostre punt de vista, la necessitat d'una proposició com aquesta. Hi ha sobretot dos arguments d'especial rellevància, defensen vostès que l'aprovació de la Llei 9/99 i més concretament que els efectes retroactius, i ara llegiré literalment el que diuen, "provocaren efectes retroactius i desfavorables als drets legítims dels ciutadans els quals, en base al principi de confiança legítima en les institucions, pel que fa a la normativa aplicable al sòl rústic, varen veure's perjudicats de forma injusta i contrària al principi de seguretat jurídica". I aquí no podem sinó manifestar el nostre més absolut rebuig que una proposta de llei que ha de ser aprovada en aquest parlament introdueixi una afirmació com aquesta. I els pregun, com poden vostès, senyors diputats, i com podrà aquest parlament assumir que en aquesta mateixa cambra s'aproven lleis amb objectius tan sols de perjudicar els drets dels ciutadans. Ja els vaig avisar en algun altre moment que aprovar una proposta com aquesta significarà que els ciutadans de Mallorca i de Menorca sobretot estaran legitimats per sol·licitar les corresponents indemnitzacions a l'administració autonòmica.

La llei que ens proposen no és una simple modificació per adaptar el Pla territorial insular a una identitat diferenciada o a uns assentaments humans diferents, la norma que ens proposen té com a objectius bàsic alterar la política territorial que fins ara es podia considerar coordinada i també integrada. Les DOT, senyors diputats, disposen a la seva exposició de motius que aquestes DOT resulten fonamentals per tal de garantir una ordenació homogènia d'aquells elements que tenen una vocació supramunicipal i han de ser tractats amb una visió més general per damunt d'interessos particulars o localistes. Aquest argument de les DOT, vostès, a dia d'avui són a punt de tombar-lo i deixarà de tenir cap sentit.

I, què dir de la referència que fan al tema de seguretat jurídica? Qui podrà creure que aprovant aquesta proposta per tal que les normes i les lleis tinguin un significat diferent per a unes illes cap a les altres equival a més seguretat jurídica? Jo crec que és increïble, ningú no es pot creure que això sigui tal com vostès ho pinten.

Resumint, perquè ja no tenc més temps, senyores i senyors diputats, el que vostès pretenen, el que pretén el Partit Popular amb aquesta iniciativa legislativa és, de fet, que a Eivissa i Formentera es permeti i es possibiliti la construcció allà on no es podia edificar a sòl rústic, que es permeti i es fomenti la creació de nuclis de població en sòl rústic, també en sòl rústic protegit, regularitzaran de forma generalitzada les edificacions il·legals, possibilitaran una regulació pròpia de l'oferta turística

a sòl rústic i, com no, facilitaran els camps de golf en sòl rústic, ignorant algunes restriccions que vostès mateixos han aprovats.

Ara sí, per acabar i aprofitant que la tenim aquí, Sra. Barceló, jo sí que li volia fer un petit comentari. El president del Consell d'Eivissa i Formentera, sap el que diu, en petit comitè, o no tan petit perquè també ho ha declarat a la premsa, que li agrada molt l'urbanisme de Menorca, Sra. Barceló. Després d'això queda clar el que li agrada i ho demostren amb l'aprovació d'aquesta llei, però és clar que li agrada només per veure'l de lluny o per anar-hi de vacances, perquè quan és a casa seva, com més lluny millor aquest urbanisme que practica vostè a Menorca, Sra. Barceló. I, de fet, gràcies a vostès, senyors diputats del Partit Popular, la veritat és que desgraciadament, a partir d'aquests moments, Eivissa i Formentera seran diferents i no seria desitjable que fos així. Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Boned. Sr. Marí.

EL SR. MARÍ I TUR (Antoni):

Gràcies, Sr. President. Sr. President del Consell Insular d'Eivissa i Formentera, em sap greu que s'hagi de fer enrere en el que deia que li agradava l'urbanisme de Menorca, perquè just ho estic llegint a un full que diu que el consell aprova la modificació del PTI i assegura que té total seguretat jurídica. No sé, si abans li agradava, si ara amb aquesta modificació li continua agradant, enhorabona, enhorabona a tots.

(Remor de veus)

El Sr. Ramon ha fet una exposició aquí dient que aquesta llei es feia per a estòmacs agraïts o no sé com ho deia. Vull dir que no sé si es fa per a estòmacs agraïts o per a morts de fam, no ho sé, però li voldria fer una reflexió: si no pensa que d'alguna manera el fet que es modifiqui o que s'aprovàs o que es guanyassin les darreres eleccions a Eivissa i Formentera no va ser perquè la gent estava cansada de la política que hi havia hagut anteriorment. No pensa que les modificacions que va prometre el Partit Popular per fer amb l'urbanisme que havia dut a un desencant a la majoria de la població va ser el que va fer perdre les eleccions? També hem de reflexionar tots en aquest aspecte.

I torn repetir que a l'illa de Menorca vostès ens diuen de modificacions, i a l'illa de Menorca no hi ha hagut cap problema per modificar el PTI que varen fer al cap d'un temps per no haver d'entrar en temes de compensacions que hi havia, o sentències que hi havia també en aquest aspecte.

(Més remor de veus)

No faig més que referència a allò que vostès han volgut dir abans.

(Aldarull a la sala)

I anant a allò que és un altre aclariment que tenia aquí, Sra. Vadell: seria un honor per a mi pertànyer al Consell Insular d'Eivissa i Formentera; no hi estic, vull dir que les aportacions que jo faig són de *motu proprio*, no perquè des del consell

m'hagin dit el que havia de fer o que me'ls hagi llegit allí, ni molt menys.

Anant als temes de l'articulat, (...) de nuclis..., l'article 7, amb la delimitació de nuclis rurals a les àrees de protecció territorial de costes, el PTI, seguint la Llei de sòl rústic, preveu i regula els nuclis rurals a delimitar pels ajuntaments i es dona la circumstància que dins un nucli rural segons es delimiti es podran permetre, a les parcel·les interiors, edificacions. El que es fa amb aquesta llei és que els nuclis rurals delimitats no podran créixer, però sí edificar-se les parcel·les interiors buides. Per tal cosa com sigui que existiran nuclis delimitats actuals, actualment, dins i que no creixeran dins l'àrea de protecció territorial de costes, i si la idea és no transformar la fisonomia preexistent del paisatge, s'estableix amb aquest article que la delimitació dels nuclis rurals a sòl rústic no resultarà incompatible amb la delimitació d'APT. S'ha de recordar que, segons la matriu de directrius d'APT, l'ús d'habitatge en aquest cas resultaria prohibit.

A l'article 8, amb la incorporació de l'ordenació, els podria justificar un per un o fil per randa tot el que justifica el fet d'aquest article, però ja se'ns fa tard i és llarg, i els he de dir que el que ara es pretén és que el promotor -i per això que aquí s'ha dit per què es deien normes tributàries, també, és perquè intervenen factors econòmics en aquesta llei- és que el promotor haurà d'abonar a l'ajuntament en el moment de la concessió de la llicència municipal un 10% sobre el valor de l'obra realment executada, i les quantitats ingressades per aquest concepte s'hauran de destinar a l'adquisició i a la recuperació, protecció i gestió sostenibles d'espais i recursos naturals o a l'adquisició de terrenys per dur a terme les operacions de compensació. Recuperem la idea d'aconseguir fons per a determinades actuacions que es creà l'any 1998 a la CAIB i que la Llei d'ecotaxa també recollia en aquell moment i vostès tampoc no protestaven llavors.

L'article 9, amb l'ampliació d'habitatges existents en sòl rústic, aquest article dona resposta a una realitat preexistent a l'illa d'Eivissa i a l'existència d'habitatge a zones on l'ús resulta prohibit, i preveu que es pugui permetre la seva ampliació d'acord amb els instruments d'ordenació i per dar habitabilitat a aquests habitatges.

Amb la regulació de l'oferta turística a sòl rústic, aquest article desenvolupa el que ja deia l'article 24 de les DOT, però aclareix que el PTI pot regular a sòl rústic tots aquells aspectes que afecten l'oferta turística. A dia d'avui, per la Llei 3/96, el consell exerceix competències executives i de gestió en matèria d'ordenació turística, però la potestat reglamentària normativa externa se la reservà el Govern de la CAIB a l'esmentada llei. Per tal cosa, en principi per regular aspectes normatius de l'oferta turística ja regulats malgrat amb rang parlamentari pel Govern de la CAIB, fa falta habilitació legal, que és el que es fa aquí.

A l'article 11, la compatibilitat de la vinculació de l'activitat de camps de golf, i que el Sr. Ramon ha volgut fer una broma amb "*El patio de mi casa*", jo, Sr. Ramon, no sé si vostè *se moja o se lava*; el que sí és segur és que el Partit Popular es mulla, *se moja*, perquè en el seu programa electoral va prometre arreglar totes aquestes qüestions, i per dar qualitat turística a l'illa d'Eivissa es va comprometre a promocionar, si era

necessari, camps de golf, i com que la realitat d'Eivissa i Formentera fa, cosa que no fa a altres illes, una edificació disseminada al llarg de tota l'illa, fa pràcticament impossible trobar superfícies suficients per fer un camps de golf, i sense edificar més i sense allà on no hi ha oferta complementària permet que aquells terrenys que estan actualment ubicats dins una finca i tenen una casa i, per tant, no es pot segregar aquesta casa de la resta del territori, s'aprofita aquest territori per fer camps de golf, però no per a altre aprofitament.

(Aldarull a la sala)

A l'article 12, la revisió dels plans generals d'ordenació urbana mitjançant normes subsidiàries i complementàries, s'ha fet molta referència aquí moltes vegades a la meua condició d'haver estat alcalde al municipi de Sant Antoni i, com a tal, conec perfectament la dificultat que hi ha a municipis petits per desenvolupar una normativa o un urbanisme mitjançant un pla general. La mancança de tècnics que facin possible desenvolupar-lo, la mancança de personal que pugui controlar i dirigir tot el desenvolupament econòmic que exigeix un pla general d'ordenació, i altres qüestions que els podria enumerar, fan convenient que es pugui desenvolupar per un sistema més àgil que són les normes subsidiàries, que no difereix molt, més que en el seu programa i en els seus compliments econòmics, algun, del que són les normes subsidiàries. El fet que existeixi una norma subsidiària no és un instrument de rang inferior a un pla general, que permeti altres coses que un pla general permeti o deixi de permetre, no és en absolut sinó dar facilitat a una realitat que és el que consell insular en aquest cas vol posar els peus en terra en totes les qüestions que aquí desenvolupa, que si hi ha ajuntaments petits, com Sant Antoni, o Sant Joan, o Sant Josep, o Formentera, que són ajuntaments petits de menys de 25.000 habitants, tinguin la potestat d'ordenar el seu urbanisme mitjançant un pla general, unes normes subsidiàries, perdo.

I per acabar a la disposició derogatòria es diu que queda derogada a l'àmbit territorial de les illes de Formentera, naturalment, i com sigui que les determinacions de la present llei afecten directament o indirectament lleis autonòmiques preexistents, es preveu que a l'àmbit territorial de les illes d'Eivissa i Formentera queden derogades les disposicions que s'hi oposin, perquè si no, no seria possible desenvolupar aquestes normes que per voluntat pròpia el Consell Insular d'Eivissa i Formentera vol fer, i això li permetrà, i en aquest cas sí que és d'una manera generalitzada, segurament a algú que està en aquest parlament i que no és precisament de l'equip que governa, solucionar i legalitzar alguna de les seves coses que tenia fetes d'una manera irregular.

Moltes gràcies, Sr. President.

(Aldarull a la sala i alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

En torn de rèplica, Sr. Ramon...

EL SR. RAMON I JUAN:

Moltes gràcies, Sr. President, i molt breument, perquè crec que ja no té massa sentit continuar molt aquest debat.

Jo simplement vull desfer unes fal·làcies que es diuen aquí. Home, es diu que els nuclis rurals és seguint la Llei del sòl rústic. Miri, Sr. Marí Tur, si fos seguir la Llei de sòl rústic no tenien per què enviar aquí cap modificació legislativa. És per anar més enllà, per fer el que no els permet, lògicament. Si no, no ho durien aquí.

Regular l'oferta turística. Ja els ho permetien les lleis; i per què porten aquí una modificació? Efectivament, van més enllà, i ja està, no enganyi la gent. És així, vostès modifiquen això, ho reconeixen per altres bandes però aquí diu: "és que simplement aplicam allò que hi havia". No, no apliquen el que hi havia, van més enllà i fan modificacions de normes de caràcter general en favor dels seus interessos.

Allò de plans generals i normes subsidiàries, home!, si vostè té tan clar, com a exbatle, que és molt difícil per als ajuntaments fer plans generals, no sigui tan dolent i ofereix també allò bo als altres. El que no té sentit és que allò que és vàlid per a una illa, en plans generals, en normes subsidiàries o en el que sigui, no sigui vàlid per a les altres.

I derogatòria. No, la derogatòria no diu que deroguen les lleis autonòmiques o les lleis d'igual rang, diu que queda derogat tot allò que s'hi oposi i, de fet, *de facto*, allí amb el contingut vostès es carreguen la Llei de sòl estatal en concepte de sòl rústic, la Llei de sòl rústic de les Illes Balears i un munt de coses més. Vull dir que actuen sobre legislació general i estan al marge d'aquesta legislació. Això resulta -segurament és una equivocació- resulta sorprenent que diguin totes les lleis, però és que efectivament vostès no en respecten cap ni una a l'hora d'imposar allò que els interressi i deroguen llei estatal, autonòmica, el que faci falta.

Moltes gràcies, Sr. President.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Ramon. Pel Grup Parlamentari PSM...

LA SRA. VADELL I FERRER:

Sí, gràcies, Sr. President. Sr. Marí, és vera, he tengut un lapsus. L'he relacionat a vostè amb el consell, però és que potser hauria d'haver dit que, el PTI, no l'ha fet el consell sinó que l'ha fet el PP. Potser és això que m'he embullat una mica.

(Remor de veus)

La veritat és que aquesta llei és..., tot són..., o sigui, ja el títol no s'hauria de dir el que es diu, "mesures per ordenar l'urbanisme..." i tot això, sinó que hauria de ser "Llei de mesures per afavorir i fomentar i facilitar la construcció de qualsevol cosa en qualsevol lloc", perquè hotels, habitatges, camps de golf, tot es podrà fer pertot arreu. Per tant no digui que és una llei que regula la construcció, sinó que fomenta la construcció i impedeix qualsevol posterior regulació.

I una altra cosa que ha dit és que ha recriminat al consell de Menorca o..., no és que l'hi hagi recriminat sinó que l'hi ha apuntat, que ha modificat el seu PTI, però és que vostès no modifiquen el PTI, vostès modifiquen les lleis generals de la comunitat autònoma per adaptar-les al seu PTI. És això el que

jo trob que és pervers. I crec que ja no tenc res més a dir perquè aquest debat s'ha allargat molt i és una llei curta, una llei que sí que tindrà unes conseqüències molt greus i tindrà unes conseqüències llargues, però en el debat, com que n'hem tengut moltes ocasions, em pareix que ja hem dit tot el que havíem de dir. Nosaltres no tenim cap esperança ni una perquè la veritat és que vostès s'han manifestat molt fermes en l'aprovació d'aquesta llei, però la veritat és que no els desitjam cap èxit ni un en l'aprovació d'aquesta llei.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Vadell. Pel Grup Parlamentari Socialista...

(Remor de veus i conversa inaudible)

EL SR. BONED I ROIG:

Gràcies, Sr. President. Senyores diputades, senyors diputats, jo també tenc gana, eh?, també me'n vull anar a dinar, no tenc cap interès a continuar aquí fins segons quina hora.

Sr. Diputat, Sr. Portaveu del Partit Popular, vostè abans parlava del que aportàvem o no uns i altres i sincerament vostè sí que ha aportat poca cosa a la seva intervenció que no coneguéssim ja i que no fos més que manifesta i vinculada als interessos del seu propi partit.

Sobre el tema de l'article 8 i d'aqueixa regularització d'edificacions fora d'ordenació, li diré que no tan sols vostès regulen edificacions il·legals sinó que, a més a més, permeten i estableixen les fórmules perquè aqueixes edificacions il·legals puguin ser ampliades. Jo crec que segurament per a vostès aquell premi és just a aquests constructors il·legals que porten tants d'anys patint aquesta injustícia de veure com han hagut de fer aqueixa construcció enmig d'un bosc moltes vegades sense permisos, i que en compensació per tot el que han hagut de patir vostès els permetran que amplii aquests habitatges, i no tan sols això, perquè tampoc no han de ser extremadament seriosos en aquest sentit, idè també no preveuen ni tan sols una sanció econòmica digna, perquè aquest 10% sobre el valor inicial de la construcció vostès saben que en molts de casos no deixen de ser quantitats més que ridícules i res més.

Sobre el tema de l'article 12, de la mancança que tenen molts de municipis per poder revisar els seus plans generals, hi estam d'acord, hi estam d'acord, però dubto molt que la millor manera de solucionar les mancances que tenen els municipis i per part, sobretot, d'un consell insular, sigui proposar a aquest parlament que modifiqui la llei perquè els municipis puguin fer una altra cosa del que fins ara estan obligats a fer. No seria més fàcil, Sr. Diputat, que el consell insular, com a organisme supramunicipal, posàs les eines en aquests ajuntaments que no tenen possibilitat ni material ni personal perquè poguessin fer la revisió tal com està previst? Seria més fàcil, no necessitaríem modificar res més, però no, han de modificar perquè resulta més còmode i així és més vistós.

A Menorca i a Mallorca, Sr. Diputat, s'han fet les modificacions dels plans territorials que s'han hagut de fer, però li puc assegurar, i supòs que vostè també sap això, que en cap

cas no han necessitat modificar nou lleis i un decret com fan vostès, Sr. Diputat. No compari perquè les comparacions són odioses.

I vostè ha fet referència a una frase d'estòmacs agraïts, o de morts de fam. Jo crec, Sr. Diputat, que segurament els morts de fam a què vostè es refereix no tenen res a veure amb aquells que van concedint llicències il·legals a sòl protegit. Segur que no tenen res a veure.

Com he dit ja abans, senyores i senyors diputats, allò que vostès proposen aprovar no és res més que un vestit a mida, a mida dels infractors i a mida dels especuladors, res més.

I per acabar els voldria recordar una frase que va dir el mateix president del Govern en aquest parlament el dia 5 d'octubre, fa ara pocs dies, com aquell que diu, que va dir: "Els temes de territori es discuteixen als consells, no aquí". Jo els pregunt, senyors diputats, què feim avui aquí?, per què hem d'estar discutint modificacions legislatives quan el seu president diu que això s'ha d'arreglar en el consell? Per què no té la capacitat?, sap per què?, perquè el Consell Insular d'Eivissa no està capacitat per adaptar un pla territorial que s'adapti a la normativa que està en vigor. Simplement per això.

Gràcies, Sr. President.

(Aldarull a la sala i alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Boned. Per contrarèplica, Sr. Marí...

EL SR. MARÍ I TUR (Antoni):

Gràcies, Sr. President. Jo estic convençut que no convenceré ningú, els senyors dels seu grup, i d'alguna manera el que vostès pretenen aquí a micròfon obert, també, és impedir que aquesta llei vagi endavant *como sea*. Això no..., passarà igual, que hi haurà el mateix fracàs aquí a la *Cumbre Mediterránea* aquesta i no aconseguiran els seus objectius, perquè això parteix de la voluntat del Consell Insular d'Eivissa i Formentera, que és els que els ha elaborat.

Jo no he tret aquí, Sr. Boned, les paraules d'estòmacs agraïts, ni molt menys. Vostè ha tret el tema de les normes subsidiàries i jo li vull dir que l'Ajuntament de Formentera, precisament governat pel pacte del color polític de vostès, està fent la modificació, està fent les normes subsidiàries per desenvolupar el seu urbanisme, i també s'ha de dir que vostè d'alguna manera ha dit que la solució era que se'ls ajudàs a solucionar el seu urbanisme, que per part del Consell Insular d'Eivissa i Formentera es ve ajudant tots aquells municipis que mitjançant les normes que creguin convenients, sigui pla general, siguin normes subsidiàries, vulguin desenvolupar el seu urbanisme.

Crec que amb aquestes normes que aquí avui s'aprovaran si Déu ho vol i els diputats també, es donarà per tancada aquesta evolució que hi ha hagut quant a l'urbanisme d'Eivissa. He de dir que el pla..., vostès amb el PTI varen preveure que hi hauria una allau de construccions; el PTI du aprovat des del mes d'abril d'enguany i no hi ha hagut cap evolució que denoti que

hi hagi una més facilitat de construcció i aquestes normes que avui s'aprovaran tampoc no seran, malgrat vostès cridin aquí grans desgràcies de futur, la desgràcia d'Eivissa i Formentera perquè hi haurà el Consell Insular d'Eivissa i Formentera que vetllarà pel seu compliment i estic segur que els ciutadans, així com ho varen demostrar a les darreres eleccions, també agrairan l'aprovació d'aquesta norma.

Moltes gràcies, Sr. President.

(Aldarull a la sala i alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Marí.

Bé, si cap grup no demana votació separada faríem votació conjunta de les esmenes RGE núm. 5246, 53, 54, 55, 56, 57, 58, 60; 6538, 39, 40, 41, 42, 43, 44, 45, 52; 6609, 16, 17, 18, 19, 20, 21, 22 i 23.

Senyores i senyors diputats, passam a votació.

24 vots a favor, 28 en contra, cap abstenció.

Si cap grup no demana votació separada, faríem votació conjunta dels articles 7, 8, 9, 10, 11 i 12, de les disposicions derogatòria i final, i de l'exposició de motius.

Senyores i senyors diputats, passam a votació.

28 vots a favor, 24 en contra, cap abstenció.

Es faculten els Serveis Jurídics de la Cambra per fer les correccions i modificacions tècniques necessàries per tal que la llei en qüestió tenguí una redacció coherent.

Una vegada esgotat el debat i les votacions, aquesta presidència proclama aprovada la Llei de mesures específiques i tributàries per a les illes d'Eivissa i Formentera en matèria d'ordenació territorial, urbanisme i turisme.

Declaració institucional del Parlament de les Illes Balears per la continuïtat dels centres territorials de RTVE.

Senyores i senyors diputats, hi ha una declaració institucional i don la paraula al secretari primer de la Cambra.

Pregaria un poc de silenci, per favor.

EL SR. SECRETARI PRIMER:

"Declaració institucional del Parlament de les Illes Balears per la continuïtat dels centres territorials de Radiotelevisió Espanyola:

El centre territorial de RTVE a les Illes Balears, des dels inicis de la democràcia, ha dut a terme una tasca prou positiva d'informar els ciutadans de les Illes Balears i, en uns moments difícils, de contribuir a la normalització lingüística de la nostra comunitat. Històricament capdavanter d'audiència a les Balears, avui constitueix un dels principals patrimonis històrics de RTVE.

A l'Estat espanyol, els centres territorials hi tenen un paper important a jugar pel que fa a la seva cohesió. És necessari que qualsevol ciutadà de l'Estat estigui informat de la realitat social de cada comunitat autònoma, cosa que fa imprescindible l'intercanvi d'informació des de cada autonomia amb tots els territoris, a més de la projecció d'aquesta mateixa informació a l'exterior a través dels canals internacionals.

Atesa l'especial situació per la qual passa ara aquest centre, d'una possible reestructuració, i la seva demostrada utilitat a les Illes Balears.

El Parlament de les Illes Balears declara que dóna suport a l'acord adoptat per unanimitat per l'Assemblea de Treballadors de TVE a les Balears, amb la finalitat que aquest centre pugui continuar duent a terme aquesta tasca positiva i tan beneficiosa per a les nostres illes.

A la seu del Parlament, 29 de novembre del 2005”.

EL SR. PRESIDENT:

Bé, s'aprova per assentiment i s'aixeca la sessió.

DIARI DE SESSIONS
DEL
PARLAMENT
DE LES
ILLES BALEARS
